

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2012

ABCHÁZSKO

- 27.9.2011 předsedou rady ministrů se stal Leonid Ivanovič LAKERBAJA
- 10.3. v parlamentních volbách do Lidového shromáždění s 35 členy bylo za účasti 44,50 % registrovaných voličů zvoleno jen 13 poslanců, kteří získali více než polovinu odevzdaných hlasů; volby ve zbývajících 21 obvodech se budou opakovat ve 2. kole, které proběhlo 24.3.
- 24.3. za účasti 46,21 % bylo ve 2. kole parlamentních voleb zvoleno 20 poslanců, ve dvou obvodech dojde k opakovaným volbám v květnu, protože jejich výsledky byly prohlášeny za neplatné
- 3.4. na ustavující schůzi Lidového shromáždění byl jeho předsedou zvolen Valerij Ramščuchovič BGANBA, a to poměrem hlasů 21:11 nad Raulem Chadžimbou

ACEH

- 17.1. indonéský Ústavní soud nařídil místní volební komisi posunout termín voleb guvernéra a dalších místních orgánů ze 16.2. na 9.4. kvůli potížím s registrací kandidátů
- 8.2. úřadujícím guvernérem se stal TARMIZI Abdul Karim
- 9.4. volby guvernéra s 5 kandidáty vyhrál Zaini Abdullah (55,8 %) před Irwandí Yusufem (29,2 %); dále se zúčastnili Darni H. Daud, Muhammad Nazar a Tengku Ahmad Tajuddin; současně proběhly volby starostů a dalších místních funkcionářů v 17 okresech provincie
- 25.6. inaugurace nového guvernéra Zaini ABDULLAH-a

ADŽARSKO

- 1.10. parlamentní volby do Nejvyšší rady se 21 členy
- 28.10. předsedou Nejvyšší rady a hlavou státu byl zvolen Avtandil BERIDZE, který nominoval na úřad předsedy vlády Archila KHABADZE-ho (30.10. jej ve funkci schválila Nejvyšší rada poměrem hlasů 13:0)

AFGHÁNISTÁN

- 15.3. Talibán oznámil, že se nadále neúčastní mírových jednání, zahájených v lednu t.r.
- 23.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2041 (2012) o obnovení mandátu asistenční mise OSN UNAMA o dalších 12 měsíců
- 14.4. 70 členů Velké mírové rady, která vede rozhovory o obnovení míru s Talibánem, zvolilo svým předsedou Salahuddína RABBÁNÍ-ho, jehož otec byl ve stejné funkci zavražděn v září 2011
- 22.4. dosaženo dohody o dlouhodobém strategickém partnerství s USA po období deseti let po očekávaném stažení zahraničních vojsk v r. 2014
- 4.8. parlament vyslovil nedůvěru ministrům vnitra (126:90) a obrany (146:72), kteří nezabránili přeshraničnímu ostřelování afghánského území z Pákistánu a pokračování útoků na přední činitele; poslanci je rovněž vyšetřují pro podezření z korupce
- 5.8. prezident přijal požadavek parlamentu na odvolání ministra vnitra Bismillaha Mohammadiho a ministra obrany Abdula Rahima Wardaka (7.8. odstoupil)

- 3.9. novým ministrem vnitra byl jmenován generál Mujtaba PATANG, zatímco ministrem obrany se stal Bismillah MOHAMMADI (15.9. je schválila Sněmovna lidu)
- 30.10. volební komise oznámila konání prezidentských voleb 5.4.2014

ALBÁNIE

- 30.5. parlamentu se v prvním kole nepodařilo zvolit prezidenta, protože se poslanci ve stanoveném termínu nedostali vinou bojkotu opozičních socialistů k aktu volby; žádný z uvažovaných kandidátů se nepřihlásil s požadovanou podporou minimálně 20 poslanců, vládní kandidát Xhezair Zaganjori nezískal dostatečnou podporu
- 4.6. ani ve II. kole se nepodařilo zvolit prezidenta, protože svou kandidaturu nepodal žádný uchazeč; stejný důvod stál u krachu III. kola 8.6.
- 11.6. až ve IV. kole byl parlamentem zvolen do úřadu prezidenta Bujar NISHANI, který získal podporu 73 poslanců ze 140 členů Shromáždění (ústavní podmínka je zisk 71 hlasů), další dva poslanci odevzdali neplatný hlas, ostatní se volby nezúčastnili; inaugurace 24.7.
- 28.6. parlament schválil změny ve vládě
- 3.7. úřad nastoupil nový ministr zahraničí Edmond PANARITI
- 19.7. Shromáždění schválilo poměrem hlasů 127:2 při 3 abstencích dodatky k volebnímu zákonu, na kterých se 11.7. dohodla vláda s opozicí a které mají zabránit opakování volebních kontroverzí po volbách v r. 2009; dodatky upravují volbu a pravomoci členů Ústřední volební komise, identifikaci voličů a techniku, použitou při volbách

ALDERNEY

22.6.2011 předsedou Stavů byl zvolen Start TROUGHT

ALŽÍRSKO

- 10.5. parlamentní volby do rozšířeného Národního lidového shromáždění se 462 členy se konaly za účasti 43,14 % oprávněných voličů
- 26.5. předsedou Národního lidového shromáždění byl zvolen Mohamed Larbi OULD KHELIFA
- 19.6. prezident Buteflika ohlásil sestavení nové vlády až po skončení ramadánu (20.7.-18.8.), protože proti regulérnosti květnových voleb do Národního lidového shromáždění byly vzneseny vážné stížnosti ze strany nezávislé komise, která monitorovala jejich průběh
- 3.9. prezident jmenoval novým předsedou vlády Abdelmaleka SELLAL-a a na jeho návrh 4.9. jmenoval novou vládu (MZV Mourad MEDELICI)
- 29.12. členové místních rad zvolili 48 z 96 volitelných členů Národní rady, horní komory parlamentu se 144 členy; zbývajících 48 jmenoval prezident

AMERICKÁ SAMOA

- 6.11. v guvernérských volbách zvítězil Lolo Matalasi Moliga (33,7 %) před Faoa Aitofele Suniou (33,3 %) a Afoa Moega Lutu (19,2 %); první dva postoupili do 2. kola, které se koná 20.11.
- 6.11. parlamentní volby do rozšířené Sněmovny reprezentantů s 21 členy (Savali Talavou ALE) proběhly za účasti 72 % oprávněných voličů

- 6.11. v referendu odmítlo 55,1 % voličů návrh ústavní změny, která dávala parlamentu *Fono* právo přehlasovat guvernérovo veto zákona, přijatého dvoutřetinovou většinou zákonodárců
- 20.11. guvernérem byl ve 2. kole zvolen Lolo Letalu Matalasi MOLIGA, když pro něj hlasovalo 52,9 % voličů, zatímco jeho soupeř Faoa Aitofele Sunia získal podporu 47,1 % hlasujících (inaugurace 3.1.2013)

ANDORRA

- 21.5. osobním zástupcem prezidenta Francie se stala Sylvie HUBAC
- 20.7. osobním zástupcem biskupa ze Seo de Urgel se stal Josep Maria MAURI PRIOR

ANGOLA

- 31.8. parlamentní volby do Národního shromáždění s 220 členy se konaly za účasti 62,77 % oprávněných voličů
- 19.9. Ústavní soud odmítl stížnosti UNITA a dvou dalších menších opozičních stran na údajné podvody při parlamentních volbách jako nepodložené
- 26.9. inaugurace prezidenta José Eduarda DOS SANTOS, kterého podle nové ústavy jmenovala politická strana, která má většinu v Národním shromáždění, na další funkční období; do úřadu viceprezidenta byl inaugurován Manuel Domingos VICENTE
- 27.9. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Fernando da Piedade Dias DOS SANTOS
- 28.9. jmenována nová vláda, která se funkce ujme 1.10. (MZV Georges Rebelo PINTO CHICOTO)

ARGENTINA

- 26.1. Senát odsoudil vyjádřené britského premiéra z 18.1. v Dolní sněmovně, v němž kritizoval argentinský přístup k britskému využívání přírodních zdrojů na sporných Falklandských (Malvínských) ostrovech; britský postup označila jako porušování rezolucí OSN i prezidentka Fernandézová 25.1., která stávající zhoršení britsko-argentinských vztahů spojila s nadcházejícím 30. výročím války obou zemí o svrchovanost nad těmito ostrovy
- 10.2. ministr zahraničí obvinil Velkou Británii z pokusu o jaderné vyzbrojování Jižního Atlantiku v okolí Falkland a podal oficiální stížnost RB OSN na britské stupňování napětí kolem sporu o svrchovanost nad ostrovy

ARMÉNIE

- 6.5. parlamentní volby do Národního shromáždění s 131 členem se konaly za účasti 62,35 % oprávněných voličů
- 31.5. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Hovik ABRAHAMJAN
- 31.5. odstoupila vláda Tigrana Sarkisjana
- 2.6. předsedou vlády byl znovu jmenován Tigran SARKISJAN
- 4. a 16.6. sestavena nová vláda (MZV Edvard NALBANDJAN)

ATHOS

- 14.6. úřad představeného Svatého společenství a Svatého Epistasia nastoupil na roční období geron (opat) kláštera Iveron MAXIMOS

AUSTRÁLIE

- 21.2. kvůli sporu s premiérkou Gillardovou o vedení Australské labouristické strany odstoupil ministr zahraničí Kevin Rudd; řízení ministerstva zahraničí převzal ministr obchodu Craig Anthony EMERSON
- 24.2. poté, co premiérka ohlásila novou volbu předsedy labouristické strany 27.2., potvrdil Kevin Rudd, že bude znovu usilovat o tuto funkci (v hlasování vedení ALP 27.2. jej premiérka porazila poměrem hlasů 71:31)
- 2.3. změny ve vládě; novým MZV byl jmenován Robert John CARR, úřadu se ujal 13.3.
- 22.4. pro podezření ze zneužití veřejných prostředků odstoupil policií vyšetřovaný předseda Poslanecké sněmovny Peter Slipper, úřadující předsedkyní sněmovny se stala Anna Elizabeth BURKE
- 9.10. vyšetřovaný předseda Poslanecké sněmovny Peter Slipper odstoupil, novou předsedkyní byla zvolena dosavadní místopředsedkyně Anna Elizabeth BURKE

ÁZERBAJDŽÁN

- 12.6. Národní shromáždění schválilo zákon, který dává bývalým prezidentům a jejich manželkám imunitu před případným stíháním za přečiny spáchané před a v době výkonu jejich úřadu

AZORY

- 14.10. parlamentní volby do Zákonomodárneho shromáždění s 57 členy proběhly za účasti 47,9 % oprávněných voličů
- 5.11. předsedkyní Zákonomodárneho shromáždění byla poměrem hlasů 43:13 zvolena Ana LUÍS
- 6.11. úřad předsedy regionální vlády nastoupil Vasco Ilídio Alves CORDEIRO, podsekretářem pro zahraniční vztahy byl jmenován Rodrigo VASCONCELOS DE OLIVEIRA

BAHAMY

- 7.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 38 členy se konaly za účasti 90,78 % registrovaných voličů
- 7.5. dosavadní premiér Ingraham odstoupil po porážce své strany ve volbách z funkce, jeho nástupcem byl 8.5. jmenován Perry Gladstone CHRISTIE
- 9.-11.5. jmenování členové nové vlády
- 11.5. do funkce ministra zahraničí byl jmenován Frederick A. MITCHELL
- 23.5. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Kendal MAJOR a předsedkyní Senátu Sharon WILSON

BAHRAJN

- 2.1. vláda oznámila vytvoření nového orgánu civilních soudců, který přezkoumá rozsudky vojenských soudů proti demonstrantům v r. 2011
- 15.1. král slíbil změnu ústavy, která dá parlamentu právo schvalovat jím jmenovanou vládu a interpelovat její členy
- 13.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 3.5. král ratifikoval dodatky k ústavě, které posilují pravomoci parlamentu

BANGLADÉŠ

- 19.1. velení ozbrojených sil oznámilo, že armáda zabránila islamistickému puči, jehož cílem bylo svržení vlády premiérky Hasíny

15.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BARBADOS

19.3. předsedkyní Senátu byla zvolena Kerryann F. ILFILL

22.5. úřadující generální guvernér Sir Elliot Fitzroy BELGRAVE byl s platností od 1.6. jmenován do této funkce

BARMA

3.1. v rámci amnestie při příležitosti oslav nezávislosti země bylo propuštěno nejméně 32 politických vězňů; v roce 2011 bylo propuštěno nejméně 200 politických vězňů

12.1. na mírových rozhovorech v hlavním městě Karenského státu Hpa-an podepsala vláda dohodu o příměří s rebely z Karenského národního svazu (KNU)

12.1. vláda ohlásila amnestii pro dalších 600 vězňů

19.1. vláda zahájila jednání s Kačjinskou osvobozenou armádou (KIA) o příměří při severní hranici země s Čínou, kde působí kačjinští rebelové

26.1. prezident Sein oznámil, že vláda uzavřela předběžné dohody o příměří se 6 z 11 etnických vzbouřeneckých skupin; Organizace kačjinské nezávislosti (KIO) a Nová strana monského státu (NMSP) se zatím výslovně odmítly k uzavření příměří připojit

4.2. generální tajemnice Karenského národního svazu Zipporah Sein oznámila, že vyjednačiči KNU, kteří 12.1. uzavřeli příměří s vládními vojsky, neměli oprávnění dohodu o příměří podepsat, ta je tedy neplatná a další mírová jednání budou pokračovat

7.3. vláda podepsala v hlavním městě Karenského státu Loikaw předběžné příměří s Karenskou národní pokrokovou stranou (KNPP), bojující dosud proti vládě na východě státu, o složení zbraní rebely a obnovení mírových rozhovorů

8.3. vláda zahájila mírové rozhovory s kačjinskými ozbrojenými vzbouřenci z Kačjinské organizace nezávislosti (KIO) ve snaze ukončit dlouholetý etnický konflikt; rozhovory skončily 10.3. bez dohody o příměří

23.3. vláda potvrdila konání doplňovacích voleb ve 45 obvodech 1.4. s tím, že volby v dalších 3 obvodech na území Kačjinského autonomního státu byly z bezpečnostních důvodů odloženy na neurčito

1.4. doplňovací parlamentní volby ve 45 volebních obvodech, jejichž poslanci přišli o mandát, když se stali ministry či náměstky ministrů (43 mandátů ze 44 zvolených získali kandidáti opoziční Národní ligy pro demokracii)

6.4. uzavřením dohody o postupu mírového procesu skončily rozhovory mezi vládou a rebely z Karenského národního svazu (KNU)

7.4. prezident Thein Sein se sešel s generálním tajemnicí Zipporah Seinovou a dalšími vůdci rebelů z KNU, usilujícího již přes 60 let o nezávislost svého etnika, aby zdůraznil snahy vlády o nastolení míru v zemi

30.4. opoziční Národní liga pro demokracii ukončila svůj bojkot práce parlamentu, který její poslanci zahájili 23.4., když odmítli složit poslaneckou přísahu v ústavou předepsaném znění

1.5. slib složilo 38 poslanců obou komor parlamentu, zvolených za Národní ligu pro demokracii

3.5. ze zdravotních důvodů ohlásil svou demisi viceprezident Tin Aung Myint Oo

- 10.6. kvůli pokračujícím etnickým násilnostem a náboženským nepokojům mezi muslimskými emigranty z Bangladéše (známí jako Rohingyas) a domorodými buddhisty, které si již vyžádaly 78 obětí, vyhlásil prezident v západním státě Arakan (Rakhine) mimořádný stav
- 3.7. v rámci podpory stability a národního usmíření bylo na prezidentskou amnestii propuštěno dalších 46 vězňů, z toho kolem 20 politických
- 4.7. úřady potvrdily rezignaci viceprezidenta Tina Aung Myint Oo ze zdravotních důvodů; o jeho nástupci rozhodnou zástupci armády v parlamentu, kteří také zvolili Tina
- 10.7. na úřad viceprezidenta nominovali vojenští poslanci bývalého generála Myint SWE-ho
- 15.8. do úřadu prvního viceprezidenta byl oběma komorami Svazového shromáždění zvolen a následně instalován vrchní velitel námořnictva admirál Nyan TUN, který v něm nahradil odstoupivšího Tina Aung Myint Oo
- 17.8. vláda ustavila 27-člennou nezávislou komisi, která má prošetřit současné násilí mezi domácími buddhisty ze státu Rakhine a muslimskými příslušníky národnosti Rohingya, vytlačovaných do země ze sousední Bangladéše
- 20.8. podle sdělení ministerstva informací zrušila vláda cenzuru tisku a dalších sdělovacích prostředků, zavedenou 4.8.1964
- 27.8. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.9. odstoupilo 9 soudců Ústavního soudu poté, co 307 poslanců Lidového shromáždění hlasovalo pro rozpuštění Ústavního soudu
- 17.9. všichni zbývající političtí vězni byli podle opozice propuštěni mezi 500 zločinci, kterým prezident udělil amnestii
- 15.11. vláda vyhlásila amnestii, která umožní propuštění 452 vězňů
- 7.-9.12. mírové rozhovory mezi vládou a Čjinskou národní frontou (CNF) skončily podpisem mírové dohody, která zaručuje zakládání tištěných a audiovizuálních médií v čjinském jazyce a zásobování vodou a elektřinou, jakož i poskytování vzdělání a zdravotní péče v severozápadním Čjinském státu, nejméně osídlené a nejchudší oblasti Barmy

BAŠKORTOSTÁN

- 22.10. prezident Rustem Zakijevič CHAMITOV rozpustil vládu premiéra Azamata Ilimbetova a sám převzal pravomoci předsedy vlády

BELIZE

- 3.2. rozpuštěna Poslanecká sněmovna a 9.2. vypsány parlamentní volby do Poslanecké sněmovny na 7.3.
- 7.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 32 členy proběhly za účasti 73,16 % oprávněných voličů
- 9.3. slib složil nově jmenovaný předseda vlády Dean Oliver BARROW
- 13.3. jmenována nová vláda (MZV Wilfred Peter ELRINGTON)
- 21.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Michael PEYREFITTE, předsedou Senátu Marco PECH

BĚLORUSKO

- 20.8. prezident odvolal ministra zahraničí Sjarheje Martynaua, jeho nástupcem ve funkci se stal Uladzimir Uladzimirovič MAKEJ
- 6.-25.9. parlamentní volby 56 členů Rady republiky v nepřímých volbách místními radami (sověty)

- 23.9. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 110 členy se konaly za účasti 74,61 % oprávněných voličů
- 18.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Vladimír Pavlovič ANDREJČENKO
- 19.10. předsedou Rady republiky byl znovu zvolen Anatolij Nikolajevič RUBINOV

BENIN

- 10.4. změny ve vládě (MZV zůstává)

BERMUDY

- 31.1. novým guvernérem byl jmenován George Duncan Raukawa FERGUSSON (úřad nastoupil 23.5.)
- 18.5. dosavadní guvernér Sir Gozney opustil úřad, úřadujícím guvernérem se stal David B. ARKLEY
- 17.12. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 36 volitelnými členy proběhly za účasti 70,7 % registrovaných voličů
- 18.12. do funkce premiéra byl jmenován Craig CANNONIER
- 20.12. jmenována nová vláda premiéra Cannoniera

BOLÍVIE

- 5.1. do funkce bylo uvedeno nové velení ozbrojených sil- vrchní velitel ozbrojených sil generál Tito GANDARILLAS, náčelník generálního štábu ozbrojených sil genmjr. Adolfo VAZQUEZ PRIETO, velitel armády brig.gen. Gustavo ESPINOZA SANDOVAL, velitel letectva gen. Enrique FLORES LIBORIO a velitel námořnictva kontraadmirál Raúl ESCOBAR VIZCARRA
- 20.1. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla zvolena Rebeca Elvira DELGADO BURGOA a předsedkyní Senátu Gabriela MONTAÑO
- 23.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 11.10. guvernér departmentu Pando Luis Adolfo Flores předložil Mnohonárodnostnímu ústavnímu soudu země ke schválení autonomní statut departmentu

BOSNA A HERCEGOVINA

- 5.1. na úřad premiéra byl nominován Vjekoslav BEVANDA; parlament jej schválil do funkce poměrem hlasů 36:2 dne 12.1.
- 10.2. poměrem hlasů 26:7 při jedné abstenci schválila Sněmovna reprezentantů složení vlády premiéra Bevandy (MZV Zlatko LAGUMDŽIJA)
- 10.3. úřad předsedy prezídia nastoupil Bakir IZETBEGOVIĆ
- 24.5. bosňácká Strana demokratické akce (SDA) opustila koaliční vládu poté, co její poslanci hlasovali proti návrhu státního rozpočtu na r. 2012
- 19.7. poslanci za bosňáckou SDA zablokovali ve Sněmovně národů odvolání svých dvou členů – ministrů, kteří *de facto* opustili vládu v květnu, a požádali o rozhodnutí Ústavní soud
- 10.11. úřad předsedy prezídia nastoupil na dalších osm měsíců Srb Nebojša RADMANOVIĆ
- 22.11. několik měsíců trvající patovou situaci ve složení vlády byl vyřešen, když se Bosňácký svaz pro lepší budoucnost (SBB) rozhodl ve vládě Vjekoslava Bevandy nahradit jinou bosňáckou stranu, Stranu demokratické akce (SDA), která vládu opustila v květnu t.r.
- 22.11. parlament schválil rekonstruovanou vládu (MP i MZV zůstávají)

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

21.11. prezident Dodik vyzval k reorganizaci země cestou vytvoření tří národních entit, které by vyřešilo stížnosti Chorvatů na nadvládě muslimských Bosňáků v muslimsko-chorvatské FBH

BOUGAINVILLE

11.10. změny ve vládě autonomní oblasti

BRAZÍLIE

9. a 13.3. změny ve vládě (MZV zůstává)

16.5. prezidentka uvedla do úřadu sedmičlennou Komisi pravdy, která má vyšetřovat porušování lidských práv v letech 1946-1988, včetně těch, ke kterým došlo za vojenského režimu (1964-1985)

BRITSKÉ ANTARKTICKÉ ÚZEMÍ

17.10. komisařem Velké Británie se stal Peter HAYES

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

17.10. komisařem Velké Británie se stal Peter HAYES

BULHARSKO

22.1. inaugurace prezidenta Rosena Asenova PLEVNELIEV-a

21.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BURJATSKO

5.5. ruský prezident navrhl dosavadního prezidenta Vjačeslava Vladimira NAGOVICYN-a na úřad hlavy státu; Lidový chural jeho nominaci 12.5. schválil poměrem hlasů 54:3

12.5. nově zvolená hlava státu V.V. Nagovicyn podala svou demisi prezidentovi Ruské federace; demise nebyla přijata

BURKINA FASO

3.6. vládní jednotky potlačily vzpouru vojenské posádky ve městě Bobo-Dioulasso, která povstala na protest proti zadržování platů

11.6. Národní shromáždění schválilo poměrem hlasů 88:6 při abstenci 13 poslanců opozice 6. revizi ústavy, která mj. zřizuje druhou parlamentní komoru Senát (*Sénat*) s maximálně 90 členy (bude zvolen v r. 2013) a zavádí amnestii na příp. kriminální činy prezidenta Campaorého a všech předcházejících hlav státu od udělení nezávislosti v r. 1960

2.12. parlamentní volby do rozšířeného Národního shromáždění se 127 členy proběhly za účasti 75,96 % oprávněných voličů

27.12. odstoupila vláda premiéra Luka Adolphe Tiao

28.12. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Soungalo Appolinaire OUATTARA

31.12. premiérem na další funkční období byl opět jmenován Luc Adolphe TIAO

BURUNDI

8.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

CLIPPERTON

- 16.5. novým administrátorem byl jmenován francouzský ministr pro otázky zámoří Victor LUREL

COOKOVY OSTROVY

- 1.8.2011 novým vysokým komisařem se stal John McGregor CARTER
14.4. oznámeny změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
9.5. zemřel předseda Parlamentu a bývalý premiér Sir Geoffrey Henry
23.5. novým předsedou Parlamentu byl premiérem Henrym Punou jmenován Nikki RATTLE

CURAÇAO

- 3.8. poté, co jeho vláda rozpustila Stavý, odstoupil z funkce předseda vlády Gerrit Schotte; guvernér svolal nové volby do Stavů s 21 členem na 19.10.
24.9. jednáním o sestavení prozatímní vlády, která připraví nové parlamentní volby, byl guvernérem pověřen Dr. Eduardo „Dito“ MENDES DE GOUVEIA
29.9. na návrh dr. Mendese byl předsedou vlády jmenován Stanley Mario BETRIAN, který téhož dne představil svůj kabinet
19.10. parlamentní volby do Stavů s 21 členy se konaly za účasti 74,5 % oprávněných voličů
24.10. s účinností od 24.11. odstoupil guvernér Frits Goedgedrag, úřadující guvernérkou se stala Adéle van der PLUIJM-VREDE
25.10. zformováním nové vlády byl pověřen Glenn CAMELIA, jehož mise však skončila neúspěchem 28.10.
2.11. předsedou Stavů byl na ustavující schůzi zvolen Amerigo THODÉ
13. a 27.11. dosaženo dohody o vytvoření koaliční vlády
19.11. úřadující guvernérka van der Pluijm-Vrede znovu jmenovala novým *formateurem* vlády Glenna Cameliu
24.11. Adéle van der PLUIJM-VREDE se stala řádnou guvernérkou země
31.12. do funkce premiéra byl jmenován Daniel HODGE poté, co se strana Svrchovaný lid (PS), Strana pokroku a sociální inovace (PAIS) a Národní lidová strana (PNP) během prosince dohodly na vládní koalici

ČAD

- 27.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
18.12. čadská vojska vstoupila na pozvání jejího prezidenta na území sousední Středoafričské republiky, aby její vládě pomohla osvobodit město Bria od rebelů z tzv. Aliance Séléka; vzbouřenci v současné době také ovládají města Ouadda, Sam Ouandja a Ndele na klíčových komunikacích se sousedními státy

ČEČENSKO

- 17.5. hlava republiky Ramzan Kadyrov odvolal vládu premiéra Odesa Bajsultanova, úřadujícím premiérem byl 21.5. jmenován Isa Abubakarovič TUMCHADŽIJEV
24.5. do úřadu předsedy vlády byl jmenován Abubakar Said-Chusajnovič EDELGERIJEV

ČERNÁ HORA

- 25.6. rada ministrů zahraničí EU doporučila zahájení přístupových jednání s Černou Horou, které schválil summit EU 28.-29.6.

- 2.7. svou demisi oznámil ministr zahraničí Milan Ročen; jeho nástupcem byl s účinností od 12.7. jmenován Nebojša KALUDJEROVIĆ, který ho do té doby zastupoval jako úřadující ministr (18.7. schválen parlamentem)
- 14.10. předčasné parlamentní volby do Shromáždění republiky s 81 členem se konaly za účasti 70,56 % právněných voličů
- 9.11. k vytvoření vlády byl vyzván Milo Djukanović
- 6.11. předsedou Shromáždění republiky byl opět zvolen Ranko KRIVOKAPIĆ
- 2.12. jmenována nová vláda (MP Milo DJUKANOVIĆ, MZV Igor LUKŠIĆ), kterou 4.12. schválilo Shromáždění republiky poměrem hlasů 44:26

ČESKO

- 8.2. Senát schválil poměrem hlasů 49 : 22 změnu ústavy, zavádějící přímou volbu prezidenta republiky; 4 senátoři se hlasování zdrželi, 6 senátorů se hlasování neúčastnilo
- 20.2. vedení Nejvyššího kontrolního úřadu převzal viceprezident Ing. Miloslav KALA
- 20.3. Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 113:85 odmítla návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě
- 23.3. demisi k 31.3. podal ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš
- 24.4. strana Věci veřejné vypověděla jednostranně koaliční smlouvu vládě, která se tak stala vládou menšinovou (27.4. jí však Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 105:93 vyslovila důvěru)
- 2.5. novým ministrem školství, mládeže a tělovýchovy byl jmenován prof. PhDr. Petr FIALA, Ph.D., LL.M.
- 23.5. vláda schválila generálporučíka Ing. Petra PAVLA náčelníkem Generálního štábu Armády ČR od 1.7. (29.6. ho do funkce jmenoval prezident)
- 27.6. z funkce ministra spravedlnosti byl odvolán dr. Jiří Pospíšil, novým byl 3.7. jmenován JUDr. Pavel BLAŽEK, Ph.D.
- 1.7. zástupcem náčelníka Generálního štábu Armády ČR se stal generálmajor Miroslav Žižka
- 1.10. předseda Senátu vyhlásil přímou volbu prezidenta republiky na 11. a 12.1.2013, příp. 2. kolo proběhne o 14 dní později
- 3.10. ministr práce a sociálních věcí J. Drábek oznámil svou rezignaci k 31.10.
- 12.-13.10. spolu s krajskými volbami se za účasti 34,90 % oprávněných voličů konalo 1. kolo dílčích voleb do třetiny Senátu s 81 členem
- 19.-20.10. za účasti 18,61 % oprávněných voličů se konalo 2. kolo volby 27 senátorů
- 31.10. prezident přijal demisi ministra práce a sociálních věcí Ing. Jaromíra Drábka, novou ministryní byla 16.11. jmenována Ing. Ludmila MÜLLEROVÁ
- 2.11. zastupitelstvo Pardubického kraje (45 členů) zvolilo poměrem hlasů 40:5 novým hejtmanem Ing. Martina NETOLICKÉHO
- 6.11. ministerstvo vnitra přijalo žádost o registraci 20 kandidátů pro prezidentské volby 11.1.2013
- 8.11. hlasy 25 poslanců zvolilo za abstence opozice zastupitelstvo Zlínského kraje (45 členů) hejtmanem opět MVDr. Stanislava MIŠÁK-a
- 9.11. hejtmanem Jihočeského kraje byl opět zvolen Mgr. Jiří ZIMOLA, když pro něj hlasovalo 30 z 55 členů krajského zastupitelstva
- 9.11. zastupitelstvo Moravskoslezského kraje (65 členů) zvolilo novým hejtmanem Miroslava NOVÁK-a
- 9.11. hlasy 34 ze 42 přítomných členů zastupitelstva kraje Vysočina (45 zastupitelů) byl jeho hejtmanem znovuzvolen MUDr. Jiří BĚHOUNEK

- 14.11. ministr dopravy Pavel Dobeš podal demisi k 3.12. (29.11. ji přijal prezident)
- 19.11. hejtmanem Olomouckého kraje byl hlasy 35 z 55 členů zastupitelstva zvolen Ing. Jiří ROZBOŘIL
- 19.11. zastupitelstvo Královéhradeckého kraje (45 členů) zvolilo poměrem hlasů 23:16 při 5 abstencích hejtmanem znovu Bc. Lubomíra FRANC-e; pro jeho protikandidáta Pavla Bělobrádka hlasovalo 21 zastupitelů, 23 byli proti
- 19.11. hejtmanem Plzeňského kraje se znovu stal Mgr. Milan CHOVANEC, který získal podporu 27 ze 44 přítomných zastupitelů, zatímco jeho protikandidáta Jiřího Pospíšila podpořilo 17 zastupitelů
- 20.11. novým hejtmanem Středočeského kraje byl zvolen MVDr. Josef ŘIHÁK, pro kterého hlasovalo 38 ze 63 přítomných členů krajského zastupitelstva, které má celkem 65 členů
- 20.11. poměrem hlasů 39:12 zastupitelům při 1 abstenci byl novým hejtmanem Ústeckého kraje zvolen Oldřich BUBENÍČEK; krajské zastupitelstvo má celkem 55 členů
- 21.11. hlasy 74 ze 79 přítomných členů zvolil Senát svým předsedou na nové dvouleté funkční období opět Milana ŠTĚCH-a
- 23.11. zastupitelstvo Jihomoravského kraje zvolilo poměrem hlasů 56:4 při 5 abstencích hejtmanem opět JUDr. Michala HAŠKA
- 23.11. hejtmanem Karlovarského kraje byl hlasy 26 zastupitelů (4 hlasovali proti, 1 se zdržel, 14 se hlasování nezúčastnilo) znovu zvolen PaedDr. Josef NOVOTNÝ ml.
- 23.11. ministerstvo vnitra zaregistrovalo osm z dvaceti podaných přihlášek kandidátů pro prezidentské volby (JUDr. Jiří Dienstbier, Ing. Jan Fischer, CSc., Taťána Fischerová, prof. JUDr. Vladimír Franz, MUDr. Zuzana Roithová, MBA, MUDr. Přemysl Sobotka, Karel Schwarzenberg a Ing. Miloš Zeman)
- 27.11. novým hejtmanem Libereckého kraje se stal Bc. Martin PŮTA, když pro něj hlasovalo 23 ze 45 zastupitelů a 20 jich při hlasování abstenovalo
- 28.11. s účinností od 7.12. odstoupil z funkce ministra obrany dr. Alexandr Vondra
- 12.12. prezident jmenoval nové ministry dopravy (Ing. Zbyněk STANJURA), obrany (Mgr. Karolína PEAKE) a bez portfeje, předsedu Legislativní rady vlády ČR (JUDr. PhDr. Petr MLSNA, Ph.D.)
- 13.12. Nejvyšší správní soud nařídil ministerstvu vnitra zaregistrovat mezi kandidáty na úřad prezidenta Ing. Janu Bobošíkovou
- 20.12. prezident republiky odvolal z funkce na návrh premiéra ministryni obrany Karolínu Peake, 21.12. pověřil řízením rezortu premiéra Nečase

prezident Unie zaměstnavatelských svazů ČR Pavel DUŠEK

ČÍNA

- 5.3. zahájeno jarní zasedání Všečínského shromáždění lidových zástupců (skončilo 14.3.)
- 16.5. čínsko-japonské rozhovory o řešení teritoriálního sporu o ostrovy Senkaku (Diaoyu) a dalších oblastí ve Východočínském moři byly zahájeny v Pekingu
- 13.7. členským státům ASEAN v Phnompenhu se nepodařilo dohodnout na společném postupu vůči teritoriálním nárokům Číny v Jihočínském moři
- 23.10. oznámeny změny ve vedení Čínské lidové armády, při nichž se stal novým náčelníkem generálního štábu stal generál Fang Fenghui a novým velitelem letectva generál Ma Xiaotian
- 8.-14.11 za účasti více než 2 tisíc delegátů se konal 18. sjezd KS Číny

- 15.11. na ústavující schůzi se sešel ÚV KS Číny, který zvolil novým generálním tajemníkem KS Číny Si Ťin-pchinga /Xi Jinping/, kterého současně nominoval na úřad prezidenta ČLR, zatímco na funkci předsedy vlády byl nominován Li Kche-čchiang /Li Keqiang/; generální tajemník Si stojí v čele 7-členného politického byra (Stálého výboru) a Ústřední vojenské komise ÚV

ČUVAŠSKO

- 1.1. úřad hlavy republiky nastoupil její dosavadní prezident Michail Vasiljevič IGNAŤJEV

DÁNSKO

- 16.10. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

DOMINICA

- 24.8. prezident Nicholas Liverpool ohlásil svou rezignaci ze zdravotních důvodů na úřad, jehož funkční období mělo skončit v září 2013
- 17.9. Poslanecká sněmovna zvolila poměrem hlasů 21:0 novým prezidentem Eliuda Thaddeuse WILLIAMS-e (prezidentský slib složil téhož dne)

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 20.5. v prezidentských volbách zvítězil za účasti 70,23 % oprávněných voličů Danilo MEDINA SÁNCHEZ s 51,21 % odevzdaných hlasů, zatímco Rafael Hipólito Mejía Domínguez obdržel 46,95 %; na dalších místech se umístili Guillermo Morena García (1,37 %), Eduardo Estrella (0,21 %), Angel Julián Serulle Ramia (0,14 %) a Dr. Max Puig (0,11 %)
- 16.8. inaugurace nového prezidenta a jeho vlády (MZV Ing. Carlos MORALES TRONCOSO)
- 16.8. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Abel MARTÍNEZ DURÁN a předsedou Senátu opět Dr. Reinaldo PARED PÉREZ
- 17.8. úřad nastoupili nový velitel pozemních vojsk genmjr. Rubén Darío PAULINO SEM, velitel letectva genmjr. Ramón M. HERNÁNDEZ Y HERNÁNDEZ a velitel válečného loďstva viceadmirál Edwin DOMINICI ROSARIO

EGYPT

- 1.1. Nejvyšší rada ozbrojených sil rozhodla uskutečnit volby do horní komory parlamentu, tj. Poradní rady s 270 členy, ve dvou místo původně schválených tří fází s tím, že jeho ustavující schůze musí proběhnout 28.2.
- 3.-4.1. 3. fáze předčasných parlamentních voleb do dolní komory parlamentu, tj. Lidového shromáždění s 508 členy, proběhla za volební účasti 62 % v devíti posledních governorátech (mj. al-Gharbiya, Severní a Jižní Sinai) a rozhodla o obsazení 150 poslaneckých mandátů
- 10.-11.1. druhé kolo 3. fáze předčasných voleb rozhodlo o obsazení zbývajících 45 mandátů Lidového shromáždění, které nebyly obsazeny ve dnech 3. a 4.1.
- 13.-14.1. opakované první kolo ve dvou provinciích, kde došlo ke zrušení výsledků z 10.-11.1. pro volební machinace (2. kolo proběhlo 17.-18.1.)
- 23.1. ustavující schůze Lidového shromáždění zvolila hlasy 399 poslanců ze 498 přítomných předsedou Muhammada Saada AL-KATATNÍ-ho /Mohamed Saad El-Katatny/; parlament má rovněž do 5.3. zvolit 100-členný panel, který má připravit návrh nové ústavy, jenž bude předložen ke schválení všelidovému referendu

- 25.1. Nejvyšší rada ozbrojených sil zrušila výjimečný stav, který v zemi platil s malými přestávkami od r. 1967
- 29.-30.1. ve 13 governorátech proběhla za nízké volební účasti 1. fáze předčasných parlamentních voleb 90 poslanců Poradní rady s 270 členy (z toho 180 volenými, dalších 90 jmenuje hlava státu) s tím, že o nerozhodnutých mandátech se bude hlasovat ve 2. kole 7.2.
- 30.1. Nejvyšší rada ozbrojených sil stanovila pravidla pro účast kandidátů v prezidentských volbách
- 14.-15.2. ve 14 governorátech se konala 2. fáze voleb 90 poslanců Poradní rady a jejich druhé kolo pak 22.2. (účast dosáhla 12,2 % oprávněných voličů)
- 26.2. Nejvyšší rada ozbrojených sil svolala na 3.3. společné zasedání Lidového shromáždění a Poradní rady k volbě 100 členů Ústavodárného shromáždění, které má připravit novou ústavu
- 28.2. ustavující schůze Poradní rady zvolila svého předsedu, kterým se stal Ahmed FAHMÍ /Ahmed Fahmy/
- 29.2. předseda volební komise Farúk Sultán oznámil, že v souladu s rozhodnutím předsedy Nejvyššího ústavního soudu se prezidentské volby uskuteční 23. a 24.5., zatímco příp. druhé kolo proběhne 16. a 17.6.
- 3.3. společná schůze obou komor parlamentu rozhodla o ustavení 100-členného panelu, pověřeného připravit novou ústavu
- 24.3. parlament zvolil 50 zákonodárců do tzv. Ústavodárného panelu o 100 členech s tím, že zbývajících 50 členů vybere z kandidátů navržených odborovými, společenskými, ženskými a mládežnickými organizacemi; v obavě před monopolem vítězných islamistických stran v panelu se na jeho výběru odmítli podílet poslanci za liberální a sekulární strany
- 26.3. parlament zvolil zbývalých 50 členů tzv. Ústavodárného panelu z řad občanské společnosti
- 28.3. volbou předsedy, kterým byl poměrem hlasů 71:3 při 26 nepřítomných zvolen předseda parlamentu Saad AL-KATATNÍ, zahájil činnost Ústavodárný panel, z něhož však odstoupilo téměř 20 sekulárních a liberálních členů
- 30.3. Nejvyšší rada ozbrojených sil vydala tzv. ústavní deklaraci, která stanoví způsob předání politické moci zvoleným orgánům tak, že do 30.6. bude předána funkce hlavy státu nově zvolenému prezidentovi
- 10.4. správní soud v Káhiře rozpustil Ústavodárný panel, protože neodráží diverzitu egyptské společnosti, když ženy, mládež a menšiny v něm nejsou dostatečně zastoupeny; podnětem tohoto rozhodnutí je odmítnutí účasti zástupců liberálů a laických stran v práci panelu
- 12.4. parlament přijal zákon, zakazující účast vysokých činitelů bývalého režimu na volbách prezidenta v květnu t.r.; zákon, který musí ještě potvrdit Nejvyšší rada ozbrojených sil, má znemožnit kandidaturu bývalého viceprezidenta a náčelníka zpravodajské služby generála Omara Suleimana
- 24.4. Nejvyšší rada ozbrojených sil ratifikovala zákon o zákazu vrcholovým hodnostářům minulého režimu kandidovat na úřad prezidenta
- 14.4. Nejvyšší volební komise pro prezidentské volby potvrdila registraci 13 kandidátů, zatímco 10 byla registrace odmítnuta
- 26.4. Nejvyšší komise pro prezidentské volby zveřejnila konečný seznam 13 kandidátů, kteří byli zaregistrováni pro prezidentské volby
- 23.-24.5. prezidentské volby za účasti 46,42 % registrovaných voličů vyhrál Mohammed Mursi (24,78 %), který spolu s Ahmedem Shafiqem (23,66 %) postupuje do 2. kola; na dalších místech se umístili Hamdín Sabbahi (20,72 %),

- Abdel-Moneim Aboufotouh (17,47 %), Amr Mohammed Moussa (11,13 %), Mohamed Selim el-Awa (1,01 %), Khaled Ali (0,58 %), Abul-Ezz al-Hariri (0,17 %), Hisham el-Bastawisi (0,13 %), Mahmoud Hossam Eddin Galal (0,10 %), Mohamed Fawzi Issa (0,10 %), Hossam Khayrallah (0,09 %) a Abdullah el-Ashaal (0,05 %); neplatné hlasy (1,72 %)
- 31.5. Nejvyšší rada ozbrojených sil zrušila k 24,00 hod. 31 rok trvající výjimečný stav v zemi
 - 8.6. zástupci 22 politických stran se dohodli s předsedou Nejvyšší rady ozbrojených sil na způsobu výběru 100-členného panelu, který připraví novou ústavu země (tzv. Ústavodárné shromáždění) s tím, že 39 členů nominují strany zastoupené v Lidovém shromáždění, 6 obsadí soudci, 9 právní experti, po jednom ozbrojené síly, policie a ministerstvo spravedlnosti, 13 míst obsadí odbory, 21 zástupců veřejnosti bude voleno na veřejném mítinku, 5 zástupců je vyhrazeno univerzitě Al-Azhar a 4 zástupce bude mít egyptská koptská pravoslavná církev
 - 14.6. Nejvyšší ústavní soud prohlásil zvolení třetiny členů Lidového shromáždění za neústavní, protože hlasování o ní ve volbách odporovalo požadavkům ústavy (v obvodech vyhrazených nestraníkům kandidovali a byli zvoleni straničtí kandidáti), a nařídil jeho rozpuštění; Nejvyšší soud zamítl stížnosti proti kandidatuře Ahmeda Shafiqa ve II. kole prezidentských voleb
 - 14.6. na základě rozhodnutí Nejvyššího ústavního soudu rozpustila Nejvyšší rada ozbrojených sil Lidové shromáždění, protože v obvodech vyhrazených nezávislým kandidátům kandidovali i členové politických stran
 - 16.-17.6. ve II. kole prezidentských voleb, kterého se zúčastnilo 51,85 % registrovaných voličů, zvítězil Mohammed MURSI se ziskem 51,73 % oprávněných voličů, zatímco Ahmed Shafiq obdržel 48,27 % odevzdaných platných hlasů (inaugurace 30.6.); počet neplatných hlasů 3,19 %
 - 17.6. Nejvyšší rada ozbrojených sil vydala dodatek k tzv. ústavní deklaraci ze 30.3.2011, kterým si vyhrazuje mimořádné legislativní pravomoci poté, co byly zneplatněny volby do Lidového shromáždění; mimořádné pravomoci budou trvat do doby nových parlamentních voleb, které budou vypsány již podle nové ústavy
 - 18.6. do čela Ústavodárného shromáždění byl zvolen předseda Nejvyšší rady soudců Hossam EL-GHARIANI
 - 25.6. odstoupila vláda premiéra Kamála Ganzúrího
 - 29.6. nově zvolený prezident složil ústavní slib před Nejvyšším ústavním soudem a na vojenském ceremoniálu převzal formálně moc od Nejvyšší rady ozbrojených sil
 - 30.6. ceremoniál inaugurace prezidenta
 - 8.7. prezident Mursí zrušil předcházející rozhodnutí Nejvyšší rady ozbrojených sil o rozpuštění Lidového shromáždění a svolal jeho zasedání do doby, než bude zvoleno nové Lidové shromáždění (podle podmínek nové ústavy, která ještě není hotová)
 - 10.7. přes opakované potvrzení rozhodnutí ze 14.6. o nezákonnosti parlamentních voleb Nejvyšším ústavním soudem z 9.7., jakož i vyhrůžek Nejvyšší rady ozbrojených sil, se nakrátko symbolicky sešlo Lidové shromáždění
 - 24.7. sestavením nové vlády pověřil prezident Hišáma KANDIL-a /Hisham Qandil/, kterého jmenoval předsedou vlády
 - 2.8. slib složila nová vláda (MZV Muhammad Kamál AMR /Mohammed Kamel Amr/), kterou prezident vzápětí instaloval do úřadu

- 12.8. prezident Musí penzionoval ministra obrany a vrchního velitele ozbrojených sil polního maršála Muhammada Hussaina Tantáviho a náčelníka generálního štábu generála Samího Anana a na jejich místo jmenoval generála Abdala Fattáha SISI-ho /Abdel-Fattah al-Sisi/ a generála Sidkího SUBHÍ-ho; současně zrušil ústavní prohlášení bývalé Nejvyšší rady ozbrojených sil ze 17.6., které výrazně omezovalo prezidentské pravomoci
- 12.8. viceprezidentem jmenoval prezident Mahmúda MEKKI-ho /Mahmoud Mekki/
- 10.10. zveřejněn první návrh nové ústavy, vypracovaný Ústavodárným shromážděním
- 23.10. Správní soud v Káhiře předal Nejvyššímu ústavnímu soudu stížnosti na složení Ústavodárného shromáždění, které má do konce prosince připravit návrh nové ústavy
- 22.11. prezident Mursí svým dekretem nařídil Ústavodárnému shromáždění do ledna 2013 ukončit práce na textu nové ústavy a zakázal možnost podávat soudní stížnosti proti prezidentským dekretům, zákonům a vládním nařízením, jakož i soudní moc zbavil práva rozpustit Ústavodárné shromáždění; tento krok rozpoutal další vlnu protivládních demonstrací
- 29.11. v obavě před svým rozpuštěním Ústavním soudem 2.12. začalo Ústavodárné shromáždění proceduru schvalování definitivní verze nové ústavy (všech 234 článků schválilo 30.11.)
- 1.12. prezident vyhlásil celostátní referendum o nové ústavě na 15.12. a vyvolal tak protesty opozice i veřejnosti
- 9.12. po jednání s částí opozice odvolal prezident svůj dekret z 22.11., kterým rozšířil své pravomoci, na referendu o nové ústavě v původním termínu však trvá
- 15.12. v 10 provinciích proběhla první fáze referenda o nové ústavě s tím, že volební účast překročila 33 % a 56,5 % hlasujících se vyslovilo pro navrhovaný text ústavy, 43,5 % bylo proti
- 22.12. ve zbývajících 17 provinciích se konala druhá etapa celostátního referenda o nové ústavě, v níž se za účasti cca 32 % voličů vyslovilo 71 % pro přijetí ústavy; podle oficiálních výsledků se obou fází referenda zúčastnilo 32,86 % oprávněných voličů, z nichž 63,83 % hlasovalo pro ústavu, 36,17 % proti
- 22.12. na protest proti referendu odstoupil viceprezident Mahmoud Mekki s odvoláním na skutečnost, že schválená ústava již s funkcí viceprezidenta nepočítá
- 25.12. prezident vydal dekret, kterým vstoupila v platnost nová ústava země
- 26.12. poté, co ji prezident doplnil o dalších 90 nominovaných členů, svolal předseda Poradní rady Ahmed Fahmí její plenární zasedání na 29.12.; poté, co Lidové shromáždění bylo 14.6. rozpuštěno Nejvyšším ústavním soudem, je Poradní rada jediným zákonodárným sborem země

EKVÁDOR

- 23.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 25.4. novým náčelníkem velení ozbrojených sil byl jmenován generálporučík Leonardo BARREIRO MUÑOZ, novým velitelem letectva brigádní generál Enrique VELASCO DÁVILA
- 18.10. Národní volební rada oznámila, že prezidentské a parlamentní volby se uskuteční 17.2.2013

ERITREA

- 16.3. vláda oznámila, že nebude podnikat odvetný úder proti etiopskému přeshraničnímu útoku z 15.3. na tři vojenské základny u etiopsko-eritrejské hranice, kde jsou údajně cvičeni militanti rebelující proti etiopské vládě

ESTONSKO

- 22.3. předsedkyní Státního shromáždění byla znovu zvolena Ene ERGMA

ETIOPIE

- 20.8. na dlouhodobém léčení v Bruselu zemřel předseda vlády Meles Zenawi, jeho úřadujícím nástupcem se 21.8. stal dosavadní místopředseda vlády a ministr zahraničí Ato Hailemariam DESALEGN BOSHE; úřadujícím ministrem zahraničí se stal Berhane GEBRECHRISTOS
- 15.9. úřadující premiér Hailemariam byl zvolen do čela vládnoucí Revoluční demokratické fronty etiopského lidu, čímž vzrostly jeho šance stát se novým řádným ministerským předsedou
- 21.9. Rada lidových zástupců jednomyslně zvolila na návrh Revoluční demokratické fronty etiopského lidu novým předsedou vlády Ato Hailemariam DESALEGN BOSHE-ho, který před ní v zápětí složil ústavou předepsanou přísahu
- 29.11. změny ve vládě, portfej ministra zahraničí převzal Tewodros ADHANOM

FALKLANDY

- 26.1. argentinský Senát odsoudil vyjádřené britského premiéra z 18.1. v Dolní sněmovně, v němž kritizoval argentinský přístup k britskému využívání přírodních zdrojů na sporných Falklandských (Malvínských) ostrovech; britský postup označila jako porušování rezolucí OSN i prezidentka Fernandézová 25.1., která stávající zhoršení britsko-argentinských vztahů spojila s nadcházejícím 30. výročím války obou zemí o svrchovanost nad těmito ostrovy
- 1.2. úřadujícím šéfem exekutivy se stal Keith PADGETT (potvrzen 6.3.)
- 10.2. argentinský ministr zahraničí obvinil Velkou Británii z pokusu o jaderné vyzbrojování Jižního Atlantiku v okolí Falkland a podal oficiální stížnost RB OSN na britské stupňování napětí kolem sporu o svrchovanost nad ostrovy
- 12.6. předseda Legislativního shromáždění Gavin Short oznámil, že v první polovině roku 2013 bude v zemi uspořádáno všelidové referendum o jejím budoucím statutu; britská vláda vzápětí potvrdila, že výsledek referenda za každých okolností uzná
- 21.12. novým guvernérem byl jmenován Colin ROBERTS s tím, že úřad nastoupí v dubnu 2013

FIDŽI

- 1.1. vojenský premiér komodor Frank Bainimarama ohlásil zrušení stanného práva z r. 2009 k 7.1., a to před zahájením konzultací o nové ústavě země v únoru t.r.
- 14.3. premiér podepsal dekret o zrušení tradiční Velké rady náčelníků (*Bose Levu Vakaturaga*) s 55 členy, neboť je zpolitizována a existuje v rozporu s principy rovného občanství
- 11.4. vláda jmenovala čtyři členy ústavní komise (5. jmenován 27.4.), která má připravit návrh nové ústavy země; předsedou komise je ústavní vědec Yash GHAI z Keni

- 9.5. předseda ústavní komise Yash Ghai stanovil šestiměsíční lhůtu pro předložení návrhu nové ústavy země
- 25.7. do rukou úřadujícího předsedy Nejvyššího soudu Anthony Gasese složilo slib pět členů ústavní komise
- 12.11. na druhý tříletý mandát byl do funkce prezidenta ustaven Ratu Epeli NAILATIKAU, který složil slib do rukou předsedy Nejvyššího soudu Sira Anthony Gasese
- 21.12. předseda ústavní komise Yash Ghan předal prezidentovi návrh nové ústavy, který podléhá schválení Ústavodárného shromáždění, které však dosud nebylo jmenováno

FILIPÍNY

- 24.4. vláda a separatisté z Islámské osvobozené fronty Morů (MILF) podepsali po třídenním jednání v Malajsii dohodu o dalším postupu v mírovém procesu; obě strany se dohodly na zřízení nové politické instituce, která má nahradit stávající Autonomní oblast Muslimské Mindanao
- 7.10. prezident oznámil, že v Malajsii bylo dosaženo po 40 letech bojů mírové dohody s největší muslimskou vzbouřeneckou skupinou v zemi, Islámskou frontou osvobození Morů; rámcová mírová dohoda, která byla podepsána hlavními vyjednávači 15.10. v prezidentském paláci Manile za účasti prezidenta Benigna Aquina a vůdce MILF Murada Ebrahima, počítá s vytvořením nové a větší autonomní oblasti BANGSAMORO na jihu země, kde tvoří většinu obyvatel muslimští Morové, a která nahradí stávající Autonomní oblast Muslimské Mindanao, již v r. 1989 zřídila dohoda vlády s Národní frontou osvobození Morů (MNLF), od které se MILF později odtrhla
- 18.12. prezident vydal dekret o vytvoření Dočasné komise pro základní zákon oblasti Bangsamoro, která má nahradit stávající Autonomní oblast Muslimské Mindanao; komise má připravit ústavu oblasti tak, aby rámcově odpovídala mírové dohodě z 15.10. mezi vládou a MILF

FINSKO

- 22.1. v prezidentských volbách, kterých se zúčastnilo 69,74 % registrovaných voličů, nezáskal ani jeden z kandidátů nadpoloviční většinu odevzdaných hlasů, takže dva nejuspěšnější Sauli Niinistö (36,96 %) a Pekka Haavisto (18,76 %) postupují do druhého kola 5.2.; za nimi se umístili tito kandidáti: Paavo Väyrynen (17,53 %) , Timo Soini (9,40 %), Paavo Lipponen (6,70 %), Paavo Arhinmäki (5,48 %), Eva Biaudet (2,70 %) a Sari Essayah (2,47 %)
- 5.2. ve II. kole byl za účasti 65,98 % oprávněných voličů prezidentem zvolen Sauli NIINISTÖ, který obdržel 62,59 % hlasů, zatímco pro Pekku Haavista se vyslovilo 37,41 % voličů (inaugurace 1.3.)

FRANCIE

- 22.4. v prvním kole prezidentských voleb za účasti 79,48 % oprávněných voličů nejlépe uspěli François Hollande (28,63 %) a Nicolas Sarkozy (27,18 %), kteří postoupili do 2. kola 6.5.; za nimi se umístili Marine Le Pen (17,90 %), Jean-Luc Mélenchon (11,10 %), François Bayrou (9,13 %), Eva Joly (2,31 %), Nicolas Dupont-Aignan (1,79 %), Philippe Poutou (1,15 %), Nathalie Arthaud (0,56 %) a Jacques Cheminade (0,25 %); neplatné a prázdné lístky – 1,92 %
- 6.5. ve II. kole byl novým prezidentem zvolen François Gérard Georges HOLLANDE, který za volební účasti 80,35 % oprávněných voličů získal

- 51,64 % odevzdaných hlasů, zatímco Nicolas Sarkozy 48,36 % (inaugurace 15.5.)
- 16.5. novým předsedou vlády byl jmenován Jean-Marc AYRAULT, který se složením slibu ujal své funkce a představil novou vládu (MZV Laurent FABIUS)
- 10.6. 1. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění s 577 členy proběhlo za účasti 57,23 % oprávněných voličů; v prvním kole bylo obsazeno 36 mandátů, ve zbývajících obvodech se bude konat 2. kolo 17.6.
- 17.6. 2. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění ve 541 obvodech se konalo za účasti 55,41 % oprávněných voličů
- 18.6. po vyhlášení výsledků voleb podala demisi vláda premiéra Ayraulta, kterého však obratem prezident pověřil sestavením nové vlády
- 21.6. jmenována nová vláda (MP Jean-Marc AYRAULT, MZV Laurent FABIUS), dne 3.7. získala důvěru Národního shromáždění poměrem hlasů 302:225
- 26.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Claude BARTOLONE

FRANCOUZSKÁ JIŽNÍ A ARKTICKÁ ÚZEMÍ

- 29.2. novým prefektem a vrchním správcem byl francouzskou vládou jmenován Pascal BOLOT (10.4. nastoupil do úřadu)

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 18.1. francouzský Senát schválil zákon o navrácení atolů Mururoa a Fangataufa, kde Francie prováděla své jaderné testy, zpět Francouzské Polynésii s platností od 1.1.2014
- 1.8. vysokým komisařem byl jmenován Jean-Pierre LAFLAQUIÈRE, který úřad nastoupil 3.9.

GABON

- 13.2. poté, co 12.2. Ústavní soud potvrdil výsledky parlamentních voleb ze 17.12.2011, odstoupil v souladu s ústavou předseda vlády Paul Biyoghé Mba
- 27.2. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Guy NZOUBA-NDAMA
- 27.2. prezident jmenoval novým předsedou vlády Raymonda Ndong SIMA-u
- 28.2. jmenována nová vláda (MZV Emmanuel ISSOZET-NGONDET)

GAGAUZSKO

- 9.9. 1. kolo parlamentních voleb do Lidového shromáždění s 35 členy
- 23.9. 2. kolo parlamentních voleb (předsedkyně Anna CHARLAMENKO)

GALMUDUG

- 19.2. na setkání v hlavním městě Puntlandu Garowe dohodli prezidenti Somálska, Puntlandu, Galmudugu a předáci milicí Ahlu Sunna Waljama'a a další čelní představitelé země plán na vytvoření federativního uspořádání státní správy s menším Parlamentem s 225 jmenovanými poslanci a Sněmovnou starších s 54 jmenovanými členy jako jeho horní komorou, které mají nahradit dnešní Prozatímní federální parlament; plán bude předmětem jednání mezinárodní konference o budoucnosti země, která začne 23.2. v Londýně, a nebyl konzultován s představiteli milicí al-Šabáb ani secesionistického Somalilandu
- 17.5. předseda a místopředseda Sněmovny reprezentantů se nedohodli na datu skončení mandátu prezidenta Alina; zatímco předseda parlamentu Hassan Mahamoud Hayle tvrdí, že funkční období prezidenta vyprší v srpnu 2012 a

- jeho proloužení nebude schváleno, jeho zástupce Awke Haaji Avraham trvá na skončení mandátu dle ústavy až v r. 2013 s tím, že předčasné volby by způsobily právní nejistotu v zemi
- 7.6. viceprezident Abdisamed Noor Gulled ohlásil svůj záměr kandidovat v srpnových prezidentských volbách; dalším kandidátem má být Abdi Hassan Awale „Qeybdiid“
 - 12.6. někteří soudci Vrchního soudu, islámští znalci a někteří stařešinové prohlásil ustavení 9-členného volebního výboru za nezákonné, protože jej jmenoval viceprezident za nepřítomného prezidenta neoprávněně a žádali jeho potvrzení Vrchním soudem (30.6. jmenování výboru potvrdil poměrem hlasů 16:2 při 2 abstencích parlament)
 - 30.6. předseda Sněmovny reprezentantů ji rozpustil s tím, že nová bude vybrána 31.7. radou starších
 - 30.7. tradčními kmenovými náčelníky bylo zvoleno 25 členů Sněmovny reprezentantů, kteří téhož dne složili slib a zvolili svým předsedou znovu Hassana Mahamouda HAYLE-ho, který získal podporu 18 poslanců, zatímco jeho protikandidát Mohamed Huseen Tahlil obdržel při abstenci 5 poslanců dva hlasy; prvním místopředsedou Sněmovny byl zvolen Mohamed Abdi Ruush a druhým místopředsedou Sheikh Ali Mohamed Ahmed Nuur
 - 1.8. Sněmovna reprezentantů zvolila novým prezidentem plukovníka Abdi Hassana AWALE-ho „Qeybdiida“, který obdržel 22 hlasů, zatímco jeho protikandidát Abdisamed Nuur Gulled jeden hlas a stal se viceprezidentem (inaugurace 14.8.)
 - 1.8. přívrženci bývalého prezidenta Alina, který se léčí v Nairobi a odmítl zákonnost volby nového parlamentu, prohlásili novým prezidentem Dr. Kalifa Mohamuda Elmiho „Timokalajeha“

GAMBIE

- 19.1. inaugurace prezidenta Yahya Abdul-Azzize Jemuse Junkunga JAMMEH-a na 4. funkční období
- 29.3. parlamentní volby do Národního shromáždění s 53 členy proběhly za účasti 38,71 % oprávněných voličů
- 16.4. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Mamburry NJIE
- 19.4. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Abdoulie BOJANG
- 23.8. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Mamadou TANGARA
- 1.11. novou ministryní zahraničí byla jmenována Susan WAFFA-OGOO

GHANA

- 25.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 24.7. zemřel prezident Mills, jeho úřad nastoupil dosavadní viceprezident John Dramani MAHAMA; úmrtí prezidenta nemá ovlivnit konání prezidentských a parlamentních voleb v prosinci t.r.
- 6.8. slib složil nový viceprezident Kwesi Bekoe AMISSAH-ARTHUR
- 7.-8.12. v prezidentských volbách byl za účasti 79,43 % oprávněných voličů do čela státu zvolen John Dramani MAHAMA, který získal 50,70 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Nana Addo Dankwa Akuffo-Addo (47,74 %), Dr. Papa Kwesi Nduom (0,59 %), Dr. Henry Herbert Lartey (0,35 %), Hassan Ayariga (0,22 %), Dr. Michael Abu Sakara Foster (0,18 %), Jacob Osei Yeboah (0,14 %) a Akwasi Addae (0,08 %); inaugurace 7.1.2013
- 7.-8.12. parlamentní volby do rozšířeného Parlamentu (Národního shromáždění) s 275 členy proběhly za účasti 80,01 % oprávněných voličů

- 10.12. předseda Národní vlastenecké strany (NPP) Jake Obetsebi Lamptey oznámil, že jeho strana podnikne legální kroky ke zneplatnění prezidentských voleb, zfalšovaných v neprospěch jejího kandidáta Nany Akuffo-Adda (28.12. podala NPP žalobu na výsledky voleb u Nejvyššího soudu)

GRENADA

- 17.5. odstoupil ministr zahraničí Karl Hood, který se zdržel hlasování při pokusu opozice ve Sněmovně reprezentantů vyslovit nedůvěru vládě; jeho úřad bude vykonávat premiér Tillman THOMAS
- 12.6. změny ve vládě (MP a MZV zůstává)

GRUZIE

- 30.6. novým předsedou vlády byl jmenován Vano MERABIŠVILI
- 4.7. Parlament vyslovil poměrem hlasů 102:7 důvěru nové vládě (MZV Grigol VAŠADZE)
- 1.10. parlamentní volby do Parlamentu se 150 členy se konaly za účasti 59,76 % voličů
- 8.10. poté, co byly 5. 10. zahájeny koaliční rozhovory, oznámil předák vítězné koalice Gruzínský sen a budoucí premiér Bidzina IVANIŠVILI nominace do své vlády (MZV Maia PANJIKIDZE)
- 9.10. novým náčelníkem Spojeného štábu ozbrojených sil se stal generál Giorgi KALANDADZE
- 17.10. prezident jmenoval premiérem Bidzinu Ivanišviliho i členy jeho vlády
- 21.10. předsedou Parlamentu byl poměrem hlasů 88:0 zvolen David USUPAŠVILI
- 25.10. poměrem hlasů 88:54 schválil Parlament Bidzinu Ivanišviliho premiérem, stejně jako potvrdil složení jeho vlády
- 4.12. novým náčelníkem Spojeného štábu ozbrojených sil byl jmenován generál Irakli DZNELADZE, když byl jeho předchůdce zatčen a obviněn z korupce

GUADELOUPE

- 3.8. předsedkyní Oblastní rady byla zvolena Josette BOREL-LINCERTIN

GUAM

- 6.11. parlamentní volby do Parlamentu s 15 členy se konaly za účasti 67 % registrovaných voličů

GUATEMALA

- 14.1. do úřadu uveden nový prezident Otto Fernando PÉREZ MOLINA a jeho vláda (MZV Dr. Harold Osberto CABALLEROS LÓPEZ)
- 14.1. na ustavující schůzi Kongres republiky zvolil svým předsedou na funkční období do 14.1.2013 Gudy RIVERA ESTRADA-u
- 27.8. prezident předložil Kongresu balík 39 ústavních změn, vč. snížení počtu členů Kongresu ze 158 na 140, posílení pravomocí soudních orgánů a prodloužení mandátu zástupců ozbrojených sil
- 18.10. předsedou Kongresu republiky byl na termín do 18.10.2014 zvolen Pedro MAUDI MENÉNDEZ

GUAYANA

- 12.1. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Raphael G.C. TROTMAN

GUERNSEY

- 23.3. předsedou Stavů, zástupcem guvernéra a bailiffem byl ustaven Richard COLLAS
- 18.4. parlamentní volby do Stavů se 45 volenými členy
- 1.5. hlavním ministrem byl zvolen Peter HARWOOD, který získal podporu 27 členů Stavů, zatímco jeho protikandidát Jonathan Le Tocq 20

GUINEA

- 27.7. vlády Guineje a Sierra Leone se dohodly na stažení svých vojsk ze sporné části společné hranice na řece Makona u města Yenga, kam před více než 10 lety vstoupily jednotky Guineje na pomoc armádě Sierra Leone v boji s rebely; guinejský ministr zahraničí Dr. Edouard Nyankoi Lamah oznámil, že se obě vlády dohodly na vytvoření demilitarizované zóny a na pomoci bývalých koloniálních mocností (Francie a Velké Británie) při řešení demarkační čáry hranice. V r. 2005 se obě země shodly na svrchovanosti Sierra Leone nad sporným územím, ale guinejská vojska ve městě zůstala.
- 5.10. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal François Lonseny FALL

GUINEA – BISSAU

- 9.1. v Paříži zemřel prezident Bacai Sanha, dočasným prezidentem se stal předseda Národního lidového shromáždění dr. Raimundo PEREIRA, který ho zastupoval již po dobu léčení
- 10.1. koalice 14 opozičních stran odmítla návrh, aby se dočasným prezidentem stal předseda parlamentu Pereira, který mohl zneužít nově nabytých pravomocí ke zmaření vyšetřování vraždy bývalého prezidenta Vieira v r. 2009
- 12.1. úřadujícím předsedou Národního lidového shromáždění se stal Manuel Serifo NHAMADJO
- 20.1. dočasný prezident Pereira vyhlásil termín předčasných prezidentských voleb na 18.3.; 2.2. vláda stanovila, že příp. druhé kolo se uskuteční 27.3.
- 10.2. aby mohl kandidovat na uvolněný úřad prezidenta, rezignoval předseda rady ministrů Carlos Gomes Júnior; úřadujícím premiérem se stal Adiatio Djaló NANDIGNA
- 18.3. v prezidentských volbách se za účasti 55 % oprávněných voličů nejlépe umístili Carlos Gomes Júnior (48,97 %) a Koumba Yalá /Mohamed Ialá Embaló/ (23,36 %), kteří postupují do 2. kola 22.4.; na dalších místech se umístili Manuel Serifo Nhamadjo (15,74 %), Henrique Pereira Rosa (5,40 %), Baciro Baciro Dja (3,26 %), Vicente Fernandes (1,39 %), Aregado Mantenque Té (1,04 %), Serifo Balde (0,46 %) a Luís Nancassa se ziskem 0,37 % odevzdaných hlasů
- 20.3. opoziční kandidát Yalá vyzval ke zrušení 1. kola prezidentských voleb, protože byly údajně vládou zmanipulovány a jejich regulérní průběh ohrožen vraždou bývalého náčelníka vojenské rozvědky plk. Samby Diallo
- 23.3. opoziční kandidát Yalá oznámil, že se bez přeregistrace voličů nezúčastní 2. kola prezidentských voleb, neboť existuje podezření na podvody
- 11.4. vláda posunula termín konání 2. kola prezidentských voleb z 22. na 29.4.
- 12.4. aby zabránila zahájení kampaně do 2. kola prezidentských voleb a na protest proti plánům vlády na redukci ozbrojených sil, převzala armáda politickou moc; byla zřízeno Vojenské velení v čele s generálem Mamadu Ture KURUMA-ou a zatčen dočasný prezident Raimundo Pereira a další vysocí úředníci, jakož i vítěz 1. kola Carlos Gomes Júnior (propuštění 27.4.), 2. kolo prezidentských voleb, plánované na 22.4., bylo zrušeno

- 13.4. sesazen vrchní velitel armády generál Antonio Indjai, který odsoudil postup svých podřízených vzbouřených důstojníků (později se však postavil do jejich čela)
- 15.4. 22 ze 35 opozičních politických stran se shodlo na vytvoření Národní přechodné rady, která by nahradila parlament, s jehož rozpuštěním armáda počítá
- 16.4. velení ozbrojených sil v čele se zástupcem velitele armády Mamadu Ture Kurumou oznámilo vytvoření přechodné vlády, do níž budou zapojeny některé opoziční strany
- 17.4. Mírová a bezpečnostní rada AU vyloučila z jejích řad Guineu-Bissau, kterou vyzvala k okamžitému návratu k ústavnímu režimu
- 18.4. opoziční politické strany podepsaly dohodu s armádou o rozpuštění parlamentu a vytvoření Národní přechodné rady, která jmenuje dočasného prezidenta a premiéra (dohodu jako protizákonnou 20.4. odsoudily AU, ECOWAS i další mezinárodní organizace)
- 19.4. vojenské velení oznámilo zrušení 2. kola prezidentských voleb 22.4. a slíbilo, že volby uspořádá do dvou let; dočasným prezidentem byl jmenován úřadující předseda Národního lidového shromáždění Manuel Serifo NHAMADJO (20.4. však jmenování odmítl)
- 26.4. ECOWAS oznámil souhlas vojenského velení s rozmístěním vojsk ECOWAS na území Guineje-Bissau, aby zajistily obnovení civilní vlády
- 26.4. oblastní sdružení ECOWAS rozhodlo o vyslání 500-600 vojáků do země, aby monitorovali přechod od stávajícího vojenského režimu k civilní vládě volených ústavních orgánů a napomáhali organizaci prezidentských voleb do 12 měsíců; pokud s vysláním vojsk ECOWAS nebude vojenský režim souhlasit, hrozí zemi ze strany ECOWAS hospodářské sankce (zavedeny 30.4.)
- 29.4. na jednání v Gambii se zástupci vojenské vlády a ECOWAS nedohodli na uspořádání parlamentních voleb do 12 měsíců a na okamžitém návratu Raimunda Pereiry do úřadu prezidenta; následkem toho byly 30.4. zavedeny hospodářské sankce vůči vojenskému režimu
- 3.5. k sankcím ECOWAS se přidala i Evropská unie, která zmrazila prostředky na účtech a zakázala cestování vůdcům převratu z 12.4.
- 11.5. dočasný prezident Manuel Serifo Nhamadjo svou funkci přijal na období jednoho roku
- 16.5. předsedou prozatímní vlády byl jmenován Rui Duarte DE BARROS (17.5. se ujal funkce)
- 16.5. úřadujícím předsedou Národního lidového shromáždění byl zvolen Ibraima Sory DJALÓ
- 17.5. prvních 70 vojáků z uvažovaných 600 příslušníků mírových sil ECOWAS se vylodilo v zemi, aby mohlo obnovit její stabilitu
- 18.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2048 (2012) odmítající postup vojenského velení, které odmítlo vrátit moc legálně zvolené civilní vládě, a zavádějící příslušné sankce na jeho nejvyšší představitele
- 22.5. Vojenské velení oznámilo obnovení přechodné civilní vlády na období jednoho roku; vládu povede dočasný prezident jmenovaný do funkce k 11.5.
- 23.5. prezident jmenoval novou vládu s 27 členy (MP Rui Duarte DE BARROS, MZV Faustino Fudut IMBALI), které vojenské velení předalo veškeré pravomoci

- 13.6. Rada bezpečnosti OSN a Rada pro mír a bezpečnost AU vydaly společné prohlášení, které vyzývá vůdce vojenského převratu, aby obnovili a respektovali ústavní pořádek země
- 27.10. vojenské velení oznámilo, že na ostrově Bolama byl zatčen kapitán Pansau N'Tchama, který měl velet 21.10. útoku na kasárna v Bissau a připravovat svržení současné vojenské vlády; za pokusem o převrat mělo stát Portugalsko, odkud se N'Tchama právě vrátil, a přívrženci bývalého premiéra Carlose Gomeze Júniora

HAITI

- 10.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Louis-Jeune LEVAILLANT a předsedou Senátu nově Simon Dieuseul DESRAS
- 24.2. odstoupil předseda vlády Garry Conille
- 1.3. na úřad předsedy vlády byl prezidentem navržen Laurent LAMOTHE
- 10.4. Senát podpořil poměrem hlasů 19:3 nominaci Laurenta Lamothea na úřad předsedy vlády, 3.5. tak poměrem hlasů 62:3 učinila i Poslanecká sněmovna
- 15.5. po Senátu, který tak jednomyslně učinil 8.5., schválila i Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 70:7 při 3 abstencích program a složení nové vlády, v níž bude premiér Laurent LAMOTHE vykonávat i úřad ministra zahraničí (16.5. nástup vlády do úřadu)
- 19.6. na ceremoniálu podpisu prezidentem vstoupily oficiálně v platnost změny ústavy z r. 1987, které mj. vytvářejí Nejvyšší radu soudní moci (CSPJ), Ústavní soud a stálou volební radu, které posilují nezávislost soudní moci a orgánů dohlížejících na průběh voleb
- 6.8. změny ve vládě (premiér se vzdal funkce ministra zahraničí, jeho nástupcem v čele MZV se stal Pierre Richard CASIMIR)
- 12.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2070 (2012) o prodloužení mandátu stabilizační mise OSN MINUSTAH o další rok, stejně jako o snížení jejího personálu ze 7340 na 6270 vojáků

HONDURAS

- 18.11. primární volby vybraly hlavní kandidáty do prezidentské volby v r. 2013 – Xiomaru Castro (Strana svobody a refundací), Mauricia Villedu (Liberální strana) a Juana Orlanda Hernandez (Národní strana)

HONGKONG

- 25.3. proběhla přímá volba 1.193 členů tzv. Volebního výboru, který má vybrat nového vysokého správního komisaře; Volební výbor vzápětí zvolil novým vysokým správním komisařem LEUNG Chun-ying, který ze 1.132 odevzdaných hlasů získal 689 (61 %), zatímco další kandidáti Henry TANG Ying-yen 285 (25 %) a Albert HO Chun-yan 76 hlasů (7 %), 82 odevzdaných hlasů bylo neplatných (inaugurace 1.7.)
- 1.7. do rukou prezidenta ČLR složili slib vysoký správní komisař C.Y. Leung a jím vedená Výkonná rada (vláda oblasti), hlavní tajemnicí správy je Carrie LAM
- 9.9. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění se 70 členy, z nichž 40 bylo poprvé voleno přímo, se konaly za účasti 52,25 % oprávněných voličů
- 10.10. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Jasper TSANG Yok-sing

HORSKÝ BADACHŠÁN

- 21.7. po vraždě regionálního předsedy Státního výboru národní bezpečnosti generálmajora Abdullo Nazarova začaly nepokoje, které zachvátily celou oblastí a při nichž bylo zabito 42 osob
- 25.7. vláda nabídla opozičním vzbouřencům příměří, pokud vydají předpokládaného vraha a jeho tři pomocníky
- 13.8. bývalý polní velitel Tolib Ajombekov, podezřelý s provedení atentátu na gen. Nazarova, se vzdal v zájmu zachování míru a stability v zemi, účast na vraždě Nazarova však popřel; 10.8. se vydali státním orgánům jeho bratr a osobní řidič

CHILE

- 20.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Nicolás MONCKEBERG DÍAZ a předsedou Senátu Camilo ESCALONA MEDINA
- 6.11. změny ve vládě (MZV zůstává)

CHORVATSKO

- 22.1. v celonárodním referendu, kterého se zúčastnilo 43,51 % oprávněných voličů, jich 66,27 % hlasovalo pro vstup a 33,13 % proti vstupu země do EU; prázdné a neplatné hlasy činily 0,60 %
- 10.10. novým předsedou Shromáždění byl zvolen Josip LEKO
- 14.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

INDIE

- 24.1. na ceremoniálu v hlavním městě státu Assám Guwahati složilo své zbraně 676 bojovníků povstalecké Spojené osvobozené fronty Assámu (ULFA) a dalších 8 separatistických assámských organizací, kteří tak začali naplňovat dohodu s ústřední vládou o příměří ze září 2011
- 8.4. při první návštěvě pákistánského prezidenta po sedmi letech byly v New Delhi obnoveny rozhovory o normalizaci vztahů mezi Indií a Pákistánem na nejvyšší úrovni
- 23.4. Nejvyšší soud zamítl protest skupiny bývalých vysokých důstojníků proti jmenování generálporučíka Bikrama SINGH-a novým náčelníkem Štábu armády k 31.5. jako nedůvodný
- 24.-25.5. jednání náměstků ministrů vnitra Indie a Pákistánu v Islamabadu dohodu o vzájemném uvolnění vízových předpisů nepřinesla a dohoda bude postoupena ministrům vnitra obou zemí
- 11.-12. 6. v pákistánském Rawalpindi proběhlo 13. kolo rozhovorů náměstků ministrů obrany Indie (Shashikant Sharma) a Pákistánu (Nargis Sethi) o situaci ve sporné oblasti ledovce Siačen
- 13.6. Ústřední volební komise oznámila, že volba 13. prezidenta se bude konat 19.7. s tím, že nominace kandidátu trvá do 30.6.
- 18.-19. 6. v Novém Dillí se konalo 12. kolo jednání expertů Indie a Pákistánu o sporné námořní hranici mezi pákistánskou provincií Sind a indickým státem Gudžarát
- 26.6. odstoupil ministr financí Šri Pranáb Kumár Mukherdží /Shri Pranab Kumar Mukherjee/, který byl vládní stranou Indický národní kongres 15.6. navržen na kandidáta vlády na úřad prezidenta; úřad po něm dočasně převzal premiér Singh
- 28.6. pro prezidentské volby 19.7. byli úředně registrováni dva kandidáti – P.K. Mukherdží za vládní koalici a P.A. Sangma za opoziční strany

- 4.7. za účasti státních tajemníků zahraničí Indie (Ranjan Mathai) a Pákistánu (Jalil Abbas Jilani) byly v Dillí obnoveny mírové rozhovory, zejména v otázkách bezpečnosti, udržení míru na hranicích, Kašmíru a výměny osob
- 19.7. poslanci federálního parlamentu i zákonodárných sborů jednotlivých států v celkovém počtu 4.896 volitelů zvolili prezidentem Šri Pranába Kumára MUKHERDŽÍHO, neboť získal podporu 3.094 volitelů (527 federálních a 2.563 státních, tj. 713.763 přepočtených hlasů), zatímco jeho protikandidát Purno Agitok Sangma získal hlasy 1.484 volitelů (206 federálních a 1.277 státních, tj. 315.987 přepočtených hlasů); slib složil 24.7., do úřadu nastoupil 25.7.
- 31.7. změny ve vládě, kde se novým ministrem financí stal Palaniappan Chidambaram, jeho nástupcem v úřadu ministra vnitra pak Sushil Kumar Shinde
- 7.8. novým viceprezidentem byl znovu zvolen Hamid ANSARI, který získal hlasy 490 poslanců federálního parlamentu, zatímco jeho protikandidáta Jaswanta Singha podpořilo 238 poslanců
- 21.8. opoziční poslanci zablokovali jednání parlamentu poté, co vyšla zpráva generálního kontrolora a auditora o příliš levném odprodeji uhelných dolů v letech 2005-2009 a opozice vyzvala premiéra Singha k rezignaci; 24.8. zamítl Nejvyšší soud 2 petice požadující vyšetřování ministra financí P. Chidambarama ve věci tohoto odprodeje
- 7.9. nejnovější zasedání parlamentu skončilo bez vyřešení blokády, kterou v práci sboru zahájila opoziční strana BJP na protest proti údajné korupci při prodeji koncesí na těžbu v nalezištích uhlí
- 26.10. krátce před očekávanou rekonstrukcí vlády odstoupil ze zdravotních důvodů ministr zahraničí S.M. Krishna
- 28.10. restrukturalizace vlády vynesla do funkcí 22 nových ministrů, novým ministrem zahraničí se stal Salman KHURSHID

náčelník Štábu armády generál Vidžaj Kumar SINGH

INDONÉSIE

- 17.12. do funkcí byli uvedeni vrchní velitelé námořnictva (viceadmirál MARSETYO) a letectva (letecký vicemaršál Ida Bogus PUTU DUNIA)

IRÁK

- 29.1. opoziční sunnitský blok Irákíjja skončil bojkot činnosti parlamentu, který vyhlásil v prosinci 2011 na protest proti vydání zatykače na sunnitského viceprezidenta; většina z jeho 76 poslanců se vrátila k jednání parlamentu ihned, 8 ministrů pak do vlády 7.2.
- 16.2. panel soudců Nejvyšší soudcovské rady potvrdil nařčení ze zločinů terorismu sunnitského viceprezidenta Táríka Hašímiho, kterého v prosinci 2011 obvinil premiér z organizování smrtelných útoků na šíitské úředníky a poutníky
- 25.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2061 (2012) o prodloužení mandátu mise OSN (UNAMI) o dalších 12 měsíců
- 9.9. soud odsoudil v nepřítomnosti viceprezidenta Táríka Hašímiho za přípravu a organizování vražd svých oponentů k smrti

ÍRÁN

- 7.2. poprvé od islámské revoluce v r. 1979 rozhodlo 79 poslanců Madžlísu o předvolání prezidenta k výsledku o stavu ekonomiky a několika jeho rozhodnutích v domácí i zahraničně politických otázkách
- 2.3. parlamentní volby do Islámského poradního shromáždění s 290 členy proběhly za účasti 64,2 % oprávněných voličů; v 33 volebních obvodech nedošlo ke zvolení poslance, protože žádný nezískal nejméně 25 % odevzdaných hlasů, a dva nejméně úspěšnější kandidáti se musejí utkat ve 2. kole
- 4.5. 2. kolo parlamentních voleb do Islámského poradního shromáždění se konalo v 33 volebních obvodech, z nichž bylo zvoleno 65 nových poslanců (volební účast 66,4 %)
- 27.5. prezident jmenoval několik nových prezidentů, jejichž celkový počet dosáhl 13
- 28.5. předsedou Islámského poradního shromáždění byl opět zvolen Alí Ardešír LARIDŽÁNÍ /Alí Ardeshir Larijani/, který porazil svého protikandidáta Gholam Ali Haddada-Adela
- 5.6. ve funkci předseda Islámského poradního shromáždění byl ve druhém hlasování potvrzen Alí Ardešír Laridžání, který získal 177 hlasů, zatímco jeho protikandidát Gholam Ali Haddad-Adela 89 hlasů
- 7.9. ministerstvo vnitra oznámilo, že prezidentské volby se budou konat 14.6.2013
- 21.11. poté, co na základě stížnosti prezidenta nařídil nejvyšší duchovní vůdce země ajatolláh Chameneí parlamentu, aby jeho členové nadále neusilovali o předvolání prezidenta k dalším vyšetřováním, stáhli všichni poslanci své podpisy pod příslušnou petici

IRSKO

- 28.2. premiér oznámil konání referenda k Paktu rozpočtové kázně EU
- 27.3. vláda rozhodla, že všelidové referendum o Paktu rozpočtové kázně EU se bude konat 31.5.
- 31.5. ve všelidovém referendu, kterého se zúčastnilo 50,53 % oprávněných voličů, byl schválen přístup země k Paktu rozpočtové kázně EU, neboť se pro něj vyslovilo 60,29 % hlasujících, proti se vyslovilo 39,71 % hlasujících

ISLAND

- 30.6. v prezidentských volbách byl za účasti 69,32 % oprávněných voličů zvolen již popáté za sebou do čela státu Ólafur Ragnar GRÍMSSON, který získal 52,78 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.8.); na dalších místech se umístili ěóra Arnórsdóttir (33,16 %), Arti Trausti Guðmundsson (8,64 %), Herdís Þorgeirsdóttir (2,63 %), Andrea Johanna Ólafsdóttir (1,80 %) a Hannes Bjarnason (0,98 %).
- 20.10. nezávazné referendum o nové ústavě proběhlo za účasti 48,7 % voličů; většina kolísající mezi 57,1 % a 82,9 % podpořila všech šest navrhovaných změn
- 1.8. jako první hlava státu v historii země byl již popáté za sebou do funkce prezidenta uveden Ólafur Ragnar Grímsson
- 30.8. změny ve vládě (MP i MZ zůstávají)

ITÁLIE

- 12.1. přes dvojnásobný počet podporujících petici než stanoví zákon, tj. 1,2 mil., zamítl Ústavní soud petici na uspořádání referenda k volebnímu zákonu, které mělo zvrátit změny prosazené před 7 lety Berlusconiho vládou; zákon v zájmu větší politické stability přidělil bonus počtu mandátů v Poslanecké sněmovně

- stranám, které v parlamentních volbách získají relativní většinu a dohodnou se na vytvoření vlády
- 6.12. pravicová strana Lid svobody S. Berlusconiho vypověděla podporu prozatímní vládě; ta slíbila odstoupit po schválení rozpočtu na r. 2013
 - 7.12. jmenován novým náčelníkem Štábu obrany admirál Luigi Binelli MANTELLI, novým náčelníkem Štábu námořnictva admirál Giuseppe DE GIORI a novým náčelníkem Štábu letectva generál Pascale PREZIOSA
 - 21.12. poté, co Poslanecká sněmovna schválila poměrem hlasů 309:55 návrh státního rozpočtu na r. 2013, podal demisi předseda prozatímní vlády Mario Monti; prezident ji přijal a požádal vládu o setrvání v úřadě do konání předčasných parlamentních voleb, které by se mohly konat 24.2.2013
 - 22.12. prezident rozpustil parlament a vyhlásil předčasné parlamentní volby na 24. a 25.2.2013

IZRAEL

- 3.1. po více než ročním přerušení byly za účasti mezinárodních zprostředkovatelů z OSN, EU, USA a Ruska obnoveny v Ammánu izraelsko-palestinské rozhovory o návratu k mírovým jednáním (další jednání proběhla 10., 14., 21. a 25.1.)
- 25.1. palestinský prezident Abbás prohlásil průzkumné palestinsko-izraelské rozhovory za ukončené bez konkrétního výsledku s tím, že další postup bude konzultovat s Ligou arabských států
- 6.5. premiér Netanjahu navrhl svolání předčasných parlamentních voleb na 4.9., aby posílil postavení své vlády v Knessetu
- 8.5. aby se vyhnul porážce při hlasování v Knessetu o jeho rozpuštění a vypsání předčasných voleb, uzavřel premiér Netanjahu dohodu s opoziční stranou Kadima o jejím vstupu do vlády (9.5. dohodu schválil Knesset poměrem hlasů 71:23)
- 9.5. místopředsedou vlády a ministrem bez portfeje se stal nový předseda Kadimy Šaul MOFAZ
- 17.7. kvůli sporům o vojenskou odvodovou povinnost ultra-ortodoxních Židů vládu opustila strana Kadima
- 9.10. poté, co se s koaličními partnery nedohodl na úsporných škrtech ve státním rozpočtu, svolal premiér předčasné parlamentní volby do Knessetu
- 16.10. Knesset rozhodl o svém rozpuštění a konání předčasných voleb 22.1.2013
- 21.11. po týden trvajících přestřelkách mezi izraelskou armádou a milicemi Hamásu v Gaze, které si vyžádaly 158 mrtvých v Gaze a 6 mrtvých v Izraeli, bylo uzavřeno příměří mezi oběma stranami konfliktu
- 14.12. s účinností od 18.12. odstoupil místopředseda vlády a ministr zahraničí Avigdor Lieberman; jeho portfej převzal premiér Benjamin Netanjahu

JAMAJKA

- 5.1. inaugurace nové premiérky Portii SIMPSON-MILLER
- 6.1. slib složila i její vláda (MZV Arnold Joseph NICHOLSON)
- 17.1. předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Michael PEART a předsedou Senátu Stanley St. John REDWOOD

JAPONSKO

- 13.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.2. vlády Japonska a USA oznámily dohodu o revizi bilaterální smlouvy z r. 2006 o umístění amerických vojenských sil na Okinavě
- 16.5. japonsko-čínské rozhovory o řešení teritoriálního sporu o ostrovy Senkaku (Tiao-jü) a dalších oblastí ve Východočínském moři byly zahájeny v Pekingu
- 4.6. premiér Noda provedl změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.8. vláda oznámila, že zvýší svůj dohled nad ostrovy Senkaku, na které si dělají územní nároky Čína i Tchajwan, které vozí na ostrovy své aktivisty s cílem provokovat japonskou stranu
- 21.8. vláda navrhla vládě Jižní Koreje, aby spor o ostrovy Takešima (korejsky Tokdo) mezi oběma zeměmi předložily Mezinárodnímu soudnímu dvoru (Jižní Korea návrh odmítla 30.8.)
- 24.8. premiér Noda vyzval Jižní Koreu k ukončení „nezákonné okupace“ ostrovů Takešima poté, co je 10.8. osobně navštívil prezident Lee Myung Bak
- 10.9. vláda rozhodla, že od soukromých vlastníků vykoupí 3 neobydlené ostrůvky Senkaku (Tiao-jü) ve Východočínském moři a tak ukončí dlouholetý teritoriální spor se sousední Čínou, která si na ně rovněž činí nároky
- 1.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 16.11. na návrh premiéra se před nadcházejícími parlamentními volbami 16.12. rozpustila Sněmovna poslanců
- 16.12. parlamentní volby do Sněmovny poslanců se 480 členy se konaly za volební účasti 59,32 %
- 26.12. po porážce své Demokratické strany odstoupil premiér Jošihiko Noda a mimořádné zasedání Sněmovny poslanců zvolilo novým předsedou vlády Šinzó ABE-ho, který ve Sněmovně poslanců zvítězil nad svým protikandidátem Banri Kaiedou poměrem hlasů 328:57, zatímco ve Sněmovně rádců vyhrál až ve 2. kole poměrem hlasů 107:96
- 26.12. nový premiér Abe vzápětí oznámil složení své vlády (MZV Fumio KIŠIDA)
- 26.12. předsedou Sněmovny poslanců byl zvolen Bunmei IBUKI

JEMEN

- 8.1. vláda národní jednoty schválila zákon o imunitě pro prezidenta Sáliha a jeho spolupracovníky za období 33 let jeho vlády, který vyvolal nevoli opozice; Všeobecný lidový kongres ji 19.1. v případě spolupracovníků prezidenta omezil na politické přečiny
- 21.1. parlament schválil zákon o imunitě prezidenta Sáliha, který vzápětí podepsal dohodu s opozicí, zprostředkovanou v listopadu 2011 Radou zemí Zálivu, o svém odstoupení příští měsíc, tedy před volbami svého nástupce 21.2.; parlament současně přijal zákon o tom, že konsensuálním kandidátem na prezidenta se stane dlouholetý Sálihův zástupce, viceprezident Abdar Rabbú Mansúr Hádí
- 22.1. prezident Sálih odletěl do USA na časově neomezené léčení, výkon jeho funkce převzal opět viceprezident Abdar Rabbú MANSÚR HÁDÍ, kterého prezident současně povýšil do hodnosti maršála
- 21.2. volby prozatímního prezidenta s funkčním období omezeným na dva roky vyhrál bez protikandidáta úřadující prezident Abdar Rabbú MANSÚR HÁDÍ /Abdarrabuh Mansour Hadi/, kterého podpořilo 99,8 % hlasujících (volební účast dosáhla 64,78 %); slib složil 25.2., do úřadu byl slavnostně uveden 27.2.

- 27.2. z úřadu odstoupil dosavadní prezident Alí Abdalláh Sálih, který jej slavnostně předal svému nástupci Mansúrovi Hádímu
- 12.4. vláda jmenovala ministerský výbor pro národní dialog, jak jí ukládá dohoda o odchodu prezidenta Sáliha; stejně tak byl podle ní 17.4. zřízen nezávislý Národní úřad pro lidská práva
- 21.-22.6. v Káhiře se sešli bývalí prezidenti Jižního Jemenu, Alí Násir Muhammad (1980-1986) a Hajdar Abú Bakr al-Attás (1986-1990), aby spolu s dalšími příslušníky jihojemenské exilové opozice vyhlásily „prozatímní vedení Jižního Jemenu“, jehož cílem je obnovení nezávislosti nebo autonomie Jižního Jemenu
- 28.11. oznámeno složení Konference pro národní dialog s 565 členy politických stran a hnutí, rovným dílem ze severní a jižní části země a s vyhrazeným podílem žen a mládeže; 62 dalších členů jmenuje prezident Mansúr Hádí
- 19.12. prezident nařídil zásadní reorganizaci ozbrojených sil jako další pokus eliminovat vliv zastánců bývalého prezidenta Sáliha; šlo zejména o rozpuštění elitní Prezidentské gardy, které velel Sálihův syn

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 12.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 3.-15.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICHOVY OSTROVY

- 16.10.2011 novým magistrátem se stal James WAKE

JIŽNÍ OSETIE

- 31.1. poté, co prezidentská kandidátka Alla Džiojeva odstoupila od dohody o své účasti v opakovaných prezidentských volbách v březnu 2012, ohlásila svou inauguraci 10.2., jakož i vyzvala k aktům občanské neposlušnosti v tento den, vyzval parlament všechny politické síly k zachování klidu a rozvahy, aby nedošlo k „neodvratnému poškození státnosti Jižní Osetie“
- 25.3. za účasti 70,28 % oprávněných voličů proběhly opakovaně prezidentské volby, v nichž největší podporu získali Leonid Charitonovič Tibilov (42,48 %) a David Georgijevič Sanakojev (24,58 %), kteří postupují do 2. kola, zatímco Dmitrij Nikolajevič Medojev se ziskem 23,79 % a Stanislav Jakovlevič Kočijev s 5,26 % odevzdaných hlasů byli z dalšího boje vyřazeni; 0,80 % hlasujících se vyslovilo proti všem kandidátům
- 8.4. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Leonid Charitonovič TIBILOV /TYBYLTY Harithony fyrť Leonid/, který obdržel 54,12 % odevzdaných hlasů, zatímco David Georgijevič Sanakojev 42,65 % , proti oběma kandidátům hlasovalo 0,96 % voličů (inaugurace 19.4.); volební účast dosáhla 71,26 %
- 26.4. úřadujícím předsedou vlády se stal Rostislav Jerastovič CHUGAJEV
- 15.5. parlament potvrdil poměrem hlasů 29:1 ve funkci předsedy vlády Rostika Jerastoviče CHUGAJEV-a, jmenovaného téhož dne prezidentem Tibilovem
- 30.5. prezident jmenoval ministrem zahraničí Davida Georgijeviče SANAKOJEV-a

JIŽNÍ SÚDÁN

- 5.1. po násilnostech z 2.1. s téměř 30 oběti a po útěku více než 100 tisíc obyvatel před ozbrojenými střety příslušníků etnických skupin Lou Nuer a Murle, soupeřícími o pastviště dobytka, prohlásila vláda stát Jonglei oblastí katastrofy; umožnila tak okamžitý přístup humanitárním organizacím a agenturám mezinárodní pomoci k postiženému obyvatelstvu státu

- 27.1. za zprostředkování prezidentů Džibutska, Somálska, Keni a Etiopie byly v Addis Abebě zahájeny rozhovory jihosúdánského a súdánského prezidenta o řešení krize spojené s dělením výnosů těžby ropy v Jižním Súdánu
- 10.2. Jižní Súdán a Súdán podepsaly na krizových rozhovorech, zprostředkovaných AU v Addis Abebě, „pakt o neútočení“, v němž se dohodly na vzájemném respektování státní svrchovanosti a územní celistvosti; pakt předpokládá také vytvoření monitorovacích mechanismů, zamezujících rozšiřování konfliktů na hranicích obou zemí
- 15.2. podepsána dohoda o porozumění se Súdánem o demarkaci vzájemných hranic
- 1.3. armáda začala s odzbrojováním milicí kmenů Lou Nuer a Murle, soupeřících o pastviny pro svůj dobytek ve státu Jonglei
- 11.4. obnoveny boje vojsk Jižního Súdánu a Súdánu o naftová pole u města Heglig na sporné hranici, jejichž intenzita vyvolává obavu z možného přerůstání ve válečný konflikt; Súdán si u RB OSN i AU stěžoval na napadení svého území ze strany Jižního Súdánu
- 16.4. parlament Súdánské republiky jednomyslně prohlásil Jižní Súdán nepřátelským státem a uložil všem státním úřadům se podle toho zachovat
- 20.4. na výzvu generálního tajemníka OSN nařídil prezident Salva Kiir stažení jihosúdánských vojsk z naftových polí v okolí města Heglig
- 24.4. prezident Kiir obvinil Súdán, že vyhlásil jeho zemi válku o ropná pole při sporné hranici v okolí oblasti Abyei
- 25.4. Africká unie dala vládám Jižního Súdánu a Súdánu 3-měsíční ultimátum pro dohodu na sporných otázkách, které ohrožují mír a stabilitu v oblasti
- 2.5. RB OSN dala rezolucí č. 2046 (2012) Jižnímu Súdánu a Súdánu ultimátum zastavit do 48 hodin vzájemné útoky; Jižní Súdán plán AU na normalizaci vztahů přijal, zatímco Súdán v náletech na jihosúdánské území pokračoval
- 29.5. v Addis Abebě bylo zahájeno nové kolo rozhovorů vlád Jižního Súdánu a Súdánu zprostředkovaných AU o dohodě na sporných otázkách
- 29.5. v den zahájení mírových rozhovorů s Jižním Súdánem v Addis Abebě, sponzorovaných AU, rozhodla súdánská vláda o stažení svých vojsk ze sporné oblasti Abyei
- 6.6. mírové rozhovory mezi Jižním Súdánem a Súdánem byly přerušeny kvůli sporům o demarkační linii společné hranice a vytvoření nárazníkového pásma
- 5.7. RB OSN schválila rezoluci č. 2057 (2012) o prodloužení mandátu mise OSN (UNMISS) do 15.7.2013
- 12.7. v etiopském městě Bahir Dar byly dalším kolem obnoveny mírové rozhovory mezi zástupci Jižního Súdánu a Súdánu, které skončily dohodou o bezpečnostních otázkách, produkci, dopravě a exportu ropy
- 15.7. poprvé od pohraničního konfliktu v dubnu t.r. se na summitu AU v Addis Abebě sešli prezidenti Jižního Súdánu a Súdánu, aby jednali o urovnání sporu o hranice a naftová pole, pro které jim OSN stanovila lhůtu do 2.8.
- 4.8. pod patronátem panelu AU pro implementaci dohody (AUHIP) bylo po 3 týdny trvajícím jednání v Addis Abebě dosaženo dohody mezi zástupci Jižního Súdánu a Súdánu o podmínkách tranzitu jihosúdánské nafty přes území Súdánu
- 4.8. súdánská vláda odmítla dohodu s Jižním Súdánem o platbách za naftu, které byly předmětem sporu hrozícího vypuknutím vzájemné války
- 23.9. v Addis Abebě zahájeny přímé rozhovory prezidentů Jižního Súdánu a Súdánu o řešení dlouhodobých problémů, spojených se stanovením vzájemných hranic, příjmů z těžby ropy a spornou oblastí Abyei; v případě, že nebudou vyřešeny, hrozí OSN oběma zemím sankcemi

- 27.9. na závěr jednání se Súdánem byly za zprostředkování AU podepsány dohody o bezpečných hranicích a těžbě ropy; první zahrnuje vytvoření demilitarizované nárazníkové zóny na hranicích obou zemí, zatímco ekonomická dohoda umožní obnovení těžby ropy v Jižním Súdánu a její dopravu; nedošlo k dohodě o svrchovanosti nad oblastí Abyei a dalšími spornými územími při hranicích
- 11.11. prezident zmocnil úřady sporné oblasti Abyei k vytvoření Zákonodárné rady jako prozatímního orgánu státní správy; radu má tvořit 20 členů (polovina z Jižního Súdánu, polovina ze Súdánu), vedených zástupcem Jižního Súdánu
- 16.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2075 (2012) o prodloužení mandátu mise OSN v Abyei (UNISFA) do 31.5.2013

JORDÁNSKO

- 26.4. pro neschopnost účinně implementovat reformní opatření odvolal král premiéra Khasawneha a jeho nástupcem jmenoval Fayeze TARAWNEH-a, kterého vyzval k vytvoření nové vlády
- 2.5. král jmenoval novou vládu (MP Fayez TARAWNEH, MZV Nasser JUDEH)
- 19.6. Poslanecká sněmovna přijala nový volební zákon, zvyšující počet člen dolní komory parlamentu ze 120 na 140 členů a vyhrazující 15 míst ženám a 17 míst národnostním menšinám
- 4.10. král svolal předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny poté, co ji rozpustil; termín voleb bude stanoven později
- 10.10. poté, co podle ústavy odstoupil kabinet dosavadního premiéra Tarawneha, jmenoval král novým premiérem Abdullaha ENSOUR-a a pověřil jej sestavením nové vlády
- 11.10. slib složila nová vláda (MZV Nasser JUDEH)
- 16.10. Nezávislá volební komise oznámila, že předčasné volby do Poslanecké sněmovny budou 23.1.2013

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 1.1. hlavou republiky se stal její dosavadní prezident Arsen Baširovič KANOKOV
- 1.11. hlava republika Kanokov odvolal vládu premiéra Ivana Gertera a nominoval Ruslana Taloviče CHASANOV-a novým předsedou rady ministrů; téhož dne jej zvolil Parlament a formálně jmenovala hlava státu

KAJMANSKÉ OSTROVY

- 11.12. poté co byl obviněn z korupce, zatkla policie předsedu vlády McKeeku Bushe
- 13.12. poté, co byl 12.12. propuštěn na kauci, odmítl premiér Bush rezignovat na svůj úřad
- 18.12. parlament vyslovil poměrem hlasů 11:3 nedůvěru premiéru Bushovi, obviněnému z korupce; poté, co jej guvernér odvolal z funkce, byla 19.12. novou premiérkou jmenována jeho dosavadní náměstkyně Julianna O'CONNOR-CONNOLLY

KAMBODŽA

- 29.1. volby 57 členů Senátu se 61 členem s tím, že ze zbývajících čtyř senátorů dva jmenuje král a dva zvolí Národní shromáždění; volby proběhly za účasti 99,49 % ze 11.470 volitelů, kterými je 11.351 členů obecních rad a 119 poslanců Národního shromáždění
- 24.3. předsedou Senátu byl znovu zvolen Chea SIM

- 5.4. Kambodža a Thajsko se dohodly na zahájení odminování demilitarizované zóny na sporném území v okolí chrámu Preah Vihear

KARÉLIE

- 22.5. ruský prezident Putin přijal rezignaci hlavy státu Andreje Nelidova, úřadující hlavou republiky byl jmenován Aleksandr Petrovič CHUDILAINEN
- 24.5. ruský prezident nominoval na funkci hlavy republiky Aleksandra Petroviče CHUDILAINEN-a; místní Zákonodárné shromáždění jej téhož dne poměrem hlasů 39:8 potvrdilo a uvedlo do úřadu

KAZACHSTÁN

- 4.1. výjimečný stav, vyhlášený 17.12.2011 ve městě Džanaödden, prodloužil prezident do 31.1.
- 15.1. předčasné parlamentní volby do Sněmovny se 107 členy se konaly za účasti 75,07 % oprávněných voličů; v první fázi bylo 15.1. zvoleno 98 poslanců přímo ze stranických kandidátek a ve druhé fázi 16.1. 9 poslanců Shromážděním lidu Kazachstánu z řad příslušníků národnostních menšin
- 20.1. předsedou Sněmovny byl zvolen jednomyslně Nurlan NIGMATULIN
- 21.1. oznámeny změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 31.1. prezident rozhodl, že výjimečný stav ve městě Džanaödden již nebude prodloužen
- 24.9. odstoupil předseda vlády Karim Masimov, jehož nástupcem byl po jednomyslném schválení Sněmovnou jmenován Serik Nygmetovič /Nygmetuly/ ACHMETOV
- 25.9. jmenována nová vláda (MZV od 28.9. Jerlan Abilfaizovič IDRISOV)

KEŇA

- 26.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.3. změny ve vládě (novým MZV se stal Samson Kegeo ONGERI)
- 20.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KIRIBATI

- 13.1. v prezidentských volbách je za účasti 68 % oprávněných voličů na další funkční období zvolen dosavadní prezident Anote TONG, který získal 42,18 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Tetaua Taitai a Rimeta Beniamina 35,02 % resp. 22,80 % hlasů (inaugurace 20.1.)
- 19.1. prezident Tong oznámil složení své vlády, v níž vykonává i funkci ministra zahraničí (funkce se ujala 20.1.)

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 5.10. novým správcem australské vlády se stal Jonathan Donald „Jon“ STANHOPE

KOLUMBIE

- 10.1. prezident odmítl nabídku předsedy povstaleckých Revolučních ozbrojených sil (FARC) Rodriga Londoña na bezpodmínečná mírová jednání, přerušena v r. 2002 poté, co rebelové unesli vládní letadlo
- 27.2. Sekretariát FARC, nejvyšší orgán tohoto povstaleckého hnutí, oznámil propuštění 10 příslušníků bezpečnostních sil a rozhodnutí FARC opustit taktiku únosů v budoucnu

- 14.6. Senát schválil poměrem hlasů 65:3 zákon o zásadách mírových rozhovorů mezi vládou a levicovými guerillovými skupinami, zejména Revolučními ozbrojenými silami Kolumbie (FARC) a Armádou národního osvobození (ELN)
- 20.7. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Augusto POSADA SÁNCHEZ, předsedou Senátu Roy BARRERAS MONTEALEGRE
- 2.8. Ústavní soud nařídil zrušení výcvikové vojenské základny v provincii Guaviare na území, která patří domorodým kmenům Jiw a Nukak; obdobně rozhodl o vojenské základně v provincii Mela
- 22.8. rezignovala celá vláda, aby umožnila prezidentovi rekonstrukci kabinetu; 31.8. dokončeno jmenování nové vlády (MZV María Angel HOLGUÍN)
- 28.8. prezident potvrdil zahájení jednání o obnovení mírových rozhovorů s největší vzbouřeneckou organizací v zemi, Revolučními ozbrojenými silami Kolumbie (FARC), o čemž byl společný protokol podepsán 27.8. v Havaně; připravenost k jednání s vládou vyslovila i Armáda národního osvobození (ELN)
- 4.9. prezident potvrdil zahájení formálních mírových rozhovorů s FARC, které se uskuteční v říjnu 2012 v Norsku, resp. budou pokračovat v Havaně
- 6.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.9. prezident Santos odmítl výzvu rebelů z FARC na uzavření příměří ještě před plánovaným zahájením mírových rozhovorů v Norsku a na Kubě v říjnu t.r.; vláda trvá na pokračování vojenských operací proti rebelům i během jednání s nimi
- 18.10. v norském městě Hurdal byly za účasti zprostředkovatelů z Norska a Kuby zahájeny první přímé rozhovory vyjednavců vlády a Revolučních ozbrojených sil Kolumbie, první po téměř 50 letech vzájemných bojů
- 19.11. v Havaně zahájeny přímé mírové rozhovory mezi vládou a FARC, při nichž Revoluční ozbrojené síly jednostranně vyhlásily dvouměsíční příměří (30.11. přerušeny, další etapa začne 5.12.)
- 19.11. Mezinárodní soudní dvůr přisoudil skupinu sedmi ostrovů v Karibském moři (Roncador, Quitasueño, Serrana, Serranilla, Bajo Nuevo, Cayo Bolivar a Albuquerque) Kolumbii, ale současně rozšířil hraniční mořské pásmo Nikaraguy vedoucí k těmto ostrovům; vyřešil tak 122 let trvající teritoriální spor obou zemí, se kterým se na něj v r. 2001 obrátila Nikaragua, usilující o přístup k podmořským zásobám ropy a plynu v šelfu těchto ostrovů a o volný rybolov v těchto vodách
- 28.11. vláda oznámila, že nadále neuznává jurisdikci Mezinárodního soudního dvora v Haagu poté, co rozhodl o změně námořní hranice Kolumbie v jejím teritoriálním sporu s Nikaragou o ostrovy San Andres
- 5.12. v Havaně obnoveny mírové rozhovory mezi vládou a rebely z FARC, a to přes letecké útoky vládních sil na základny FARC, které do 20.1.2013 dodržují jednostranné zastavení palby; rozhovory ukončeny dohodou o dalším jednání 21.12.

KONGO (B)

- 15.7. 1. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se 139 členy, v němž bylo zvoleno 69 poslanců, ve zbývajících obvodech proběhne 2. kolo
- 5.8. 2. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění v 67 obvodech, kde nebyl v 1. kole zvolen žádný kandidát; ve 3 obvodech hlavního města Ústavní soud 17.8. prodloužil termín doplňovacích voleb, protože v nich došlo v březnu k násilnostem a nebylo možno v nich volby řádně připravit

- 5.9. předsedou Národního shromáždění byl opět zvolen Justin KOUMBA
25.9. prezident Sassou N'Guesso jmenoval novou vládu (MZV Basile IKOUÉBÉ)

KONGO (K)

- 27.1. byly zveřejněny oficiální výsledky parlamentních voleb z 28.11.2011 s tím, že současně volební komise požádala Nejvyšší soud o jejich zopakování v sedmi obvodech, kde násilí narušilo jejich průběh
- 6.3. odstoupila vláda premiéra Adolpha Muzita, úřadujícím předsedou vlády byl jmenován Louis Alphonse KOYAGIALO
- 12.4. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Aubin MINAKU
- 19.4. novým předsedou vlády byl jmenován Augustin Matata PONYO MAPON
- 28.4. jmenována nová vláda premiéra Ponya (MZV Raymond TSHIBANDA N'TUNGAMULONGO)
- 7.5. velitel armády genpor. Didier Etumba Longila oznámil, že armáda zpět dobyla město Masisi ve východní provincii Severní Kivu, od dubna kontrolované hnutím M23, vedeným vzbouřeneckým generálem rwandského původu Bosco Ntagandou, a vyhlásila příměří do 9.5., aby měli rebelové čas se vzdát a odevzdat zbraně
- 9.5. poměrem hlasů 324:53 vyslovilo Národní shromáždění důvěru nové vládě premiéra Ponya
- 15.6. zástupci OSN v zemi potvrdili, že vzbouřenci vedení generálem Ntagandou opět obsadili území provincie Severní Kivu při hranici se Rwandou a vyhlásili na něm vlastní administrativu
- 27.6. RB OSN schválila rezoluci č. 2053 (2012) o prodloužení mandátu mise mírových sil OSN v Kongu MONUSCO o další rok
- 12.7. na jednání v Addis Abebě se shodli ministři zahraničí Konga (Raymond Tshibanda N'Tungamulongo) a Rwandy (Louise Mushikiwabo) a sousedních zemí z Organizace Velkých jezer na potřebě vyslání zvláštních mírových jednotek na hranice Konga a Rwandy, kde operují vzbouřenecká armádní vojska z hnutí M23 a milice hutské organizace FDLR
- 15.7. prezidenti Konga a Rwandy se na summitu AU v Addis Abebě dohodli na principech kontroly a monitoringu situace na vzájemné hranici neutrálními mezinárodními silami
- 7.-8.8. summit organizace zemí Velkých jezer rozhodl vytvořit mezinárodní vojenské síly, které potlačí ofenzivu rebelů z hnutí M23 v provincii Severní Kivu
- 8.9. na jednání v Kampale vyzvala Mezinárodní konference o oblasti Velkých jezer (ICGLR) Keňu, Tanzánii, Angolu a Demokratickou republiku Kongo k vytvoření neutrální vojenské jednotky o síle 4000 mužů, která bude likvidovat povstání M23 v Severním Kivu pod mandátem AU
- 25.10. ministři obrany ICGLR přijali na konferenci v Gomě plán operací mezinárodních neutrálních ozbrojených sil umístěných podél hranic Konga a Rwandy
- 19.11. vláda odmítla ultimátum vzbouřenců z hnutí M23, aby před zahájením jednání o příměří stáhla do 24 hodin svá vojska z okolí města Goma v Severním Kivu
- 20.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2076 (2012) požadující okamžitý odchod rebelů z hnutí M23 z města Goma, které téhož dne téměř bez boje obsadila
- 21.11. v době jednání prezidenta se sousedními zeměmi o potlačení rebélie hnutí M23 dobyli její bojovníci v tažení na Bukavu město Goma; 22.11. odmítli výzvu OSN ke stažení z města a přerušování vojenských operací

- 23.11. pro podezření z obchodování se zbraněmi s povstalci byl odvolán velitel armády generál Gabriel Amisi
- 27.11. na jednání svého vojenského velitele Sultani Mahengy v Ugandě stanovili rebelové z hnutí M23 podmínky, za kterých jsou ochotni stáhnout se z Gomy; vláda je označila za nepřijatelné (2.12. se rebelové z Gomy stáhli)
- 9.12. v Kampale zahájeny mírové rozhovory mezi vládou a rebely z hnutí M23 poté, co se stáhli z Gomy
- 31.12. RB OSN přijala řadu sankcí a opatření proti hnutí M23 a jeho spojencům z Demokratických sil Hutů za osvobození Rwandy (FDLR)

KOREA – JIŽNÍ

- 27.2. uvolnilo se místo předsedy Národního shromáždění, poté co 9.2. odstoupil Park Tee Hai obviněný z korupce a bylo zahájeno jeho vyšetřování
- 11.4. parlamentní volby do Národního shromáždění s 300 členy se konaly za účasti 54,3 % registrovaných voličů
- 2.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Kang Chang Hee
- 2.7. inaugurace tzv. malého hlavního města Sejong City, vzdáleného 120 km na jih od Soulu, které však Ústavní soud v r. 2004 prohlásil za nezákonné; do tří let se má do něj přestěhovat nejméně 36 vládních institucí s tím, že klíčové úřady prezidenta a ministrů obrany a zahraničí zůstanou v Soulu
- 2.10. novým náčelníkem štábu armády byl jmenován generál Cho Jung Hwan
- 19.12. v prezidentských volbách byla první prezidentkou v dějinách země zvolena Pak Kun-hye /Park Geun-hye/, která získala 51,55 % odevzdaných hlasů, zatímco její protikandidát Mun Če-in /Moon Jae-in/ 48,02 %; na dalších místech se umístili nezávislí kandidáti Kang Ji Won (0,17 %), Kim Soon Ja (0,15 %), Kim So Yeon (0,05 %) a Park Jong Sun (0,04 %), 0,4 % odevzdaných hlasů bylo neplatných. Volební účast dosáhla 75,84 % oprávněných voličů (inaugurace 25.2.2013).

KOREA – SEVERNÍ

- 29.2. po přímém jednání s USA ve dnech 23.-24.2. oznámila vláda moratorium na obohacování uranu a veškerý jaderný program, jakož i na testy raket dlouhého doletu, a to výměnou za dodávku 240 tis. tun potravin z USA; vláda rovněž souhlasí s monitorováním reaktoru Yongbyon inspektory OSN (MAAE)
- 10.4. oznámeny změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 11.4. Kim Čong-un byl zvolen do čela Ústřední vojenské komise a stálým členem politbyra Korejské strany práce
- 13.4. páté zasedání 12. Nejvyššího lidového shromáždění zvolilo zemřelého Kim Čong-ila „trvalým“ předsedou Komise národní obrany KJVA a jeho syna Kim Čong-una do nově vytvořené funkce prvního místopředsedy KNO
- 16.7. oznámeno odvolání vicemaršála Ri Yong-ho z funkce náčelníka generálního štábu Korejské lidové armády a z dalších funkcí ze zdravotních důvodů; vzápětí jej nahradil generál Hjon Jong-čol /Hyon Yong-chol/, který byl současně povýšen na vicemaršála
- 18.7. předseda Ústřední vojenské komise Kim Čong-un byl prezídiem Nejvyššího lidového shromáždění povýšen do hodnosti maršála ozbrojených sil KJVA
- 4.8. oznámeno, že velitel námořnictva starší viceadmirál Čong Mjong-do byl nahrazen viceadmirálem Pan Won-sikem
- 5.-17.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 29.11. Kim Čong-un odvolal ministra lidových ozbrojených sil Kim Čong-gaka a na jeho místo jmenoval generála Kim Kjuk-sika

KOSOVO

- 31.1. Shromáždění Kosova schválilo poměrem hlasů 83:13 rezoluci, která vítá rozhodnutí Mezinárodní řídicí skupiny (ISG) z 24.1. ve Vídni nahradit dosavadní tzv. dohlíženou nezávislost Kosova z r. 2008 plnou nezávislostí země od 1.1.2013, pokud bude dále pokračovat decentralizace státní správy, porostou práva obcí a bude zachováno kulturní dědictví země
- 14.-15.2. městské rady v oblastech osídlených kosovskými Srby na severu země (okresy Kosovska Mitrovica, Zubin Potok, Zvečan, Leposavić) vyhlásily mezi nimi referendum o uznání svrchovanosti Kosova, které odsoudily jak kosovská, tak srbská vláda; referenda se zúčastnilo 75 % oprávněných voličů, pro uznání svrchovanosti se vyslovilo 0,26 % z nich, zatímco 99,24 % hlasovalo proti (neplatné a prázdné hlasovací lístky tvořily 0,50 %)
- 24.2. vlády Kosova a Srbska se v Bruselu dohodly na správě společné hranice a hraničních přechodů i na tom, že Kosovo bude moci samostatně vystupovat na mezinárodních jednáních; tato dohoda neznamená srbské uznání nezávislosti Kosova
- 20.4. premiér Thaci oznámil nový harmonogram příprav prezidentských a parlamentních voleb s tím, že volby prezidenta se uskuteční v r. 2013, zatímco volby do Shromáždění v r. 2014
- 1.7. skončila dosavadní „omezená nezávislost a svrchovanost“ země poté, co mezinárodní řídicí skupina (ISG) 25 zemí, dohlížejících na situaci v zemi, rozhodla, že do září ukončí svoji činnost a umožní tak zemi získat „plnou nezávislost“
- 7.7. Ústavní soud rozhodl, že usnesení Shromáždění ze 7.4.2011 o dohodě tří hlavních politických stran na kandidatuře Atifete Jahjaga na úřad prezidentky bylo neústavní, protože stanovilo lhůtu, do kdy bude jmenovaná úřad vykonávat; stávající prezidentka rozsudek přivítala, protože jí umožní setrvat v úřadu až do r. 2016
- 1.8. vláda oznámila orgánům EU, že souhlasí s prodloužením mandátu její mise EULEX do 15.6.2014
- 10.9. úředně byla rozpuštěna Mezinárodní řídicí skupina (ISG), stejně jako Mezinárodní civilní úřad pro Kosovo, které se i formálně stalo plně nezávislou zemí; mise EU (EULEX) a NATO (K-for) nadále v zemi působí
- 19.10. pod patronátem EU se v Bruselu poprvé sešli premiéři Kosova Hashim Thaci a Srbska Ivica Dačić, aby jednali o normalizaci vztahů obou zemí
- 7.11. v Bruselu proběhlo 2. kolo rozhovorů premiérů Kosova a Srbska

KOSTARIKA

- 2.4. změny ve vládě (MZV růstává)
- 1.5. předsedou Zákonnodárného shromáždění byl zvolen Victor Emilio GRANADOS CALVO
- 4.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 12.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

KUBA

- 27.1. 811 delegátů Národní konference KSK zahájilo jednání o politické reformě, která má mj. omezit výkon volených funkcí na dvě pětiletá období a stanovit věkový limi pro ně
- 29.3. změny ve vládě (MZV zůstává)

KUVAJT

- 2.2. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 65 členy se konaly za volební účasti 62 % oprávněných voličů
- 7.2. poté, co 5.2. podal ústavou požadovanou demisi, pověřil emír šajcha Džábira al-Mubaraka al-Hamad al-Sabbaha sestavením nové vlády
- 14.2. jmenována nová vláda (MP šajch DŽÁBIR al-Mubarak al-Hamad al-Sabbah, MZV šajch SABAH al-Chálid al-Hamad al-Sabbah)
- 15.2. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Ahmed A. AL-SAADOUN
- 18.6. emír pozastavil na jeden měsíc zasedání parlamentu, aby zabránil očekávanému interpelování ministra vnitra ze strany opozice
- 20.6. Ústavní soud prohlásil předčasné parlamentní volby z 2.2. za nelegální a nařídil rozpuštění parlamentu, který z nich vzešel, jakož i obnovil mandát předchozího Národního shromáždění; důvodem nelegálnosti voleb byla nezákonnost rozpuštění předcházejícího parlamentu emírem 6.12.2011
- 20.6. rozhodnutím Ústavního soudu byl do funkce předsedy Národního shromáždění znovu ustaven Džasím Mohammad AL-CHARÁFÍ /Jassim Mohammad Al-Kharafi/
- 25.6. odstoupila vláda poté, co bylo rozpuštěno Národní shromáždění; emír demisi přijal 1.7.
- 5.7. novým předsedou vlády byl jmenován a sestavením nové vlády pověřen opět šajch DŽÁBIR al-Mubarak al-Hamad al-Sabbah
- 19.7. oznámeno složení nové vlády (MZV šajch SABAH al-Chálid al-Hamad al-Sabbah)
- 25.9. Ústavní soud odmítl návrh vlády na změnu volebních obvodů před příštími volbami do Národního shromáždění
- 7.10. emír rozpustil Národní shromáždění a otevřel tak cestu předčasným parlamentním volbám poté, co poslední volby z února 2012 prohlásil Ústavní soud za neplatné; termín nových voleb zatím nebyl stanoven
- 20.10. vláda rozhodla o svolání předčasných parlamentních voleb do Národního shromáždění s 50 členy na 1.12.; na protest proti emírově snaze provést změny ve volebním řádu vyzývá opozice k bojkotu voleb
- 1.12. opozicí bojkotované již druhé předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 50 členy v tomto roce proběhly za účasti 40,3 % oprávněných voličů
- 5.12. poté, co mu v souladu s ústavou 3.12. předložil demisi své vlády, jmenoval emír předsedou vlády znovu šajcha DŽÁBIR-a al-Mubaraka al-Hamada al-Sabbaha
- 11.12. oznámeno složení nové vlády (MZV šajch SABAH al-Chálid al-Hamad al-Sabbah)
- 16.12. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Alí Fahád AL-RAŠÍD /Ali Fahad Al-Rashed/

KYPR

- 4.1. další kolo jednání prezidentů řecké a turecké komunity potvrdilo rozpory v postojích obou stran ke sjednocení ostrova; rozhovory na nejvyšší úrovni byly ne neurčito přerušeny
- 19.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 19.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2058 (2012) o prodloužení mandátu mírové mise OSN (UNFICYP) do 31.1.2013

KYRGYZSTÁN

- 28.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 6.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 22.8. poté, co strany Ata-Meken (Vlast) a Ar-Namys (Důstojnost) opustily čtyřčlennou vládní koalici, vláda se formálně rozpadla
- 29.8. po koaličních jednáních byl do funkce předsedy vlády Sociálnědemokratickou stranou nominován Žantoro Satybaldijev
- 1.9. poté, co přijal rezignaci předsedy vlády Omurbeka Babanova, jmenoval prezident úřadujícím premiérem jeho dosavadního prvního náměstka Aaly Azimoviče KARAŠEV-a
- 5.9. poměrem hlasů 111:2 schválila Nejvyšší rada novou vládu v čele s premiérem Žantoro Žoldoševičem SATYBALDIJEV-em (MZV Erlan Bekešovič ABDYLDAJEV), 6.9. ji oficiálně jmenoval prezident a 12.9. složila ústavní slib

LESOTHO

- 26.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 120 členy se konaly za účasti 50,04 % oprávněných voličů
- 30.5. na svou funkci rezignoval premiér Pakalitha Mosisili
- 6.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Sepheri Enoch MOTANYANE
- 7.6. sestavením vlády byl králem pověřen Motsoahae Thomas „Tom“ THABANE (do funkce instalován 8.6.)
- 14.6. jmenování první ministři nové vlády, 15.6. je uvedl do funkcí král
- 22.6. předsedou Senátu byl znovuzvolen Letapata MAKHAOLA
- 25.6. jmenován ministr zahraničí Mohlabi TSEKOA (slib složil téhož dne)

LIBANON

- 30.8. RB OSN přijala rezoluci č. 2064 (2012) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNIFIL do 31.8.2013

LIBÉRIE

- 9.1. ustavující schůze Poslanecké sněmovny zvolila předsedou opět J. Alexe TYLER-a, prezidentem Senátu *pro tempore* byl zvolen Gbezhongar FINDLEY
- 16.1. inaugurace prezidentky Ellen JOHNSON-SIRLEAF
- 19.1. prezidentka zahájila nominaci členů své vlády, které předkládá ke schválení Senátu (MZV Augustine NGAFUAN), další návrhy předložila 22.1., 25.1. a 26.1.
- 10.2. poté, co Senát schválil jeho jmenování, ujal se ministr zahraničí Augustine Ngafuan funkce
- 17.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2066 (2012) o prodloužení manátu mise OSN UNMIL do 30.9.2013 s tím, že doporučila postupné stíhování příslušníků mírových sil

- 12.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2079 (2012) o prodloužení hospodářských sankcí o jeden rok, stejně jako mandátu panelu expertů, který dodržování sankcí sleduje

LIBYE

- 2.1. náčelníkem generálního štábu ozbrojených sil byl jmenován generál Yousef MANGOUSH
- 4.1. Prozatímní národní rada zrušila zákaz činnosti politických stran
- 22.1. odstoupil místopředseda Prozatímní národní rady Abdul Háfiz Ghoga
- 28.1. Prozatímní národní rada schválila nový volební zákon, podle kterého má být zvolen Národní kongres s 200 členy
- 6.3. na 2000 kmenových starších kmenů, včetně kmenových společenství Ubajdát, Mughariba a Avadžír, a zástupců 61 revolučních milicí z východní Libye vyhlásilo na tzv. Kongresu lidu Kyrenaiky nedaleko Benghází autonomii této oblasti, nazývané arabsky *Barka (Barqah)*, na ústřední vládě Libye a požadavek na federalizaci země; nová autonomní oblast zvaná „federální oblast Kyrenaiky“ má mít vlastní parlament, policii, soudy a hlavní město (Benghází), zatímco nově ustavený prozatímní orgán místní samosprávy – Vládní výbor Kyrenaiky – povede Ahmad Al-Zubajr Ahmad AL-SANÚSSÍ /Ahmed Al-Zubair Ahmed al-Senussi/
- 7.3. předseda Prozatímní národní rady Mustafa Abdel Džalíl vyzval regionální vůdce k dialogu s vládou, odmítl však požadavek na autonomii Východní Libye a federativní uspořádání země s tím, že národní jednota bude prosazena i silou, bude-li to potřebné
- 12.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2040 (2012) o prodloužení mandátu podpůrné mise OSN UNSMIL o dalších 12 měsících
- 24.4. Prozatímní národní rada přijala zákon o povolení činnosti politických stran, nejsou-li založeny na náboženské, kmenové nebo regionální identitě
- 26.4. Prozatímní národní rada odvolala pro neschopnost vládu premiéra Kíba
- 19.5. v Benghází se v rámci regionálních voleb poprvé od pádu Kaddáfího režimu volilo 44 členů místní rady
- 10.6. Prozatímní národní rada stanovila na 7.7. termín parlamentních voleb do 200-členného Všeobecného národního kongresu, který má jmenovat novou vládu a zvolit výbor, který do konce r. 2012 připraví novou ústavu země
- 1.7. zastánci autonomie Kyrenaiky vyzvali obyvatele Benghází a celé východní Libye k bojkotu parlamentních voleb, protože oblast má v budoucím parlamentu vyhrazeno pouze 60 mandátů, zatímco Tripolsko 102 a Fezzán 38
- 7.7. parlamentní volby do Všeobecného národního kongresu s 200 členy, který nahradí dosavadní Prozatímní národní radu, proběhly za volební účasti 61,58 %
- 8.8. na jeho ustavující schůzi předala Prozatímní národní rada veškeré své pravomoci nově zvolenému Všeobecnému národnímu kongresu a sama se rozpustila; pravomoci jménem parlamentu převzal jeho nejstarší člen a úřadující předseda Mohammed Ali Salim
- 9.8. předsedou Všeobecného národního kongresu a formální hlavou státu byl ve druhém kole zvolen Muhammad MADŽARJÁF /Mohammed al-Magarief/, který získal 113 hlasů, zatímco jeho protikandidát Ali Zidan 85 hlasů; místopředsedou kongresu byl zvolen Guma ATTAIGA
- 12.9. Všeobecný národní kongres zvolil novým předsedou vlády jejího dosavadního místopředsedu Mustafu ABÚ ŠAGUR-a /Mustafa Abu Shagur/, který ve 2. kole hlasování porazil bývalého premiéra Mahmúda Džibríla poměrem hlasů 96:94;

- v prvním kole získal Džibríl podporu 86 poslanců, Abú Šagur 55 a třetího kandidáta, Awada al-Baraasiho, podpořilo 41 poslanců
- 23.9. vláda přislíbila rozpustit všechny ilegální milice a uzavřít jejich výcvikové tábory, které budou nadále pod kontrolou státu
- 3.10. premiér Abú Šagur jmenoval členy nové vlády, v níž bude přechodně vykonávat i funkci ministra zahraničí; 4.10. však parlament složení vlády neschválil
- 7.10. poté, co ani napodruhé nezískal podporu parlamentu pro svou vládu, byl odvolán premiér Mustafa Abú Šagur poměrem hlasů 125:44 při 17 abstencích
- 14.10. parlamentem byl do funkce premiéra zvolen a sestavením vlády pověřen Alí ZAJDÁN /Ali Zeidan/, když porazil svého protikandidáta Muhammada al-Hášímí al-Hirářího poměrem hlasů 93:85; parlament bude hlasovat o důvěře nové vládě 31.10.
- 2.11. milice ukončily obklíčení budovy parlamentu, který má schválit složení nové vlády a její program; tisíce milicionářů budovu okupovaly od 31.10. na protest proti tomu, že do nové vlády jsou navrhováni lidé spjatí s Kaddáfího režimem
- 30.10. premiér Zajdán jmenoval novou vládu (MZV Ali Sulaiman AL-AUJALI), kterou 31.10. potvrdil parlament poměrem hlasů 105:9 při 18 abstencích
- 14.11. složením slibu se funkce ujala vláda, MZV však stále čeká na potvrzení
- 25.11. ministr mezinárodní spolupráce Mohammed Imhamid ABDULAZÍZ převzal přechodně portfolio ministra zahraničních věcí
- 27.11. parlament schválil jmenování al-Aujaliho ministrem a 29.11. jej jmenoval ministrem vlády
- 11., 12. a 30.12. jmenování další členové vlády
- 30.12. odstoupil nominovaný ministr zahraničí Ali al-Aujali, protože nezískal důvěru parlamentu

LICHTENŠTEJNSKO

- 1.7. v celonárodním referendu, kterého se zúčastnilo 82,89 % registrovaných voličů se za návrh na změnu ústavy, která by zrušila právo veta knížete na výsledky lidového referenda, vyslovilo jen 23,57 % občanů, zatímco proti takové změně hlasovalo 76,43 % voličů

LITVA

- 12.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.10. parlamentní volby do Sejmu se 141 členem se konaly za volební účasti 52,93 %; protože ze 71 poslaneckých mandátů volených proporčním způsobem byly obsazeny pouze tři, o zbývajících 68 mandátů se kandidáti utkají ve 2. kole 28.10.
- 28.10. 2. kolo parlamentních voleb se konalo za účasti 35,9 % oprávněných voličů
- 29.10. prezidentka vetovala krok Algirdase Butkevičiuse o vytvoření koalice a pohrozila, že neumožní vytvoření levicové vlády kvůli údajným volebním podvodům ve prospěch Strany práce, jedné ze složek vládní koalice
- 16.11. na ustavující schůzi byl předsedou Sejmu zvolen Vydas GEDVILAS
- 22.11. poměrem hlasů 90:40 schválil Sejm Algirdase BUTKEVIČIUS-e do funkce předsedy rady ministrů (26.11. jej jmenovala prezidentka)
- 12.12. prezidentka jmenovala novou vládu premiéra Butkevičiuse (MZV Linas LINKEVIČIUS)
- 13.12. Sejm schválil poměrem hlasů 83:39 program nové vlády, která se tak ujala funkce

LOTYŠSKO

- 18.2. v referendu o změně ústavy, která by zavedla ruštinu jako druhý úřední jazyk země, se 74,80 % hlasujících vyslovilo proti této změně, zatímco 24,88 % ji podpořilo (neplatné a prázdné lístky – 0,32 %); referenda se zúčastnilo 71,11 % registrovaných voličů

MADAGASKAR

- 22.7. potlačen pokus o převrat, velitel vzbouřenců desátník Koto Mainty byl zabit

MAĎARSKO

- 2.4. pro neetické chování při obhajobě doktorského titulu v r. 1992 odstoupil prezident Pál Schmidt, úřadující hlavou státu se stal předseda Národního shromáždění László Kövér
- 16.4. premiér Orbán nominoval na post prezidenta svého blízkého spojence Jánose Ádera
- 2.5. novým prezidentem byl Národním shromážděním zvolen Dr. János ÁDER, pro kterého se vyslovilo poměrem hlasů 262:40 z 305 přítomných; opozice volby bojkotovala (přísahu složil 2.5., inaugurace 10.5.)
- 29.7. premiér ohlásil, že vláda navrhne zavedení povinné registrace voličů před parlamentními volbami v r. 2014

MALAJSIE

- 3.4. Sněmovna reprezentantů schválila 22 doporučení parlamentního výboru na reformu volebního systému, která však neuspokojuje zastánce demokracie a kritiky dosavadních poměrů, spojených s volebními machinacemi a podvody

MALAWI

- 6.4. poté, co na infarkt zemřel prezident Bingu wa Mutharika, prezidentské pravomoci na dočasné bázi převzala dosavadní viceprezidentka Joyce BANDA (7.4. složila přísahu)
- 11.4. novým viceprezidentem byl jmenován Khumbo KACHALI (slib složil 13.4.)
- 27.4. úřadující prezidentka jmenovala novou vládu (MZV Ephraim Mganda CHIUME)
- 17.10. poté, co její vláda přerušila počátkem října jednání s Tanzánií o řešení hraničního sporu na jezeře Malawi (Nyasa) kvůli útisku malawských rybářů ze strany sousední země, požádala prezidentka AU o intervenci v této záležitosti

MALEDIVY

- 17.1. armáda zatkla předsedu trestního soudu Abdullu Mohameda poté, co nařídil propuštění opozičního předáka Mohameda Jameela Ahmeda obviněného z pomlouvání vlády; podle vlády soudce blokoval šetření všech obvinění z korupce bývalého prezidenta Gayooma
- 18.1. Nejvyšší soud nařídil armádě, aby soudce Mohameda propustila; proti zatčení se vyslovil i viceprezident Mohammed Waheed Hassan
- 7.2. kvůli několik týdnů trvajícím protestním akcím policie proti rozhodnutí vlády dát zatknout významného soudce Abdullu Mohameda, jakož i s tím souvisejícím obsazením budovy státního rozhlasu 7.2., oznámil prezident Mohamed Nasheed svou demisi; složením slibu do úřadu prezidenta nastoupil dosavadní viceprezident Dr. Mohammed Waheed HASSAN MANIK
- 8.2. prezident jmenoval první dva členy nové vlády, ministry vnitra a obrany

- 9.2. náčelníkem Štábu sil obrany byl novým prezidentem jmenován generálmajor Ahmed SHIYAH
- 15.2. novým viceprezidentem byl jmenován Mohamed Waheed DEEN
- 1.3. přívrženci bývalého prezidenta Nasheeda zablokovali Lidový madžlís a znemožnili prezidentu Waheedovi zahájit jeho jarní zasedání (bylo přeloženo na 19.3.)
- 5.3. novým ministrem zahraničí byl jmenován Dr. Abdul Samad ABDULLA
- 12.3. dokončeno personální rozšiřování vlády
- 18.4. úřad prezidenta oznámil, že nové parlamentní volby do Lidového madžlísu se 77 členy se budou moci konat až v červenci 2013, tedy v nejbližším možném termínu, který umožňuje ústava
- 6.6. bývalý prezident Nasheed a jeho nástupce Waheed se dohodli na rozšíření Komise národního vyšetřování, která má prošetřit okolnosti sesazení demokraticky zvoleného prezidenta Nasheeda 7.2. a roli, kterou v něm hrál jeho viceprezident Waheed; rozšíření komise o bezpartijní a nezávislé členy doporučil 16.4. zvláštní výbor Commonwealthu
- 8.6. při projednávání své kandidatury za Nasheedovu Demokratickou stranu Malediv v nadcházejících volbách ohlásil prezident Waheed svůj záměr odstoupit z funkce, bude-li jeho aktivní účast na svržení Nasheeda Komisí potvrzena
- 2.7. Lidový madžlís schválil jmenování 4 nových ministrů
- 15.7. svržený prezident Mohamed Nasheed byl obviněn ze zneužití moci s tím, že nařídil zatčení předsedy trestního soudu v lednu t.r.
- 29.8. Komise národního vyšetřování, podporovaná zeměmi Commonwealthu, vydala závěrečnou zprávu, podle níž odstoupil 7.2. tehdejší prezident Mohamed Nasheed dobrovolně a v souladu se zákonem; zástupce svrženého prezidenta v komisi z ní vystoupil, protože nejednala nezávisle

MALI

- 21.3. ozbrojené síly zaútočily na prezidentský palác, aby přiměly vládu zlepšit zásobování armády zbraněmi a prostředky, nutnými k potlačení povstání etnických Tuarégů na severu země
- 22.3. armáda se chopila moci v zemi a její kontrolu převzal Národní výbor pro obnovu demokracie a státu (*Comité national pour le redressement de la démocratie et la restauration de l'Etat, CNRDRE*) v čele s velitelem povstalců kapitánem Amadou Haya SANOGO; výbor zavedl zákaz vycházení, sesadil prezidenta, rozpustil stávající státní instituce a pozastavil platnost ústavy, řada členů vlády byla zatčena
- 23.3. státní převrat odsoudila OSN a členství Malí z tohoto důvodu pozastavila i Africká unie; 27.3. pozastavilo členství země i regionální sdružení ECOWAS
- 23.3. předseda CNRDRE oznámil, že nemíní setrvat ve funkci poté, co se přesvědčí, že armáda je schopna zajistit bezpečnost země a potlačit vzpouru Tuarégů, stejně jako přislíbil brzké konání parlamentních voleb, které se původně měly konat v dubnu t.r.
- 28.3. Národní výbor schválil novou ústavu země pro přechodné období; předseda Národního výboru se má stát hlavou státu s právem jmenovat přechodnou vládu a nejvyšší moc má vykonávat Přechodný výbor (*Conseil de Transition*) s 26 příslušníky ozbrojených sil a s 15 civilisty
- 30.-31.3. vojenské úspěchy tuaréžských rebelů z Národního hnutí pro osvobození Azawadu (MNLA) vedly k dobytí severomaliských měst Kidal a Gao a jsou

- výsledkem rozpadu vojenské síly vlády po převratu z 22.3.; 1.4. bylo vzbouřenci dobyto největší město na severu země, Timbuktu
- 5.4. v reakci na výzvu OSN ukončili tuaréžští rebelové z MNLA bojové operace a vyhlásili příměří s tím, že již získali kontrolu nad dostatečným územím, aby na něm mohli vytvořit vlastní stát; tím usnadnili odložené jednání hlav států sdružení ECOWAS v Abidjanu o možné vojenské intervenci do země, která by přinutila vojenské vzbouřence vrátit politickou moc jimi svržené ústavní vládě
 - 6.4. generální tajemník MNLA Billal Ag Acherif vydal prohlášení výkonného výboru MNLA, kterým byl na dobytém území severní části země vyhlášen NEZÁVISLÝ STÁT AZAWAD; nový stát požádal o mezinárodní uznání s tím, že bude respektovat hranice sousedních států a chartu OSN, jakož i udržovat trvalý mír se svými sousedy
 - 6.4. CNRDRE přijal plán sdružení ECOWAS na předání moci prozatímní civilní vládě zformované předsedou Národního shromáždění Dioncounda Traorém jako dočasným prezidentem, který do 40 dní zorganizuje volby; ECOWAS na oplátku zruší hospodářské sankce proti zemi a členům Národního výboru bude udělena amnestie (termín předání moci nebyl zatím stanoven)
 - 8.4. v souladu s dohodou o přijetí plánu ECOWAS odstoupil svržený prezident Amadou Toumani Touré ze svého úřadu, který bude dočasně na období 40 dní vykonávat předseda Národního shromáždění Dioncounda TRAORÉ (12.4. nastoupil úřad prozatímního prezidenta)
 - 12.4. úřadujícím předsedou Národního shromáždění se stal Arsiké TOURE a členové Národního výboru pro obnovu demokracie a státu rezignovali na své funkce
 - 17.4. prozatímní prezident odvolal premiérku Sidibéovou a jmenoval prozatímního předsedu vlády; stal se jím Dr. Cheick Modibo DIARRA
 - 24.4. jmenována nová prozatímní vláda o 24 členech (MZV Sadio Lamine SOW)
 - 26.4. oblastní sdružení ECOWAS rozhodlo o vyslání 3.000 vojáků do země, aby pomáhali současné vládě bojovat s tuaréžskými separatisty, monitorovali přechod od stávajícího režimu k vládě volených ústavních orgánů a napomáhali organizaci prezidentských voleb do 12 měsíců; pokud s vysláním vojsk ECOWAS nebude vojenský režim souhlasit, hrozí zemi ze strany ECOWAS hospodářské sankce (28.4. vyslání vojsk ECOWAS odmítl vůdce převratu kapitán Sanogo)
 - 1.5. pokus příslušníků osobní gardy sesazeného prezidenta, tzv. „Červených baretů“, z 30.4. zvrátit útokem na budovu rozhlasu a letiště v Bamaku politickou situaci v zemi vojska věrná vedení bývalého CNRDRE potlačila
 - 19.5. vedoucí zprostředkovatelské mise ECOWAS a ministr zahraničí Burkiny Faso Djibril Yipéné Bassolet oznámil, že CNRDRE souhlasí s prodloužením mandátu prozatímnímu prezidentovi Traorému, který vyprší 22.5.
 - 21.5. ECOWAS podpořil dohodu armádního velení s úřadujícím prezidentem Traorém, že ve funkci setrvá i po vypršení 40-denního mandátu k 21.5.
 - 27.5. dvě vzbouřenecké organizace operující v severním Mali – tuaréžské sekulární Národní hnutí pro osvobození Azawadu (MNLA) a islamistická skupina Ansar Dine – podepsaly ve městě Gao dohodu o svém sloučení do „Národní armády Azawadu“ a vyhlášení Azawadu nezávislým islámským státem pod názvem „Islámská republika Azawad“; islamisté, kteří původně vyhlášení nezávislosti oponovali, souhlasili s tím, že nová islámská republika bude „nezávislým a svrchovaným státem“
 - 8.6. úřadujícím předsedou Národního shromáždění byl zvolen Younoussi TOURÉ

- 5.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2956 (2012), která vyzvala k vytvoření harmonogramu obnovení ústavního pořádku a autority státu
- 7.7. summit ECOWAS v Ouagadougou vyzval k vytvoření vlády národní jednoty a k vyslání mezinárodních vojenských sil, které by maliské armádě pomohly potlačit tuarěžskou vzpouru na severu země
- 29.7. ECOWAS oznámil své odhodlání vytvořit síly pro vojenskou intervenci do Mali a požádal OSN o souhlas s jejich nasazením
- 7.8. předák islamistické skupiny Ansar Dine, ovládající severní část země v tzv. Azawadu, Hyad Ag Ghaly přijal zprostředkující roli Burkiny Faso na vyřešení vnitropolitické krize
- 12.8. sestavením vlády národní jednoty byl pověřen předseda stávající vlády Cheick Modibo Diarra
- 20.8. vytvořena vláda národní jednoty s 31 členy (MP Cheick Modibo DIARRA, MZV Tieman Hubert COULIBALY)
- 18.9. vláda formálně požádala RB OSN o přijetí rezoluce umožňující rozmístění mezinárodních vojenských sil na území Mali, aby jeho armádě pomohly znovu obsadit území na severu, okupované islamisty; svou ochotu o rezoluci jednat potvrdila RB OSN 21.9.
- 13.10. RB OSN schválila rezoluci č. 2071 (2012), které podpořila záměr AU vyslat do 45 dní intervenční vojska, aby zbavila moci islamistické extrémisty, kteří ovládli severní část země (tzv. Azawad)
- 24.10. AU zrušila dočasné vyloučení země po nástupu vojenského režimu, schválila plán na rozmístění afrických vojenských jednotek a podpořila harmonogram předčasných voleb
- 6.11. po jednání se zprostředkovatelem AU Blaisem Campaoré oznámila jedna z islamistických skupin ovládající oblast Azawadu, Ansar Dine, že souhlasí s příchodem humanitární pomoci na jí ovládané území, se zahájením rozhovorů s vládou i s uzavřením příměří
- 11.11. na konferenci v Abuji odsouhlasilo sdružení ECOWAS vyslání 3.300 vojáků z Burkiny, Nigeru a Nigérie do země, aby k ní připojili vzbouřenecký sever; mise podléhá souhlasu OSN (vyslání mise podpořila 13.11. i Rada míru a bezpečnosti AU)
- 29.11. generální tajemník OSN doporučil podmíněný souhlas OSN k jeden rok trvající misi AU proti islamistům na severu Mali
- 4.12. v burkinském hlavním městě Ouagadougou proběhly první přímé rozhovory mezi vládou a tuarěžskými a islamistickými skupinami, operujícími v oblasti Azawadu; zatímco Tuarégové se vzdali myšlenky na vlastní nezávislý stát, islamisté ze sekty Ansar Dine slíbili opustit extremistické metody boje a přerušit kontakty s al-Kájdou
- 10.12. krátce poté, co byl z příkazu vůdce březnového převratu kapitána Amadou Sanoga zatčen, rezignoval premiér Diarra; důvodem má být jeho souhlas s vysláním mezinárodních jednotek do severní části země
- 11.12. prozatímní prezident jmenoval novým předsedou vlády Diango CISSOKO-a
- 15.12. jmenována nová vláda (MP Diango CISSOKO, MZV Tieman Hubert COULIBALY)
- 20.12. RB OSN schválila rezoluci č. 2085 (2012), kterou udělila souhlas s vysláním vojenské mise AU do severního Mali, a to na počáteční lhůtu 12 měsíců

MALTA

- 4.6. parlament vyslovil důvěru zreformované vládě premiéra Gonziho (MZV zůstává)
- 28.11. novým ministrem zahraničí byl jmenován Francis Zammit DIMECH, který nahradil Tonia Borga, který se stal za Maltu členem Evropské komise
- 10.12. poté, v parlamentu neprošel poměrem hlasů 35:34 její návrh rozpočtu na rok 2013, odstoupila vláda; parlament bude rozpuštěn 7.1.2013 a předčasné volby do Poslanecké sněmovny se uskuteční 9.3.2013

MAROKO

- 3.1. král jmenoval novou vládu (MP Abdelilah BENKIRANE, MZV Saad-Eddine EL-OTHMANI)
- 3.6. Ústavní rada odmítla novou zákonodárnou úpravu jmenování vrcholných funkcionářů státu a vrátila ji parlamentu k novému posouzení
- 12.10. k provedení demokratických změn a reforem podle nové ústavy z r. 2011 vyzval král na novém zasedání dvoukomorového parlamentu

MARSHALLOVY OSTROVY

- 3.1. poté, co byly potvrzeny výsledky listopadových parlamentních voleb, se sešel Parlament *Nitijela*, aby zvolil svého předsedu; stal se jím Donald F. CAPELLE, který získal 20 hlasů, zatímco jeho oponent Brenson Wase 13 hlasů
- 5.1. poměrem hlasů 21:11 zvolil Parlament novým prezidentem Christophera Jorebona LOEAK-a, který téhož dne složil předepsaný slib; jeho protikandidátem byl dosavadní prezident Jurelang Zedkaia (inaugurace 17.1.)
- 9.1. jmenována nová vláda (MZV Phillip MULLER), která 17.1. složila ústavou předepsaný slib

MAURICIUS

- 30.3. s platností od 31.3. podal demisi prezident Sir Anerood Jugnauth, který přešel do řad opozice
- 1.4. úřadující hlavou státu se stala dosavadní viceprezidentka Agnès Monique OHSAN-BELLEPEAU
- 20.7. hlasy 41 poslanců zvolilo Národní shromáždění při absenci 29 poslanců opozice ze stran MMM a MSM novým prezidentem svého předsedu Kailashe Rajkeswura PURRYAG-a (úřad nastoupil složením slibu 21.7., inaugurace 23.7.)
- 24.7. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Abdool Razack PEEROO

MAURITÁNIE

- 6.3. parlament schválil ústavní změny, které posilují jeho pravomoci
- 31.3. plánované parlamentní volby byly odloženy na květen 2013

MEXIKO

- 1.5. úřad předsedy Federální poslanecké sněmovny do 31.8. převzal Oscar Martín ARCE PANIAGUA
- 1.7. v prezidentských volbách zvítězil Enrique PEÑA NIETO, který obdržel 39,09 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.12.); na dalších místech se umístili Andres Manuel López Obrador (32,43 %), Josefina Vázquez Mota (26,04 %) Gabriel Quadri de la Torre (2,36 %) a neregistrovaní kandidáti (0,07 %); volební účast dosáhla 63,14 %

- 1.7. v parlamentních volbách do Federální poslanecké sněmovny s 500 členy a 128 ze 160 členů Senátu hlasovalo 62,76%, resp. 63,02 % oprávněných voličů
- 2.7. poražený levicový kandidát López Obrador neuznal vítězství soupeře a pohrozil oficiální stížnosti proti výsledkům voleb, protože pravicová Revoluční institucionální strana vítězného Peni organizovala volební podvody
- 3.7. López Obrador oznámil, že požaduje přepočítání hlasů, odevzdaných v prezidentských volbách 1.7.
- 4.7. výkonný tajemník Federálního volebního institutu (IFE) Edmundo Jacobo oznámil, že IFE nařídil přepočítání hlasů v 78 012 volebních okrscích ze všech (143 132), kde mělo docházet k volebním podvodům při prezidentských volbách, zatímco v parlamentních volbách budou ze stejné příčiny přepočítány hlasy ve 2/3 okrscích; IFE musí podle zákona do 6.9. vyřídit všechny stížnosti na průběh prezidentských voleb a vyhlásit jejich vítěze
- 5.7. po skončení přepočtu všech hlasů z volebních okrscích, kde bylo nařízeno jejich přepočítání, prohlásil předseda IFE, že přepočítání nepotvrdilo údajné volební machinace, a tak prohlásil vítězem voleb Peňu Nieta s 38,21 % před Lópezem Obradorem (31,59 %), Vázquezovou Motovou (25,42 %) a Quadrim de la Torre
- 6.7. v reakci na prohlášení IFE se Andres Manuel López Obrador rozhodl odvolat se proti výsledku voleb k soudu (učinil tak formálně 12.7.)
- 30.8. Federální volební soud zamítl stížnost poraženého kandidáta López Obradora na volební podvody při prezidentských volbách 1.7.; jejich vítěz Enrique Peña Nieto tak bude 1.12. instalován do úřadu
- 1.9. funkci předsedů obou komor na funkční období do 31.8.2013 nastoupili Jesús MURILLO KARAM (Federální poslanecká sněmovna) a Ernesto Javier CORDERO ARROYO (Senát)
- 23.11. odcházející prezident Calderón zaslal parlamentu návrh na změnu úředního názvu země ze Spojených států mexických (používán od r. 1824) na Mexiko; návrh musí schválit obě komory federálního parlamentu a legislatury většiny z 31 států federace
- 1.12. inaugurace 57. prezidenta Peni Nieta a jeho vlády (MZV José Antonio MEADE KURIBREÑA)

MOLDAVSKO

- 12.1. Ústavní soud rozhodl, že prezidentská volba 16.12.2011 byla neplatná, protože nebyla dodržena zásada tajného hlasování; Ústavní soud současně zrušil plánovanou opakovanou volbu 15.1.
- 29.2. v Dublinu skončilo 1. kolo jednání o spolupráci Moldavska a Podněsterska
- 16.3. při dalším pokusu o zvolení prezidenta se podařilo 59 poslancům vládního bloku za pomoci tří přeběhlíků z řad komunistické opozice zvolit novou hlavou státu prof. Dr. Nicolae TIMOFTI-ho, který tak za bojkotu opozice obdržel hlas 62 ze 101 poslanců Parlamentu a splnil ústavou předepsaný minimální zisk hlasů (nástup do úřadu 23.3.)
- 17.-18.4. ve Vídni se konaly rozhovory mezi vládami Moldavska a Podněsteří za účasti pozorovatelské mise (OBSE, Rusko, Ukrajina, EU a USA), které se dohodly na dalším postupu jednání, jež má pokračovat v červenci tr.
- 14.6. Komunistická strana Moldavska ukončila bojkot činnosti Parlamentu
- 19.-22.6. rozhovory mezi premiérem Moldavska Filatem a prezidentem Podněsterska Ševčukem o normalizaci vztahů proběhly v Rottech-Egern (NSR)
- 24.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

MONGOLSKO

- 20.1. Velký chural potvrdil odstoupení 6 ministrů Demokratické strany Mongolska (DPM) poté, co tato strana opustila koaliční vládu, aby se mohla soustředit na nadcházející parlamentní volby
- 27.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 28.6. parlamentní volby do Státního velkého churalu se 76 členy se konaly za volební účasti 65, 24 %
- 16.7. vítězná Demokratická strana Mongolska nabídla koaliční vládu Mongolské lidové revoluční straně
- 24.7. předsedou Státního velkého churalu byl zvolen Zandaachuu ENCHBOLD
- 10.8. úřad předsedy vlády nastoupil Norov ALTANCHUJAG, kterého právě zvolil Státní velký chural
- 17.8. parlament zvolil první členy nové vlády (MZV Luvsanvandangijn BOLD), kteří složili slib 19.8. a ujali se funkcí

MORDVINSKO

- 10.5. ruský prezident přijal demisi hlavy republiky Nikolaje Merkušina a úřadující hlavou republiky jmenoval předsedu vlády Vladimira Vladimiroviče VOLKOV-a
- 12.5. ruský prezident navrhl do úřadu hlavy republiky Vladimira Vladimiroviče VOLKOV-a (Státní shromáždění jej ve funkci potvrdilo 14.5.)
- 21.5. do úřadu předsedy vlády byl Státním shromážděním schválen Vladimír Fjodorovič SUŠKOV

MOSAMBIK

- 8.10. prezident provedl změny v radě ministrů, z níž byl mj. odvolán i předseda Aires Bonifacio Baptista Ali; novým premiérem byl jmenován Alberto Clementino António VAQUINA, MZV zůstává

MUSLIMSKÉ MINDANAO

- 24.4. vláda a separatisté z Islámské osvobozené fronty Morů (MILF) podepsali po třídním jednání v Malajsii dohodu o dalším postupu v mírovém procesu; obě strany se dohodly na zřízení nové politické instituce, která má nahradit stávající Autonomní oblast Muslimské Mindanao
- 7.10. prezident oznámil, že v Malajsii bylo dosaženo po 40 letech bojů mírové dohody s největší muslimskou vzbouřečnou skupinou v zemi, Islámskou frontou osvobození Morů; rámcová mírová dohoda, která byla podepsána hlavními vyjednávači 15.10. v prezidentském paláci Manile za účasti prezidenta Benigna Aquina a vůdce MILF Murada Ebrahima, počítá s vytvořením nové a větší autonomní oblasti BANGSAMORO na jihu země, kde tvoří většinu obyvatel muslimští Morové
- 18.12. prezident vydal dekret o vytvoření Dočasné komise pro základní zákon oblasti Bangsamoro, která má nahradit stávající Autonomní oblast Muslimské Mindanao; komise má připravit ústavu oblasti tak, aby rámcově odpovídala mírové dohodě z 15.10. mezi vládou a MILF

NÁHORNÍ KARABACH

- 19.7. v prezidentských volbách byl za účasti 73,64 % registrovaných voličů znovu zvolen prezidentem Bako Sahakovič SAHAKJAN, který získal 64,65 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Vitalij Balasanjan (31,53 %) a Arkadij Soghomonjan (0,81 %); 3 % hlasů byly neplatné
- 22.9. do úřadu ministra zahraničí nastoupil Karen MIRZOJAN

NAMIBIE

- 4.12. prezident provedl změny ve vládě, jejímž předsedou se stal Hage GEINGOB a novou ministryní zahraničí Netumbo NANDI-NDAITWAH

NAURU

- 11.6. prezident Sprent Dabwido odvolal dosavadní a jmenoval novou vládu, v níž jsou výhradně ministři z dosud opozičních lavic (novým ministrem zahraničí se stal Kieran KEKE)
- 13.6. Parlament nedosáhl o jeden hlas potřebné 2/3 většiny, aby schválil prezidentův návrh na reformu ústavy, která měla mj. zvýšit počet členů Parlamentu z 18 na 19, aby se zabránilo rovnosti hlasů, zavést volbu předsedy Parlamentu z osob mimo poslance, zřídit funkci ombudsmana a zavést etický kodex poslance Parlamentu

NĚMECKO

- 19.1. zemská premiérka Sárska Annegret Kamp-Karrenbauerová ohlásila konání předčasných voleb do zemského sněmu poté, co se 6.1. rozpadla koaliční vláda CDU, FDP a Zelených, vytvořená v říjnu 2009
- 17.2. poté, co se dolnosaské zastupitelství obrátilo na Spolkový sněm, aby ho zbavil imunity pro podezření ze zneužití funkce premiéra Dolního Saska, podal demisi spolkový prezident Christian Wulff; jeho pravomoci bude do 18.3., kdy Spolkové shromáždění zvolí jeho nástupce, vykonávat předseda Spolkové rady Horst SEEHOFER
- 18.3. Spolkové shromáždění zvolilo v prvním kole spolkovým prezidentem Joachima GAUCK-a, který obdržel 991 z celkového počtu 1232 odevzdaných hlasů (8 členů se hlasování nezúčastnilo), zatímco jeho protikandidáti Beate Klarsfeld a Olof Rose 126, resp. 3 hlasy; 4 hlasy byly neplatné, 108 hlasů se zdrželo (inaugurace 19.3., prezidentskou přísahu složil 23.3. na společném zasedání Spolkového sněmu a Spolkové rady)
- 25.3. předčasné parlamentní volby do zemského sněmu v Sársku s 51 poslancem proběhly za účasti 61,6 % oprávněných voličů
- 28.3. v Sársku se SPD a CDU dohodly na vytvoření velké koalice v čele s křesťansko-demokratickou premiérkou Annegret KAMP-KARRENBAUER-ovou
- 6.5. parlamentní volby do zemského sněmu ve Šlesvicku-Holštýnsku s 69 členy se konaly za účasti 60,1 % oprávněných voličů
- 13.5. parlamentní volby do zemského sněmu v Severním Porýní – Vestfálsku s 237 členy proběhly za účasti 59,6 % registrovaných voličů (MP Hannelore Kraft)
- 12.6. Zemský sněm Šlesvicka-Holštýnska zvolil poměrem hlasů 37:30 ministerským předsedou Torstena ALBIG-a; stojí v čele koaliční vlády SPD, Zelených a Jihošlesvického svazu voličů
- 1.11. úřad předsedy Spolkové rady na období do 31.10.2013 nastoupil Winfried KRETSCHMANN

NEPÁL

- 3.2. zahájena demobilizace 19 575 bývalých maoistických bojovníků Armády osvobození lidu (PLA), kteří budou buď pobírat jednorázovou penzi, nebo podporu na rekvalifikaci pro jiná zaměstnání; většina (asi 9 tisíc osob) však přejde do řádných ozbrojených sil země
- 3.5. odstoupila vláda premiéra Bhattaraie, aby umožnila vytvoření vlády národní jednoty ve snaze dosáhnout schválení nové ústavy země parlamentem v termínu 27.5., který stanovil Nejvyšší soud
- 6.5. oznámeno vytvoření tzv. vlády národní jednoty, která měla u moci zůstat jen do skončení mandátu Ústavodárného shromáždění, tedy do 27.5. (MP Baburam BHATTARAI, MZV Ishwar POKHAREL)
- 24.5. Nejvyšší soud odmítl návrh Ústavodárného shromáždění na páté prodloužení jeho mandátu o další 3 měsíce, aby mohlo dokončit práce na návrhu nové ústavy země; současný mandát parlamentu skončí 27.5.
- 27.5. skončil mandát Ústavodárnému shromáždění, aniž dosáhlo dohody na znění nové ústavy kvůli rozdílnému pojetí federalismu, když menší a národnostně orientované strany preferovaly vznik autonomních provincií na národnostním principu, zatímco velké strany se obávaly, že etnický přístup k federaci zvýší národnostní třenice a povede k rozpadu země, a požadovaly zřízení multietnických a ekonomicky soběstačných provincií; téhož dne bylo Ústavodárné shromáždění se 601 členy rozpuštěno
- 28.5. poté, co se Ústavodárné shromáždění v posledním možném termínu neshodlo na nové ústavě, vyhlásil premiér Baburam Bhattarai na 22.11. předčasné volby nového Ústavodárného shromáždění s tím, že jeho vláda bude do voleb vládnout jako přechodná; v odpovědi na to z vlády, vedené maoisty, vystoupily tři zbývající koaliční strany, které rozhodnutí premiéra – byť je podpořil Nejvyšší soud – považují za neústavní a spolu s dalšími dvěma stranami se obrátily na prezidenta Yadava, aby se proti premiérovu rozhodnutí také postavil
- 19.6. od vládnoucí Sjednocené komunistické strany Nepálu – maoisté se formálně odtrhla frakce, která UCPN-M obvinila ze zmaření všech úspěchů a zisků, které UCPN-M získala za 10 let občanské vlády, vč. ukončení povstání maoistů v listopadu 2009; předsedou nové Komunistické strany Nepálu (maoisté) (PCN-M) je Móhan Baidhya
- 25.6. premiér Bhattarai odmítl výzvy opozice k rezignaci s tím, že úřad předá jen řádně zvolenému předsedovi vlády
- 6.7. armáda přerušila nábor bývalých maoistických bojovníků z Lidové armády osvobození do řádných branných sil
- 26.7. vláda oznámila odložení voleb do nového Ústavodárného shromáždění, protože hlavní politické síly země nejsou schopny se dohodnout na termínu a některé požadují vytvoření přechodné vlády národní jednoty, která by měla volby připravit

NIGER

- 2.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

NIGÉRIE

- 27.1. Nejvyšší soud nařídil odvolání guvernérů 5 států (Bayelsa, Gross River, Kagi, Adamawa a Sokoto), jejichž úřady převzali dočasně předsedové státních zákonodárných sborů, kteří uspořádají nové volby guvernérů

- 27.1. prezident vyzval vedení islamistické skupiny Boko Haram, která stojí za náboženským násilím v severních oblastech země, aby se identifikovalo a zveřejnilo své požadavky jako předpoklad k dialogu, k němuž je vláda připravena
- 22.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 27.8. vláda potvrdila, že již zahájila neformální rozhovory s islamistickou sektou Boko Haram o ukončení její teroristické činnosti; hlavní frakce sekty však jakékoliv mírové rozhovory popřela

NIKARAGUA

- 9.1. předsedou Národního shromáždění byl opětovně zvolen René NÚÑEZ TÉLLEZ SANTOS
- 10.1. do úřadu inaugurováni prezident José Daniel ORTEGA SAAVEDRA a viceprezident generál Omar HALLESLEVENS ACEVEDO, jakož i nová vláda (MZV Samuel SANTOS LÓPEZ)
- 8.7. prezident podepsal zákon č. 800 o výstavbě Velkého meziocéánského kanálu (Gran Canal Interoceánico de Nicaragua) a o vytvoření Úřadu pro jeho výstavbu a správu
- 19.11. Mezinárodní soudní dvůr přisoudil skupinu sedmi ostrovů v Karibském moři (Roncador, Quitasueño, Serrana, Serranilla, Bajo Nuevo, Cayo Bolivar a Albuquerque) Kolumbii, ale současně rozšířil hraniční mořské pásmo Nikaraguy vedoucí k těmto strovům; vyřešil tak teritoriální spor obou zemí, se kterým se na něj v r. 2001 obrátila Nikaragua

NIZOZEMÍ

- 21.4. protože ultrapravicová Strana svobody odmítla podporu vládě při prosazení úspor v rozpočtu, premiér Rutte ohlásil možnost vypsání předčasných voleb (23.4. podala menšinová vláda demisi)
- 23.4. královna přijala demisi vlády a požádala ji, aby setrvala ve funkci do jmenování vlády nové, 25.4. vyhlásila předčasné volby na 12.9.
- 26.4. premiér požádal královnu o rozpuštění dolní komory Generálních stavů
- 12.9. předčasné parlamentní volby do Druhé komory Generálních stavů se 150 poslanci proběhly za účasti 74,57 % oprávněných voličů
- 25.9. předsedkyní Druhé komory Generálních stavů byla zvolena Anouchka VAN MILTENBURG
- 29.10. předsedové Lidové strany za svobodu a demokracii (VVD) a Strany práce (PvdA) oznámili shodu na vytvoření centristické koalice
- 5.11. královnou byla jmenována a slib složila nová vláda (MP Mark RUTTE, MZV Franciscus Cornelis Gerardus Maria /Frans/ TIMMERMANS)

NORFOLK

- 1.4. úřad správce australské vlády nastoupil Neil POPE

NORSKO

- 21.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Espen Barth EIDE

NOVÁ KALEDONIE

- 29.8. předsedou Kongresu byl zvolen Gérard POADJA

NOVÝ ZÉLAND

2.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

OMÁN

3.3. změny ve vládě (MZV zůstává)

16.4. Poradní rada odmítla požadavek prokurátora na zbavení imunity dvou jejích členů, aby mohli být vyšetřeni z údajného kupování hlasů ve volbách v říjnu 2011

PÁKISTÁN

10.2. Nejvyšší soud zamítl odvolání premiéra Giláního proti jeho předcházejícímu rozhodnutí ze 16.1. potrestat jej při příštím řízení 13.2. trestem za pohrdání soudem, když ve lhůtě soudem stanovené neobnovil obžalobu prezidenta Asífa Alího Zardárího pro podezření z korupce s odvoláním na jeho imunitu

2.3. nepřímé volby 54 členů Senátu (104 členů) na šestileté volební období, v nichž členové Národního shromáždění volí 4 senátory za Federálně spravovaná kmenová území (FATA) a 2 za oblast hlavního města, zatímco 4 provinční shromáždění volí po 12 senátorech každé

12.3. novým předsedou Senátu byl zvolen Syed Nayyer Hussain BOKHARI

8.4. při první návštěvě pákistánského prezidenta po sedmi letech byly v New Delhi obnoveny rozhovory o normalizaci vztahů mezi Pákistánem a Indií na nejvyšší úrovni

26.4. Nejvyšší soud shledal premiéra Giláního vinným z pohrdání soudem, ale s ohledem na jeho imunitu ho odsoudil pouze k symbolickému trestu; premiér odmítl vyhovět příkazu soudu na obnovení procesu s prezidentem Zardárim v kauze jeho údajné korupce

24.-25.5. jednání náměstků ministrů vnitra Indie a Pákistánu v Islamabadu dohodu o vzájemném uvolnění vízových předpisů nepřinesla a dohoda bude postoupena ministrům vnitra obou zemí

11.-12. 6. v pákistánském Rawalpindi se konalo 13. kolo rozhovorů náměstků ministrů obrany Indie (Shashikant Sharma) a Pákistánu (Nargis Sethi) o situaci ve sporné oblasti ledovce Siačen

18.-19. 6. v Novém Dillí se konalo 12. kolo jednání expertů Pákistánu a Indie o sporné námořní hranici mezi pákistánskou provincií Sind a indickým státem Gudžarát

19.6. Nejvyšší soud zbavil poslaneckého mandátu, a tak učinil premiéra Giláního neschopným nadále vykonávat úřad předsedy vlády, protože nereagoval požadovaným způsobem na jeho rozhodnutí z 26.4.

20.6. prezident nominoval na funkci předsedy vlády Machdúma ŠAHABUDDÍN-a /Makhdoom Shahabuddin/

22.6. vládnoucí Pákistánská lidová strana navrhla prezidentovi Zardárimu na funkci předsedy vlády dosavadního ministra informačních technologií Rádžu Pervíze AŠRAF-a /Raja Pervez Ashraf/; téhož dne byl zvolen premiérem, když získal podporu 211 poslanců Národního shromáždění, zatímco jeho oponent Sardar Mehtab Ahmed Khan Abbasi 89 poslanců

23.6. oznámeno složení nové vlády (MZV Hina RABBANI KHAR), 25.6. nastoupila do úřadu

27.6. Nejvyšší soud dal novému premiérovi lhůtu 2 týdnů, tj. do 12.7., k vydání příkazu ke znovuotevření švýcarské žaloby na prezidenta Zardárího ve věci obvinění z korupce

- 4.7. za účasti státních tajemníků zahraničí Indie Pákistánu (Jalil Abbas Jilani) a Indie (Ranjan Mathai) byly v Dillí obnoveny mírové rozhovory, zejména v otázkách bezpečnosti, udržení míru na hranicích, Kašmíru a výměny osob
- 8.8. Nejvyšší soud předvolal nového premiéra Ašrafa, který přes jeho nařízení dosud neobnovil korupční soudní kauzy proti prezidentovi Zardárimu
- 27.8. Nejvyšší soud dal premiérovi Ašrafovi lhůtu tří týdnů do 18.9., dokdy musí obnovit řízení proti prezidentovi Zardárimu ve věci korupce
- 18.9. premiér Ašraf oznámil Nejvyššímu soudu, že instruoval ministra spravedlnosti Farooqa H. Naika, aby obnovil u švýcarských soudů řízení v korupčních kauzách prezidenta Zardářího
- 18.9. Nejvyšší soud prodloužil o další týden lhůtu, dokdy má premiér obnovit řízení proti prezidentovi Zardárimu ve věci údajné korupce

PALAU

- 26.9. v 1. kole prezidentských voleb získal Tommy Remengesau 4 617 hlasů (49,1 %), Johnson Toribiong 3 100 hlasů (33,0 %) a Sandra Pierantozzi 1 690 hlasů (17,97 %); první dva postoupili do 2. kola 6.11.
- 6.11. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Tommy Esang REMENGESAU Jr., který získal 58,9 % odevzdaných hlasů, zatímco stávající prezident Johnson Toribiong 41,1 % (inaugurace 17.1.2013)
- 6.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 16 členy a rozšířeného Senátu s 13 členy

PALESTINA

- 3.1. po více než ročním přerušení byly za účasti mezinárodních zprostředkovatelů z OSN, EU, USA a Ruska obnoveny v Ammánu palestinsko-izraelské rozhovory o návratu k mírovým jednáním (další jednání proběhla 10., 14., 21. a 25.1.)
- 19.1. úřadující prezident a předseda Hamasem ovládané Palestinské zákonodárné rady prof. Dr. Abd-al Azíz al-Duvajk byl zatčen izraelskou armádou na Západním břehu (25.1. byl izraelským soudem odsouzen na 6 měsíců vězení bez soudního řízení)
- 25.1. prezident Abbás prohlásil průzkumné palestinsko-izraelské rozhovory za ukončené bez konkrétního výsledku s tím, že další postup bude konzultovat s Ligou arabských států
- 6.2. na druhém setkání svých předsedů v Kataru (tzv. Deklarace z Dauhá) se Hamás a Fatáh dohodly na vytvoření společné vlády, která opět spojí správu obou částí země – Gazy a Západního břehu - a připraví květnové prezidentské a parlamentní volby; v jejím čele bude stát prezident autonomie Mahmúd Abbás a její složení bude oznámeno 18.2. (nestalo se tak)
- 16.5. oznámeno složení nové vlády Fatáhu na Západním břehu (MP Salám Chálid Abdalláh FAJJÁD /Salam Khalid Abdallah Fayyad/, MZV Rijádh Nadžíb AL-MALKÍ /Riyad Najib al-Maliki/), kterou však hnutí Hamás odmítlo, protože její složení neodpovídá dohodě z 6.2.
- 20.6. vojenská složka Hamásu oznámila, že jeho vedení je připraveno přijmout příměří, které dohodl s Izraelem Egypt
- 2.7. Hamás, kontrolující území Gazy, přerušil práci Ústřední palestinské volební komise na přípravě parlamentních voleb, a to den před zahájením registrace voličů

- 21.11. po týden trvajících přestřelkách mezi izraelskou armádou a milicemi Hamásu v Gaze, které si vyžádaly 158 mrtvých v Gaze a 6 mrtvých v Izraeli, bylo uzavřeno příměří mezi oběma stranami konfliktu
- 29.11. VS OSN schválilo poměrem hlasů 138 proti 9 (Izrael, USA, Kanada, Panama, ČR, Marshallovy ostrovy, Mikronésie, Nauru a Palau) při 41 abstencích žádost Palestiny o přiznání statutu nečlenského pozorovatelského státu OSN; tímto krokem byla mezinárodně uznána státnost Palestiny

PANAMA

- 1.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Sergio R. GÁLVEZ EVERS
- 16.7. změny ve vládě, úřadujícím ministrem zahraničí se stal Francisco ÁLVAREZ DE SOTO
- 14.8. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Rómulo Alberto ROUX MOSES (do úřadu instalován 20.8.)
- 14.9. Národní shromáždění schválilo poměrem hlasů 40:22 nový volební zákon, který mj. vylučuje stranické kandidátní listiny, zavádí primární prezidentské volby 6 měsíců před řádnými volbami a zpřísňuje podmínky pro vstup nezávislých kandidátů do voleb prezidenta

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 18.1. bývalý premiér Michael Somare byl vládní většinou vyloučen z Národního parlamentu
- 23.1. vrchní velitel ozbrojených sil brigádní generál Francis Agwi vyslovil podporu nové vládě premiéra O'Neilla
- 26.1. přívrženci premiéra O'Neilla potlačili vojenskou vzpouru, vedenou plukovníkem Yaura Sasou, jejíž účastníci v Port Moresby obsadili vrchní velitelství ozbrojených sil a zatkli vrchního velitele ozbrojených sil brigádního generála Francise Agwiho ve snaze o návrat odstaveného premiéra Somareho do úřadu (29.1. byl vůdce pokusu o převrat zatčen)
- 29.1. bývalý premiér Somare opětovně vyzval premiéra k odstoupení a přiznal se, že nařídil akci vzbouřenců z 26.1.; povstalci z 26.1. se 30.1. vzdali a odevzdali své zbraně za příslib beztrestnosti, který jim vláda dala
- 21.3. Národní parlament schválil poměrem hlasů 63:7 kontroverzní zákon, který mu umožňuje odvolat Nejvyšší soud; zákon je výsledkem sporu mezi Nejvyšším soudem a vládou premiéra O'Neilla o zákonnost jeho nástupu do funkce
- 5.4. Národní parlament rozhodl poměrem hlasů 63:11, aby z důvodů bezpečnosti a nedokončeného prověřování seznamu voličů byly o 6 měsíců odloženy parlamentní volby, které se podle ústavy měly konat v červnu 2012
- 11.4. Nejvyšší soud zastavil usnesení Národního parlamentu o suspendování předsedy Nejvyššího soudu Sira Salamo Injii a jeho soudce Nicholase Kirriwoma podle kontroverzního zákona o soudním řádu z 21.3. (15.4. řekl premiér, že toto rozhodnutí Nejvyššího soudu uvrhne zemi do ústavní krize)
- 23.4. premiér O'Neill svolal parlamentní volby na 27.10.
- 16.5. skončilo řádné zasedání Národního parlamentu před parlamentními volbami, svolanými na období od 23.6. do 6.7.
- 17.5. vydáním příslušného dekretu generálního guvernéra vstoupilo v platnost zřízení nových provincií Hela a Jiwaka
- 21.5. Nejvyšší soud rozhodl poměrem hlasů 3:0 při jedné abstenci, že Sir Michael Somare zůstává legitimním předsedou vlády, čímž potvrdil svůj rozsudek z 12.12.2011; zvolení Petera O'Neilla premiérem prohlásil za protizákonné,

- stejně jako zbavení Somareho jeho poslaneckého mandátu (premiér O'Neill rozhodnutí Nejvyššího soudu odmítl)
- 24.5. předseda Nejvyššího soudu Sir Salamo Injia 21.5. byl ministrem vnitra obviněn z pobuřování a zatčen; následkem toho policie 25.5. zahájila blokádu parlamentu a 28.5. zatkla i dalšího soudce Nejvyššího soudu Nicholase Kirriworu
 - 25.5. Národní parlament zrušil rozhodnutí předsedy Nejvyššího soudu o legitimitě Somareho jako premiéra
 - 29.5. poté, co Nejvyšší soud prohlásil úřad předsedy vlády za uprázdněný, svolal místopředseda Národního parlamentu Francis Marus jeho mimořádné zasedání, na kterém byl poměrem hlasů 56:0 opětovně zvolen Peter O'Neill bez protikandidáta předsedou vlády; Národní parlament současně popřel tvrzení Nejvyššího soudu o zákonnosti Sira Michaela Somareho v této funkci, neboť jej místopředseda parlamentu prohlásil pro tuto funkci diskvalifikovaným, protože se nezúčastnil tří po sobě následujících zasedání
 - 23.6. zahájeny parlamentní volby do Parlamentu se 111 členy, které mají trvat do 6.7. (fakticky byly ukončeny 17.7.), volební účast 76,89 %
 - 7.7. zatčen předseda Národního parlamentu Jeffrey Nape, obviněný z úplatkářství
 - 14.7. skončily parlamentní volby, jejichž vítěz premiér Peter O'Neill nabídl 27.7. vytvoření přechodné vlády, pro kterou se 24.7. vyslovily i strany tří bývalých premiérů, Sira Michaela Somareho, Sira Julia Chana a Paiase Wingtiho
 - 3.8. Národní parlament zvolil poměrem hlasů 94:12 novým předsedou vlády Petera Charlese Paire O'NEILL-a
 - 3.8. předsedou Národního parlamentu byl zvolen Theodore Zibang ZURECNUOC, který získal 88 hlasů, zatímco Francis Marus jenom 17
 - 6.8. oznámeno složení prozatímní vlády (MZV Sir Puka TEMU)
 - 9.8. generální guvernér jmenoval novou, definitivní vládu premiéra O'Neilla (MZV Rimbink PATO), v níž je zastoupeno 9 politických stran
 - 27.11. Národní parlament schválil poměrem hlasů 102:0 zákon o prodloužení lhůty, po kterou nesmí být vládě vyslovena nedůvěra, z 18 na 30 měsíců; druhé hlasování o tomto konstitučním opatření proběhne v únoru 2013

PARAGUAY

- 21.6. opozicí ovládaná Poslanecká sněmovna rozhodla poměrem hlasů 76:1 při 3 abstencích o zahájení procesu k odvolání z funkce prezidenta Fernanda Luga, který podle ní nezvládl násilné nepokoje bezzemků se statkářem 15.6. v provincii Canindeyu, při nichž zahynulo nejméně 9 bezzemků a 7 policistů
- 22.6. poté, co Senát poměrem hlasů 39:4 rozhodl o odvolání prezidenta z úřadu, Fernando Lugo odstoupil z funkce; do úřadu prezidenta byl současně inaugurován dosavadní viceprezident Luis Federico FRANCO GÓMEZ, který zůstane ve funkci do konce mandátu svého předchůdce
- 22.6. jmenována nová vláda (MZV José Félix FERNÁNDEZ ESTIGARRIBIA), která nastoupila do funkce 25.6.
- 25.6. Nejvyšší volební soud potvrdil, že je ústavní povinností viceprezidenta Franka dokončit mandát svého předchůdce, který skončí 26.4.2013
- 28.6. předsedou Senátu byl znovu zvolen Jorge Antonio OVIEDO MATTO
- 29.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Victor Alcides BOGADO GONZÁLEZ
- 29.6. regionální hospodářské společenství Jižní Ameriky UNASUR odmítlo sesazení prezidenta Luga jako „skrytý státní převrat“ a pozastavilo Paraguayi členství

- 22.8. volební soud oficiálně vyhlásil termín prezidentských voleb na 21.4.2013, aby mohl být zvolen nástupce Fernanda Luga, sesazeného 22.6.
- 13.9. jmenování noví vojenští činitelé: vrchním velitelem ozbrojených sil se stal generál Miguel CHRIST JACOBS, velitelem armády generál Francisco RAMÍREZ GÓMEZ, velitelem námořnictva admirál Pablo Ricardo LUIS OSORIO a náčelníkem Generálního štábu brigádní generál Juan Carlos VEGA VARGAS

PERU

- 12.2. vláda oznámila zatčení vůdce poslední vzbouřenecké skupiny Světlá stezka (Sanderu Luminoso) Florinda Eleuteria Florese Haly („soudruh Artemio“), který již 6.12.2011 uznal porážku své organizace a vyjádřil připravenost jednat s vládou o podmínkách kapitulace
- 29.5. vláda vyhlásila na 30 dní výjimečný stav v provincii Espinar, kde se již týden bouřili občané vedení aktivisty proti neekologickému provozu dolu na měď
- 23.7. poté, co vláda premiéra Valdése odstoupila, byl novým předsedou vlády jmenován Dr. Juan Federico JIMENÉZ MAYOR; jmenována současně nová vláda (MZV Rafael RONCAGLIOLO ORBEGOSO)
- 26.7. předsedou Kongresu republiky byl zvolen Victor ISLA ROJAS

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 8.3. odstoupila vláda premiéra Sora poté, co Nezávislá volební komise potvrdila jeho zvolení poslancem Národního shromáždění v prosinci 2011, což mu znemožňuje zůstat ve vládě
- 12.3. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Guillaume Kigbafori SORO
- 13.3. novým předsedou vlády byl jmenován Me Jeannot Kouadio AHOUSSOU, který současně představil novou vládu (MZV Daniel Kablan DUNCAN)
- 26.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2045 (2012) o obnovení embarga na vývoz diamantů a dovoz zbraní do země do 30.4.2013
- 13.6. ministr vnitra Hamid Bakayoko oznámil, že bylo zmařeno spiknutí spojenců bývalého prezidenta Gbagba s cílem svržení současné vlády
- 26.7. RB OSN schválila rezoluci č. 2062 (2012) o snížení stavu personálu mise OSN UNOCI a prodloužení jejího mandátu do 31.7.2013
- 14.11. prezident Ouattara odvolal koaliční vládu Jeannota Ahoussou-Kouadia kvůli sporům o nové úpravě manželství
- 21.11. novým předsedou vlády jmenoval prezident Daniela Kablana DUNCAN-a
- 22.11. jmenována nová vláda (MZV Charles Koffi DIBY)

PODNĚSTERSKO

- 16.1. prezident jmenoval na nově vytvořené místo předsedy vlády Petra Petroviče STĚPANOV-a a další členy vlády (MZV Nina ŠTANSKI); 18.1. nominaci schválila Nejvyšší rada
- 29.2. v Dublinu skončilo 1. kolo jednání o spolupráci Podněsterska a Moldavska
- 17.-18.4. ve Vídni se konaly rozhovory mezi vládami Podněsterska a Moldavska za účasti pozorovatelské mise (OBSE, Rusko, Ukrajina, EU a USA), které se dohodly na dalším postupu jednání, jež má pokračovat v červenci tr.
- 19.-22.6. rozhovory mezi premiérem Moldavska Filatem a prezidentem Podněsterska Ševčukem o normalizaci vztahů proběhly v Rottech-Egern (NSR)

PORTORIKO

- 19.8. v referendu byly odmítnuty dva dodatky k ústavě, z nichž ten, který navrhoval snížení počtu členů Sněmovny reprezentantů (z 51 na 39) a Senátu (z 27 na 17), byl odmítnut 54,22 % hlasujících, zatímco 45,78 % jej podpořilo; účast 35,5 %
- 6.11. v guvernérských volbách porazil za účasti 78,6 % oprávněných voličů Alejandro GARCÍA PADILLA se 47,6 % odevzdaných hlasů dosavadního guvernéra Luise Fortuña, který získal 47,4 % (inaugurace 2.1.2013)
- 6.11. parlamentní volby do Senátu s 27 členy a Sněmovny reprezentantů s 51 členem
- 6.11. v souběžně probíhajícím nezávazném referendu, kterého se zúčastnilo kolem 80 % voličů, 54 % odmítlo stávající statut ostrova a z 61 % se vyslovilo pro vstup ostrova do USA jako 51. členského státu, zatímco volné přidružení podpořilo 33 % hlasujících a plnou nezávislost 5 %

PUNTLAND

- 13.1. v mudugském městě Severní Galkayo byl předáky kmene Leelkase z kmenového společenství Darood vyhlášen nový federativní stát Somálska ZÁPADNÍ PUNTLAND, jehož prezidentem byl jmenován Yusuf Mohamed ABDULRAHMAN; vláda a poslanci parlamentu mají být jmenováni později
- 19.2. na setkání v hlavním městě Puntlandu Garowe dohodli prezidenti Somálska, Puntlandu, Galmudugu a předáci milicí Ahlu Sunna Waljama'a a další čelní představitelé země plán na vytvoření federativního uspořádání státní správy s menším Parlamentem s 225 jmenovanými poslanci a Sněmovnou starších s 54 jmenovanými členy jako jeho horní komorou, které mají nahradit dnešní Prozatímní federální parlament; plán bude předmětem jednání mezinárodní konference o budoucnosti země, která začne 23.2. v Londýně, a nebyl konzultován s představiteli milicí al-Šabáb ani secesionistického Somalilandu
- 11.4. prezident oznámil, že do země vstoupili příslušníci milicí al-Šabáb, vytlačení ze středního Somálska společnými akcemi vládních vojsk, keňských a etiopských intervenčních sil; militanti se údajně shromažďují v pohořích Galgala a Golis při hranici se Somalilandem
- 18.4. referendum mezi 480 kmenovými stařešiny ze všech oblastí (s výjimkou oblastí Sool a Sanaag) schválilo novou ústavu země, pro kterou se vyslovilo 98,7 % ze 478 přítomných, zatímco 1,3 % bylo proti; nová ústava mj. prodloužila funkční období prezidenta Faroleho, které mělo skončit 8.1.2013, až do r. 2014
- 4.5. prezident Farole se v dopise zástupcům USA, OSN, AU, Velké Británie a EU vyslovil proti návrhu federální ústavy Somálska, předaný prozatímní vládou 30.4.
- 4.7. vláda podporuje závěr porady politických sil v Nairobi, který vyzval ke svolání Generálního konventu a následnému vytvoření Federovaných států somálských

RAKOUSKO

- 1.1. funkci předsedy Spolkové rady na funkční období do 30.6.2012 nastoupil Gregor HAMMERL
- 1.7. funkci předsedy Spolkové rady na funkční období do 31.12.2012 nastoupil Georg KEUSCHNIGG

REUNION

- 27.8. úřad prefekta nastoupil Jean-Luc MARX

RODRIGUES

- 5.2. parlamentní volby do rozšířeného Oblastního shromáždění s 21 členy proběhly za účasti 81,2 % oprávněných voličů
- 11.2. novým hlavním komisařem se stal Louis Serge CLAIR
- 13.2. hlavním výkonným úředníkem byl jmenován Jacques Davis Hee Hong Wye

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 18.5. rozpuštěna vláda premiéra Ignacia Milama Tanga
- 21.5. dosavadní premiér Ignacio Milam TANG byl jmenován do funkce viceprezidenta, zřízené ústavní reformou z listopadu 2011, zatímco prvním viceprezidentem pro oblast národní obrany a státní bezpečnosti se stal Teodoro Ngueama OBIANG MANGU
- 21.5. novým předsedou vlády byl jmenován Vicente EHATE TOMI
- 22.5. jmenována nová vláda v čele s Vicente Ehate Tomim (MZV Agapito MBA MOKUY)

RUMUNSKO

- 23.1. z funkce byl odvolán ministr zahraničí Teodor Baconschi, jeho nástupcem se 24.1. stal Cristian DIACONESCU
- 6.2. po protivládních demonstracích odstoupil premiér Emil Boc, úřadujícím premiérem se stal Cătălin Marian PREDOIU; předsedou přechodné vlády, která má zemi vést do voleb v listopadu 2012, byl na návrh vládní koalice jmenován Mihai-Răzvan UNGUREANU
- 8.2. nově jmenovaný premiér představil svou radu ministrů
- 9.2. poté, co parlament poměrem hlasů 237:2 za bojkotu opozice schválil nového premiéra a program jeho vlády, jmenoval prezident svým dekretem novou vládu (MP Mihai-Răzvan UNGUREANU, MZV Cristian DIACONESCU)
- 7.3. Ústavní soud prohlásil, že schválení nové vlády premiéra Ungureanua parlamentem 9.2. bylo v souladu s ústavou; opoziční Strana liberální unie, která hlasování parlamentu zpochybnila, se rozhodla v bojkotu parlamentu pokračovat
- 27.4. poměrem hlasů 235:9 při 4 neplatných hlasech schválil parlament návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě premiéra Ungureanua; prezident Basescu pověřil sestavením nové vlády předáka opozice Victora PONTA-u
- 1.5. designovaný premiér Ponta představil svou vládu (MZV Andrei MARGA), kterou parlament schválil poměrem hlasů 284:92 dne 7.5.
- 3.7. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Valeriu Stefan ZGONEA a novým předsedou Senátu Gheorghe-Crin Laurentiu ANTONESCU
- 4.7. vláda navrhla odvolání prezidenta Baseska kvůli ovlivňování rozhodnutí Ústavního soudu; pokud návrh schválí vládní koalicí ovládaný parlament, rozhodne o odvolání prezidenta všelidové hlasování
- 5.7. na společném zasedání obou komor parlamentu za účasti 372 zákonodárců byl poměrem hlasů 256:114 při dvou neplatných hlasech odvolán prezident Traian Basescu a svoláno všelidové referendum na 29.7., které má potvrdit sesazení prezidenta; úřadujícím prezidentem byl s účinností od 10.7. jmenován předseda Senátu Gheorghe-Crin Laurentiu ANTONESCU
- 9.7. Ústavní soud potvrdil zákonnost parlamentního hlasování o sesazení prezidenta republiky, jakož i rozhodnutí o svolání referenda; referendum proběhne 29.7. a rozhodne většinou oprávněných voličů, pokud se jich zúčastní více než 50 %

- registrovaných; soud tak odmítl dekret vlády, který zákonnou podmínku nadpoloviční účasti zrušil
- 29.7. v referendu se 88,7 % voličů vyslovilo pro odvolání prezidenta Baseska, 11,3 % hlasovalo proti; protože však účast dosáhla jen 46,24 % oprávněných voličů, je výsledek referenda neplatný
 - 2.8. Ústavní soud oznámil, že o návratu Traiana Baseska do úřadu prezidenta rozhodne do září t.r.
 - 6.8. po porážce vlády v referendu v ní provedl premiér změny, novým ministrem zahraničí se stal Titus CORLATEAN
 - 20.8. Ústavní soud rozhodl poměrem hlasů 6:3, že referendum o odvolání prezidenta bylo neplatné a potvrdil tak setrvání prezidenta Baseska v úřadu (do úřadu se vrátil 28.8.)
 - 9.12. parlamentní volby do Senátu (176 členů) a rozšířené Poslanecké sněmovny (412 členů) se konaly za volební účasti 41,72 %
 - 17.12. prezident znovu jmenoval předsedou vlády Victora PONTA-u, kterého 21.12. schválil parlament na společné schůzi obou komor poměrem hlasů 402:120
 - 19.12. nově jmenovaný premiér představil složení své vlády (MZV Titus CORLATEAN)
 - 19.12. na ustavujících schůzích obou komor parlamentu byli do funkcí znovu zvoleni Valeriu Stefan ZGONEA (Poslanecká sněmovna) a Gheorghe-Crin Laurentiu ANTONESCU (Senát)

RUSKO

- 27.1. Ústřední volební komise oznámila jména 5 kandidátů, kteří splnili ústavou dané podmínky pro účast v prezidentských volbách 4.3. (Sergej Mironov, Michail Prochorov, Vladimir Putin, Gennadij Zjuganov a Vladimir Žirinovskij)
- 8.2. Nejvyšší soud potvrdil rozhodnutí Ústřední volební komise nepřipustit kandidaturu Grigorije Javlinského do prezidentských voleb, protože čtvrtina podpisů na petici za jeho kandidaturu byla neprůkazná
- 4.3. v prezidentských volbách za účasti 65,31 % oprávněných voličů zvítězil Vladimir Vladimirovič PUTIN, který získal 63,65 % odevzdaných hlasů (inaugurace 7.5.); na dalších místech se umístili Gennadij Andrejevič Zjuganov (17,18 %), Michail Dmitrijevič Prochorov (7,98 %), Vladimir Volfovič Žirinovskij (6,22 %) a Sergej Michajlovič Mironov (3,85 %), neplatných bylo 1,2 % odevzdaných hlasů
- 1.5. podpisem prezidenta Medveděva nabyl účinnosti zákon o přímé a tajné volbě prezidentů republik a gubernátorů oblastí a krajů RF všemi oprávněnými obyvateli daného subjektu; zákon nahrazuje úpravu z r. 2004, kdy nominace prezidenta Ruské federace na posty guvernérů a gubernátorů podléhaly schválení místních legislatur (zákon platí od 1.7.2012)
- 7.5. do úřadu prezidenta byl inaugurován Vladimir Vladimirovič PUTIN, který vzápětí navrhl do funkce předsedy rady ministrů Dmitrije Anatoljeviče Medveděva a současně pověřil dosavadního místopředsedu Viktora Alexejeviče ZUBKOV-a vedením vlády do doby, než bude jeho nástupce schválen parlamentem
- 8.5. Státní дума schválila jmenování Dmitrije Anatoljeviče MEDVEDĚV-a předsedou rady ministrů poměrem hlasů 299:144
- 11.5. v souvislosti s pověřením vykonávat funkci úřadujícího gubernátora Sverdlovské oblasti se funkce zmocněnce prezidenta pro Uralský federální okruh vzdal Jevgenij Kujvašev

- 18.5. novým zmocněncem prezidenta v Uralském federálním okruhu se stal Igor CHOLMANSKICH
- 21.5. prezident Putin jmenoval novou radu ministrů (MP Dmitrij Anatoljevič MEDVEDĚV, MZV Sergej Viktorovič LAVROV)
- 21.5. z funkce prezidentova zmocněnce v Centrálním federálním okruhu byl v souvislosti se jmenováním za člena rady ministrů odvolán Oleg Govorun; 23.5. jej nahradil Aleksandr BEGLOV
- 25.5. prezident Putin potvrdil v úřadu svých zmocněnců Viktora TOLOKONSKY-ho (Sibiřský federální okruh), Vladimira USTINOV-a (Jižní federální okruh), Nikolaje VINNIČENKO (Severozápadní federální okruh) a Michaila BABIČ-e (Povolžský federální okruh)
- 6.8. premiér Medveděv jmenoval prvních 200 z uvažovaných 400 členů nového poradního orgánu vlády, Vládní rady expertů
- 17.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 9.11. novým náčelníkem generálního štábu ozbrojených sil byl jmenován generálplukovník Valerij Vasiljevič GERASIMOV
- 12.11. prezident schválil složení svého poradního orgánu – Rady pro rozvoj občanské společnosti a pro lidská práva – se 62 členy, jejímž předsedou je Michail FEDOTOV

vrchní velitel pozemních ozbrojených sil generál Vladimir ČIRKIN

RWANDA

- 29.2. RB OSN schválila rezoluci č. 2038 (2012) o jmenování žalobce systému pro šetření zločinů rwandské genocidy IRMCT (International Residual Mechanism for Criminal Tribunals) s platností od 1.3. na 4 roky s tím, že systém IRMCT začne pracovat 1.7.2012; obdobný systém pro bývalou Jugoslávii ICTY začne působit od 1.7.2013
- 18.6. vláda oznámila, že po deseti letech působení ukončily svou činnost lidové soudy *gacaca*, které vyšetřovaly zločiny genocidy z r. 1994
- 12.7. na jednání v Addis Abebě se shodli ministři zahraničí Konga (Raymond Tshibanda N'Tungamulongo) a Rwandy (Louise Mushikiwabo) a sousedních zemí z Organizace Velkých jezer na potřebě vyslání zvláštních mírových jednotek na hranice Konga a Rwandy, kde operují vzbouřecká armádní vojska z hnutí M23 a milice hutské organizace FDLR
- 15.7. prezidenti Rwandy a Konga se na summitu AU v Addis Abebě dohodli na principech kontroly a monitoringu situace na vzájemné hranici neutrálními mezinárodními silami
- 17.7. novým náčelníkem generálního štábu jmenován generálmajor Frank Mushyo KAMANZI

ŘECKO

- 10.2. na protest proti dalším úsporným opatřením opustili zástupci krajně pravicové a nacionalistické Lidové ortodoxní výzvy (LAOS) koaliční vládu premiéra Papadimose
- 11.4. premiér požádal prezidenta o rozpuštění parlamentu a oznámil konání předčasných parlamentních voleb 6.5.
- 6.5. předčasné parlamentní volby do Sněmovny zástupců se 300 členy se konaly za účasti 65,06 % registrovaných voličů, 1,77 % bylo neplatných hlasů a 0,59 % prázdných hlasovacích lístků

- 7.5. prezident Papoulias pověřil sestavením nové vlády předsedu vítězné strany Nová demokracie Antonise Samarase (ten se pověření téhož dne vzdal)
- 8.5. sestavením vlády byl prezidentem pověřen předseda Koalice radikální levice Syriza Alexis Tsipras (9.5. se pověření vzdal)
- 10.5. pověření k vytvoření vlády převzal předseda PASOK Evangelis Venizelos (12.5. se ho vzdal)
- 13.5. po čtyřech neúspěšných pokusech sestavit vládu vyhlásil prezident nové předčasné volby na 17.6.
- 16.5. po neúspěšných jednáních prezidenta Papouliase o vytvoření nové vlády skončilo jednání prezidenta s předsedy hlavních politických stran dohodou o vytvoření přechodné úřednické vlády a vypsání předčasných voleb; předsedou přechodné úřednické vlády byl jmenován Panagiotis PIKRAMMENOS
- 16.5. jmenována přechodná vláda (MP Panagiotis PIKRAMMENOS, MZV Petros MOLYVIATIS), která složila slib 17.5.
- 18.5. na ustavující schůzi Sněmovny zástupců byl jejím předsedou zvolen Vyron POLYDORAS
- 17.6. předčasné parlamentní volby do Sněmovny zástupců se 300 členy se konaly za účasti 62,49 % oprávněných voličů
- 18.6. předseda prozatímní vlády předložil její rezignaci, prezident pověřil sestavením vlády předsedu vítězné Nové demokracie Antonise Samarase
- 20.6. slib předsedy vlády složil Antonis SAMARAS, který navrhl prezidentovi složení nové vlády
- 21.6. oznámeno složení nové vlády (MZV Dimitris AVRAMOPOULOS)
- 29.6. předsedou Sněmovny zástupců byl zvolen Evangelos-Vasileios MEIMARAKIS
- 8.7. poměrem hlasů 179:121 vyslovila Sněmovna zástupců důvěru nové vládě
- 22.7. novým náčelníkem generálního štábu jmenován generálporučík Konstantinos GINIS

SAINT BERTHELÉMY

- 18.3. parlamentní volby do Územní rady s 19 členy proběhly za účasti 71,5 % oprávněných voličů (předsedou zůstává Bruno MAGRAS, zvolený 19.11.2010 na tříleté funkční období)

SAINT MARTIN

- 18.3. parlamentní volby do Územní rady s 23 členy se konaly za účasti 52 % oprávněných voličů
- 25.3. 2. kolo parlamentních voleb
- 1.4. předsedou Územní rady byl zvolen Alain RICHARDSON

SALVÁDOR

- 11.3. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 84 členy za účasti 50,5 % registrovaných voličů
- 1.5. předsedou Zákonodárného shromáždění byl znovu zvolen Sigfrido REYES MORALES

SAMOA

- 20.7. Zákonodárné shromáždění znovu zvolilo hlavou státu („fautu“) O-le-Ao-o-le-Malo Taiatua Tupua Tamesese Taisi Tupuoala Tufuga „TAMASESE“ EFI-ho

(bez protikandidáta, protože se na něm shodly vládní i opoziční strana); na další 5-leté období byl inaugurován 25.7.

SAN MARINO

- 1.4. úřad kapitánů-regentů nastoupili Italo RIGHI a Maurizio RATTINI
- 1.10. úřad kapitánů-regentů převzali Teodoro LONFERNINI a Denise BRONZETTI
- 11.11. parlamentní volby do Velké a generální rady se 60 členy proběhly za účasti 63,85 % oprávněných voličů
- 29.11. jmenována nová vláda (MZV Pasquale VALENTINI), která se ujala funkce vzápětí poté, co ji 5.12. schválila poměrem hlasů 33:22 Velká a generální rada

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 16.6. zemřel korunní princ, místopředseda vlády a ministr vnitra Nayef bin Abdul Aziz Al Saúd
- 18.6. korunním princem jmenoval král na doporučení tzv. Rady věrnosti jmenován princ SALMAN bin Abdul Azíz Ibn Abdul-Rahman al Faisal Ibn Turki Ibn Abdullah as Saúd, který se vedle ministra obrany stane i místopředsedou vlády; novým ministrem vnitra byl 22.6. jmenován jeho dlouholetý náměstek princ AHMED bin Abdul Azíz Ibn Abdul-Rahman al Faisal Ibn Turki Ibn Abdullah as Saúd
- 5.11. král jmenoval novým ministrem vnitra prince MUHAMMADA bin Nejíf bin Abdul Azíz as Saúda poté, co odvolal jeho předchůdce prince Ahmeda bin Abdul Azíze na vlastní žádost

SENEGAL

- 27.1. Ústavní soud rozhodl, že není porušením ústavy, bude-li stávající prezident Wade kandidovat potřetí za sebou na úřad prezidenta, a zařadil jej mezi 14 kandidátů, kteří se mohou prezidentských voleb 26.2. zúčastnit; současně pro nedostatky na podpisových arších pod peticí zamítl kandidaturu populárního zpěváka pop-music Youssou N'Doura, což vedlo k nepokojům veřejnosti
- 29.1. Ústavní soud zamítl stížnosti opozice proti seznamu kandidátů, jím připuštěných k prezidentským volbám 26.2.
- 26.2. v prezidentských volbách získali za účasti 51,58 % oprávněných voličů nejvíce hlasů Abdoulaye Wade (34,81 %) a Macky Sall (26,58 %), kteří postoupili do 2. kola 25.3.; na dalších místech se umístili Moustapha Niasse (13,20 %), Ousmane Tanor Dieng (11,30 %), Idrissa Seck (7,86 %), Cheikh Abiboulaye „Bamba“ Dièye (1,93 %), Ibrahima Fall (1,81 %), Cheikh Tidiane Gadio (0,98 %), Mor Dieng (0,42 %), Djibril Ngom (0,38 %), Oumar Khassimou Dia (0,24 %), Amsatou Sow Sidibé (0,19 %), Doudou Ndoye (0,17 %) a Diouma Dieng Diakhaté (0,12 %), neplatných hlasů bylo 1,04 % všech odevzdaných
- 25.3. ve 2. kole byl za účasti 55,0 % registrovaných voličů prezidentem zvolen Macky SALL, který obdržel 65,80 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Abdoulaye Wade 34,20 % (inaugurace 2.4.)
- 3.4. novým předsedou vlády byl jmenován Abdoul MBAYE
- 4.4. prezident jmenoval novou radu ministrů (MZV Alioune Badara CISSÉ), která se funkce ujala 5.4.
- 1.7. parlamentní volby do Národního shromáždění se 150 členy proběhly za účasti 36,67 % oprávněných voličů
- 30.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Moustapha NIASSE

- 19.9. na návrh prezidenta schválilo Národní shromáždění zrušení úřadu viceprezidenta a horní komory parlamentu, 100-členného Senátu, a to z ekonomických důvodů, aby ušetřené prostředky mohly být poskytnuty obětem současných záplav
- 29.10. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Mankeur NDIAYE

SEVERNÍ IRSKO

- 3.12. rozhodnutí městské rady nadále každodenně nevztyčovat britský Union flag nad budovou radnice vyvolalo široké protesty loajalistů

SEVERNÍ KYPR

- 4.1. další kolo jednání prezidentů řecké a turecké komunity potvrdilo rozpory v postojích obou stran ke sjednocení ostrova; rozhovory byly na neurčito přerušeny
- 10.2. prezident Eroğlu oznámil, že pokud 1.7. převezme Kypr rotující předsednictví EU, pak to bude znamenat přirozený konec jednání o znovusjednocení ostrova

SEVERNÍ MARIANY

- 5.9. sedm zákonodárců ve Sněmovně reprezentantů podalo návrh na sesazení guvernéra Benigna R. Fitiala pro obvinění ze zločinů korupce; Sněmovna ustavila vyšetřovací výbor, který návrh prověří, přičemž k odvolání guvernéra je třeba souhlasu 14 z 20 poslanců a 6 z 9 senátorů
- 17.10. ve Sněmovně reprezentantů neprošel poměrem hlasů 10:9 návrh na sesazení guvernéra Benigna R. Fitiala, když získal podporu pouhých 9 poslanců, ačkoliv ústava vyžaduje souhlas nejméně 14 členů sněmovny; 10 poslanců se vyslovilo proti návrhu
- 6.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 20 členy a Senátu s 9 členy

SEVERNÍ OSETIE

- 21.5. hlava republiky Tajmuraz Mamsurov odvolal vládu Nikolaje Chlyncova, 22.5. byl na funkci předsedy vlády nominován Sergej Kermenovič TAKOJEV
- 24.5. nově jmenovaného předsedu vlády potvrdil ve funkci Parlament
- 14.10. parlamentní volby do Parlamentu se 75 členy

SIERRA LEONE

- 27.7. vlády Sierra Leone a Guineje se dohodly na stažení svých vojsk ze sporné části společné hranice na řece Makona u města Yenga, kam před více než 10 lety vstoupily jednotky Guineje na pomoc armádě Sierra Leone v boji s rebely; guinejský ministr zahraničí Dr. Edouard Nyankoi Lamah oznámil, že se obě vlády dohodly na vytvoření demilitarizované zóny a na pomoci bývalých koloniálních mocností (Francie a Velké Británie) při řešení demarkační čáry hranice. V r. 2005 se obě země shodly na svrchovanosti Sierra Leone nad sporným územím, ale guinejská vojska ve městě zůstala.
- 12.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2066 (2012) o prodloužení mandátu integrovaného úřadu OSN UNIPSIL do 31.3.2013
- 17.11. v prezidentských volbách byl za účasti 87,3 % oprávněných voličů znovu zvolen do čela státu Ernest Bai KOROMA, který získal 58,7 % odevzdaných hlasů; na dalších místech se umístili Julius Maada Bio (37,4 %), Charles Francis Margai (1,3 %), Joshua Albert Carew (1,0 %), Eldred Collins (0,6 %),

- Gibrilla Kamara (0,4 %), Kendah Baba Conteh (0,3 %), Mohamed Bangura (0,2 %) a James Obai Fullah (0,2 %)
- 17.11. parlamentní volby do Parlamentu se 112 volenými a 12 jmenovanými členy se konaly za volební účasti 79,5 %
 - 22.11. předsedkyně Volební komise Christiana Thorpeová oznámila, že komise přepočítá volební lístky asi z desetiny z 9. 493 volebních místností, kde vzniklo podezření na volební podvody
 - 28.11. opoziční Lidová strana Sierry Leone ohlásila bojkot zasedání Parlamentu, kde obsadila 40 % křesel, a místních rad, dokud nebudou zodpovězeny její pochybnosti o průběhu nedávných voleb
 - 7.12. předsedou nového Parlamentu byl znovu zvolen Abel Nathaniel STRONGE
 - 17.12. při rekonstrukci vlády jmenován novým ministrem zahraničí Samura KAMARA

SINGAPUR

- 13.12. odstoupil předseda Parlamentu Michael Palmer, jeho nástupcem se stal Halimah YACOB, zvolený 14.1.2013

SINT MAARTEN

- 8.5. vláda premiérky Sarah Wescott-Williamsově podala demisi poté, co její Demokratická strana ztratila většinu ve Stavech, když se její dva poslanci přidali k opozici
- 9.-10.5. jednání o vytvoření koaliční vlády mezi Demokratickou stranou a dosud opoziční Národní aliancí
- 21.5. jmenována nová vláda, vedená opět Sarah WESCOTT-WILLIAMS

SKOTSKO

- 25.1. hlavní ministr předložil detaily referenda o nezávislosti země, k němuž by mělo dojít na podzim v r. 2014 spolu s volbami do místního parlamentu
- 15.10. hlavní ministr Salmond podepsal dohodu s britským premiérem Cameronem o uspořádání referenda o vyhlášení nezávislého Skotska na podzim 2014
- 11.12. podle náměstka hlavního ministra Nicolý Sturgeona požádala vláda EU o brzké zahájení přístupových rozhovorů v případě, že země se stane nezávislou po referendu v r. 2014

SLOVENSKO

- 10.3. předčasné parlamentní volby do Národní rady se 150 členy se konaly za účasti 59,11 % oprávněných voličů
- 15.3. sestavením nové vlády byl pověřen JUDr. Robert FICO
- 30.3. designovaný premiér oznámil složení nové vlády (MZV JUDr. Miroslav LAJČAK), která se funkce ujme 4.4.
- 4.4. předsedou Národní rady byl zvolen Mgr. Pavol PAŠKA
- 15.5. Národní rada vyslovila poměrem hlasů 82:53 při 8 abstencích důvěru nové vládě

SLOVINSKO

- 5.1. na úřad předsedy rady ministrů byl nominován Zoran JANKOVIĆ, kterého však parlament 11.1. odmítl, když pro něj hlasoval poměrem hlasů 42:1, ačkoliv byl požadován souhlas nejméně 46 poslanců
- 25.1. prezident nominoval na funkci předsedy vlády Janeze Janšu

- 28.1. poměrem hlasů 51:39 zvolila Státní sněmovna novým premiérem Janeze JANŠA-u
- 3.2. premiér Janša oznámil složení své vlády (MZV Karl ERJAVEC)
- 10.2. poměrem hlasů 50:10 schválila Státní sněmovna složení a program vlády, která se ujala své funkce
- 11.11. v 1. kole prezidentských voleb, kerých se zúčastnilo 48,41 % registrovaných voličů, uspěli Borut Pahor (39,87 %) a Danilo Türk (35,88 %), kteří postupují do 2. kola 2.12.; na třetím místě se umístil Milan Zver se ziskem 24,25 % odevzdaných hlasů, neplatných a prázdných hlasovacích lístků bylo 1,31 %
- 2.12. ve 2. kole byl novým prezidentem zvolen Borut PAHOR, který za účasti 42,41 % oprávněných voličů získal 67,37 % odevzdaných hlasů, zatímco Danilo Türk 32,63 % ; neplatných lístků bylo 3,05 % (ústavní přísaha 23.12.)

SOMALILAND

- 14.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 20.-21.6. v Londýně se za účasti ministrů zahraničí Somalilandu (Dr. Mohamed Abdullahi Omar) a Somálska (Mohamed Mohamoud Hajji Ibrahim) konaly první oficiální rozhovory jejich vlád o budoucnosti samostatné Republiky Somaliland od jejího odtržení v r. 1991; konstruktivní jednání skončila dohodou o setkání prezidentů obou zemí v Dubaji, o pokračování vzájemných jednání, jakož i o spolupráci v boji proti piraterii, terorismu a ilegálnímu rybolovu
- 28.6. v Dubaji se pod patronátem SAE uskutečnila první oficiální schůzka prezidentů Somalilandu a Somálska po 21 letech, kdy se Somaliland odtrhl od zbytku země; prezidenté podepsali deklaraci o spolupráci a dalších jednání
- 27.7. skončila 3. fáze jednání mezi prozatímní vládou Somálska a Somalilandem o jeho návratu do federace

SOMÁLSKO

- 4.1. hlasy 130 z přítomných 287 poslanců byl novým předsedou Prozatímního federálního parlamentu zvolen Madobe NUNOW MOHAMED, který tak porazil zbývající 5 kandidátů na tuto funkci
- 10.1. vůdce al-Šabábu Sheikh Ahmed Imam Ali vyhlásil svatou válku proti Keni, jejíž vojska napadla zemi
- 12.1. místo dosavadní Federace Sool, Sanaag a Cayn byl ve městě Buuhoodle vyhlášen autonomní SOMÁLSKÝ STÁT KHATUMO, řízený třemi koprezidenty, kteří 19.1. složili slib; prezidentem na první šestiměsíční období se stal Ahmed Elmi OSMAN „Karaash“, dalšími jsou Mohamed Yusuf JAMA „Indhosheel“ a Abdinuur Elami QAAJI „Biindhe“, vláda má 6 členů (ministr mezinárodní spolupráce a diaspory Hussain Saleebaan Haji AHMED)
- 13.1. v mudugském městě Galkayo byl předáky kmene Leelkase z kmenového společenství Darood vyhlášen nový federativní stát Somálska ZÁPADNÍ PUNTLAND, jehož prezidentem byl jmenován Yusuf Mohamed ABDULRAHMAN; vláda a poslanci parlamentu mají být jmenováni později
- 19.1. v Galmudugu byla soupeřícími institucemi tohoto autonomního státu podepsána tzv. dohoda z Galkaya, která vyřešila jejich spory a do úřadu vrátila prezidenta Mohameda Ahmeda Alina
- 20.1. v součinnosti s jednotkami AU, Keni a Etiopie, dočasně umístěnými na somálském teritoriu, zahájila vládní vojska od srpna 2010 největší ofenzívu proti milicím al-Šabábu ve snaze zpětně dobýt jimi obsazená území

- 2.2. koordinátor humanitární pomoci OSN Mark Bowden oznámil, že po 6 měsících od vyhlášení v červenci 2011 stav ohrožení hladem ve všech osmi oblastech Somálska pominul
- 10.2. velitel islamistických milicí al-Šabáb Ahmed Abdi Godane (Mukhtar Abu Zubair) oznámil jejich začlenění do teroristické sítě Al-Káida
- 12.2. prozatímní vláda ustavila oblastní správu pro nově vytvořenou provincie HAMAR A HAMAR-DAYE v čele s prezidentem Ibrahimem JILLA´AW-em; nová provincie zahrnuje území oblastí Dolní a Střední Shabelle a Banadir, obývané 43 klany kmenového sdružení Hawiye, zejména klanu Agbal, a její administrativa má napomoci osvobození těchto tří oblastí od militantů al-Šabábu
- 19.2. na 2. národní ústavní konferenci v hlavním městě Puntlandu Garowe dohodli prezidenti Somálska, Puntlandu, Galmudugu a předáci milicí Ahlu Sunna Waljama´a a další čelní představitelé země plán na vytvoření federativního uspořádání státní správy s menším Parlamentem s 225 jmenovanými poslanci a Sněmovnou starších s 54 jmenovanými členy jako jeho horní komorou, které mají nahradit dnešní Prozatímní federální parlament; plán bude předmětem jednání mezinárodní konference o budoucnosti země, která začne 23.2. v Londýně, a nebyl konzultován s představiteli milicí al-Šabáb ani secesionistického Somalilandu
- 20.2. novým ministrem zahraničí jmenován Abdullahi Hajji Hassan Mohamed NUR
- 22.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2036 (2012) o posílení mírových sil AU AMISOM z 12 tisíc na 17.731 mužů a o rozšíření jejich mandátu
- 22.2. vládní a etiopské intervenční jednotky obsadily strategické město Baidoa v Jihozápadním Somálsku, ze kterého uprchly milice al-Šabáb
- 23.2. v Londýně se konala konference 55 zemí a mezinárodních organizací, aby podpořila boj prozatímní vlády s piráctvím, terorismem a politickou nestabilitou, schválila plán mezinárodní humanitární pomoci a podpory mírových sil AU a schválila plán na předání politické moci od přechodné federální vlády, jejíž mandát skončí v srpnu 2012, stabilní vládě
- 23.2. poměrem hlasů 269:6 při 3 abstencích navrhl Prozatímní federální parlament uspořádat prezidentské a parlamentní volby již 30.4., tj. o 4 měsíce dříve, než předpokládá Kampalská dohoda
- 2.3. vládní vojska s podporou mírových sil AU dobyla hlavní základnu milicí al-Šabáb v Maslahu na předměstí Mogadišo
- 11.3. prozatímní vláda jmenovala novým předsedou Správy oblasti Hiiraan Abdifataha Hassana Afraha; jeho jmenování je prvním opatřením vlády pro stabilizaci oblastí nově osvobozených od al-Šabábu
- 11.3. v kampalském hotelu Bol-Bol Memorial byl vyhlášen emigranty z puntlandských oblastí Sanaag a Haylaan (Highlands) a západní části oblasti Bari **SOMÁLSKÝ STÁT MAAKHIR** (*Maamul Goboleedka Maakhir, Maakhir State of Somalia*)
- 15.3. po dvou letech porad exulantů z okresu Harardheere z jihu oblasti Mudug byl v Londýně vyhlášen poloautonomní **SOMÁLSKÝ STÁT HARARDHEERE** (*Maamul Goboleedka Xarardheere State, Harardheere State of Somalia*), v jehož čele stojí prezidentka Marian Abdi GHEDI
- 23.3. EU schválila prodloužení mandátu mise boje proti piraterii Atlanta o další 2 roky do prosince 2014 a její rozšíření na zásahy proti nepřátelským cílům na moři i na pevnině

- 9.4. oblast Golol v puntlandské provincii Mudug okolo měst Hobyó a Jariban, známá jako "země mléka a medu", se vyhlásila státem kmene Dir pod názvem STÁT GOLOL MUDUG (*Maamulka Golol Mudug State*), jehož předákem je Bashiir Mahamed ALI
- 30.4. prozatímní federální vláda předala účastníkům 2. národní ústavní konference k vyjádření návrh nové ústavy Somálské republiky
- 15.5. zahájena debata v Ústavodárném shromáždění o nové ústavě země, jíž se však 14.5. odmítli zúčastnit zástupci Puntlandu, neboť jimi navrhované změny nebyly po 11 dnech konzultací zapracovány do původního návrhu
- 24.5. po třídních jednáních v Etiopii se prezident, předseda prozatímní vlády, předseda Prozatímního federálního parlamentu, vedoucí představitelé Puntlandu, Galmudugu a milicí Ahlu Sunna Waljama'a shodli na harmonogramu, který povede k volbě nového prezidenta země do 20.8.2012; vedoucí síly Somálska se shodly na návrhu ústavy a na zásadách ustavení nového federálního parlamentu – Národního ústavodárného shromáždění – do 20.7.2012, jehož 255 členů pak následně zvolí prezidenta
- 31.5. v Istanbulu byla zahájena dvoudenní konference 300 představitelů somálských elit a zástupců 54 zahraničních vlád, aby pod patronátem Turecka jednala o ukončení anarchie v zemi, o boji proti hladu a o vyřešení politické stability
- 6.6. na setkání s tradičními stařešiny somálských kmenů, tvořících tzv. Federální ústavní komisi, pověřenou zpracováním návrhu ústavy, v Mogadišu je prezident Sheikh Sharif Sheikh Ahmed vyzval, aby vybrali kvalitní poslance do budoucího parlamentu a urychlili schválení nové ústavy
- 12.6. keňský premiér Odinga vyzval USA a EU, aby v rámci mise pro boj s piraterií poskytly jeho vojskům materiální pomoc a vyslaly kontingent vojáků pro pozemní, námořní a leteckou operaci závěrečné fáze vyčištění přístavu Kismaayo od sil milice al-Šabáb
- 12.6. prezident vyslovil rozčarování nad rozhodnutím etiopské vlády stáhnout svá vojska z oblastí středního a jižního Somálska, dobytých na al-Šabábu, do konce t.r.
- 15.6. Národní bezpečnostní rada prozatímní vlády jmenovala 3-členný výbor pro správu, bezpečnost a sociální služby v oblastech, osvobozených od vlivu milicí al-Šabáb
- 17.6. protože podle jeho názoru stařešinové nepřipravují ustavení parlamentu podle dohody z Garowe 19.2., rozhodl prezident Sheikh Sharif o pozastavení platnosti 4 článků Prozatímní federální charty, které se týkají ustavení, funkce a procedur parlamentu, jakož i federalismu
- 20.6. v reakci na prezidentovo opatření rozhodli stařešinové kmenů zastoupení ve Federální ústavní komisi v rozporu s dohodami z Garowe 2 rozšířit počet členů horní (z 54 na 135) i dolní (z 225 na 275) komory budoucího parlamentu
- 20.-21.6. v Londýně se za účasti ministrů zahraničí Somálska (Abdullahi Haji Hassan Nur) a Somalilandu (Dr. Mohamed Abdullahi Omar) konaly první oficiální rozhovory jejich vlád o budoucnosti samozvané Republiky Somaliland od jejího odtržení v r. 1991; konstruktivní jednání skončila dohodou o setkání prezidentů obou zemí v Dubaji, o pokračování vzájemných jednání, jakož i o spolupráci v boji proti piraterii, terorismu a ilegálnímu rybolovu
- 22.6. politická reprezentace se po třech dnech jednání v keňském Nairobi o sporném znění některých odstavců dohodla na návrhu ústavy, čímž docílila významného

- pokroku pro stabilizaci země a ukončení 8 let trvajícího období politické transformace od r. 2004, a to do 20.8.
- 25.6. předseda Nezávislé federální ústavní komise (IFCC) Abdullahi Hassan Jama oznámil, že komise odmítla předložit návrh ústavy, dohodnutý politickými vůdci v Nairobi, ke schválení, protože za něj odmítla odpovědnost
 - 26.6. Mezivládní úřad rozvoje (IGAD) svolal do Nairobi poradu vládních sil a milicí, efektivně vystupujících v oblastech Gedo, Dolní a Střední Jubba, k řešení sporů mezi 12 jednostraně v cizině vyhlášenými ministáty, nároklujícími si správu nad těmito oblastmi po vyhnání sil al-Šabábu, a k mírové dohodě o podílu jednotlivých etnik na této správě; odmítají ji i kmenoví stařešinové z těchto tří oblastí a existenci těchto ministátů odmítají, spolu s prozatímní vládou, uznat
 - 28.6. v Dubaji se pod patronátem SAE uskutečnila první oficiální schůzka prezidentů Somálska a Somalilandu po 21 letech, kdy se Somaliland odtrhl od zbytku země; prezidenti podepsali deklaraci o spolupráci a dalších jednání
 - 3.7. po dvoudenní konferenci mezinárodních skupin pro obnovení míru a stability v Somálsku vylovl zvláštní vyslanec generálního tajemníka OSN a vedoucí Politického úřadu OSN pro Somálsko Augustine Mahiga obavy, že ukončení přechodného období působení vlády do 20.8.2012 nebude dosaženo
 - 6.7. keňské intervenční síly v Somálsku formálně začaly operovat pod hlavičkou mírové mise AU AMISOM
 - 12.7. s ohledem na skutečnost, že řada kmenových stařešinů stahuje svou kandidaturu do příštího parlamentu a rada kmenových stařešinů proto odmítla sdělit jména kandidátů, došlo k odložení ustavujícího zasedání 825-členného Národního ústavodárského shromáždění, které má vybrat parlament
 - 16.7. vláda se dohodla s radou kmenových stařešinů na postupu při schvalování nové ústavy s tím, že Národní ústavodárské shromáždění ji schválí na 8-denním zasedání, které začne 21.7.
 - 16.7. prezident jmenoval Ahmeda Yusufa 'YOW-a novým guvernérem oblasti GALGUDUUD, která byla v současné době částečně osvobozena od sil al-Šabábu; současně byl jmenován jeho zástupce a další vysocí státní úředníci oblasti
 - 22.7. prezident vydal dekret o zřízení dvou nových okresů v oblasti Baay (Dalandolle) a Bakool (Buulo-jadid) a dalších tří v oblasti Shabelle; vláda takový krok označila za protiústavní a ohrožující proces usmíření somálského národa
 - 25.7. RB OSN přijala resoluci č. 2060 (2012), která znovu zdůraznila, že přechodné politické období nebude po 20.8. prodlouženo a prodloužila mandát skupiny pozorovatelů nad dodržováním sankcí
 - 25.7. v Mogadišo bylo zahájeno zasedání Národního ústavodárského shromáždění, které má trvat 9 dní, schválit novou ústavu a zvolit 225 členů parlamentu; tvoří je 825 delegátů vybraných tradičními stařešiny zastupujících všechny somálské kmeny a klany
 - 27.7. skončila 3. fáze jednání mezi prozatímní vládou Somálska a Somalilandem o jeho návratu do federace
 - 27.7. RB OSN prodloužila část mandátu do 20.8.2012
 - 1.8. jak oznámil ministr ústavních záležitostí Abdirahman Hosh Ibril, byla poměrem 621:13 při 11 abstencích z přítomných 645 delegátů Národního ústavodárského shromáždění schválena nová ústava země, která mj. zavádí federativní uspořádání státu a Somálskou federální republiku definuje jako „*federální, svrchovanou a demokratickou republiku*“; její následné schválení referendem bylo zrušeno, protože je nelze zajistit v oblastech ovládaných al-Šabábem;

- 13.8. 13 ze 63 kandidátů na úřad prezidenta uzavřelo koalici, která se chce dohodnout na společném kandidátovi
- 20.8. na ustavující schůzi se sešlo a poslanecký slib složilo prvních 215 sborem 135 tradčních kmenových stařešinů dosud vybraných poslanců nově zvolené dolní komory parlamentu – Sněmovny lidu, a tak ukončilo osm let trvající přechodné období; dvoukomorový parlament má sestávat z 275 poslanců dolní a nejvýše 54 poslanců horní komory – Sněmovny oblastních států, prozatímním předsedou Sněmovny lidu se stal její nejstarší člen, generál Muse Hassan Sheikh Sayid ABDULLE; ten se současně stal úřadujícím prezidentem země
- 28.8. ve volbě předsedy Sněmovny lidu se šesti kandidáty byl ve 2. kole zvolen hlasy 228 z více než 260 dosud vybraných poslanců Mohamed Sheikh Osman JAWARI, když druhý v pořadí z účastníků 1. kola Ali Khalif Galaydh, kterého porazil rozdílem více než 40 hlasů, a který postoupil do 2. kola, sám odstoupil; nově zvolený předseda parlamentu se stal současně úřadujícím prezidentem Somálska
- 10.9. ve druhém kole byl Sněmovnou lidu novým prezidentem zvolen prof. Ing. Hassan Sheikh MOHAMUD, MBA., který získal podporu 190 z přítomných 271 členů sněmovny (v 1. kole 60 hlasů), zatímco jeho jediného protikandidáta a současného prezidenta Sheikha Sharifa Sheikha Ahmeda podpořilo 79 poslanců (v 1. kole 64 hlasů) ; zbývající dva účastníci 2. kola – Dr. Abdiweli Mohamed Ali „Gaas“ a Abdulkadir Osoble Ali, kteří v 1. kole skončili počtem hlasů na třetím (30 hlasů) a čtvrtém (27 hlasů) místě, svou kandidaturu ve 2. kole stáhli a 18 dalších uchazečů vypadlo již v 1. kole, kde ani jeden z kandidátů nezískal ústavou požadovanou dvoutřetinovou většinu hlasů (prezidentskou přísahu složil vítěz voleb vzápětí, inaugurován byl 16.9.) - další kandidáti získali v 1. kole tyto počty hlasů: Abdullahi Ahmed Adow (24), Abdurahman Mohamed Abdullahi „Baadiyow“ (21), Mohamed Abdullahi Mohamed „Farmajo“ (14), Ahmed Ismail Samantar (8), Yusuf Garaad Omar (8), Abdiwahid Elmi Gonjeh (3), Mohamed Abdiweli Sheikh Yusuf (3), Omar Salad Elmi (2), Haji Mohamed Yassin Ismail (2), Mohamed Abdullahi Omar (1), Osman Mohamed Gaal (1), Said Issa Mohamud (1), Zakariye Mohamud Haji Abdi (1), Mohamed Ahmed Salah (0), Salad Ali Jelle (0), Maslah Mohamed Siad Barre (0), Ibrahim Ali Hussein (0), Dr. Abdirahman Mohamed Abdi Hashi (0), abstence (1)
- 18.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2067 (2012), která přivítala viditelný politický pokrok v zemi a podpořila ustavení dalších institucí demokratického státu (bezpečnost, mírové budování země, boj s korupcí a piraterií) ve spolupráci s pokračující mezinárodní podporou
- 28.9. spojené síly AU, Keni a vládního vojska zahájily konečný rozhodující útok na pozice milic al-Šabábu v okolí jeho posledního střediska, přístavu Kismaayo
- 29.9. příslušníci milic al-Šabábu se dobrovolně stáhli z Kismaaya, aby je nevystavili zničení; 1.10. do města vstoupila spojenecká vojska Keni, AU a vlády
- 6.10. novým předsedou vlády byl prezidentem jmenován Abdi Farah SHIRDON SAAID
- 17.10. členové parlamentu jednomyslně (poměrem hlasů 215:0) podpořili jmenování Abdi Faraha Shirdona předsedou vlády; ten následně složil ústavní slib a zahájil jednání o složení nové vlády
- 31.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2072 (2012), která prodloužila mandát mírové mise sil AU (AMISOM) do 7.11.

- 4.11. oznámeno složení nové vlády s deseti členy (MZV se stala Fauzia Yusuf Haji ADAN), kterou schválil 13.11. poměrem hlasů 215:3
- 7.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2073 (2012) o prodloužení mandátu mise AMISOM do 7.3.2013
- 30.11. v Kismaayu bylo ustaveno 5 výborů, které mají připravit vyhlášení federálního státu JUBALAND, zahrnující oblasti Gedo, Dolní a Střední Jubba
- 9.12. vojenské jednotky ústřední vlády a AU obsadily největší město, které dosud drželi islamističtí militanti al-Šabábu, Jowhar, ležící 90 km severně od Mogadiša

velitel ozbrojených sil generál Abdikarim Yusuf DHEGA-BADAN

SRBSKO

- 26.1. Bosňácká národní rada, zastupující muslimskou slovanskou menšinu z oblasti Sandžak, si stěžovala u vlády proti údajnému popírání svých práv a etnické identity, včetně používání jazyka, a proti nedostatečně proporcionálnímu zastoupení menšiny ve vládě a veřejných úřadech
- 24.2. vlády Srbska a Kosova se v Bruselu dohodly na správě společné hranice a hraničních přechodů i na tom, že Kosovo bude moci samostatně vystupovat na mezinárodních jednáních; tato dohoda neznamená srbské uznání nezávislosti Kosova
- 13.3. prezident ohlásil termín parlamentních voleb do Národního shromáždění na 6.5.
- 3.4. svou rezignaci oznámil prezident Boris Tadić, aby mohl kandidovat na tento úřad znovu již v termínu parlamentních voleb 6.5.; formálně předal svou demisi předsedkyni Národního shromáždění 5.4.
- 5.4. předsedkyně Národního shromáždění Slavica DJUKIĆ-DEJANOVIĆ demisi přijala a ujala se výkonu prezidentských pravomocí; současně vyhlásila volby nové hlavy státu na 6.5., kdy se mají konat i parlamentní, provinční a místní volby
- 6.5. parlamentní volby do Národního shromáždění s 250 členy se konaly za účasti 57,77 % oprávněných voličů
- 6.5. v prezidentských volbách nejvíce hlasů dostali Boris Tadić (25,31 %) a Tomislav Nikolić (25,05 %), kteří postupují do druhého kola 20.5.; na dalších místech se umístili Ivica Dačić (14,23 %), Vojislav Koštunica (7,44 %), prof.dr. Zoran Stanković (6,58 %), Čedomir Jovanović (5,03 %), Jadranka Šešelj (3,78 %), Vladan Glišić (2,77 %), Ištvan Pastor (1,62 %), prof.dr. Zoran Dragišić (1,54 %), Muamer Zukorlić (1,39 %) a Danica Grujičić (0,78 %), přičemž volební účast dosáhla 57,77 % oprávněných voličů
- 9.5. Demokratická a Socialistická strana uzavřely dohodu o vytvoření koaliční vlády
- 20.5. ve II. kole prezidentských voleb zvítězil Tomislav NIKOLIĆ, který za účasti 46,26 % oprávněných voličů získal 49,54 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Boris Tadić 47,31 % ; 3,15 % hlasů bylo neplatných (inaugurace 11.6.)
- 28.6. prezident Nikolić jmenoval Ivicu DAČIĆE předsedou vlády a požádal jej sestavením nového kabinetu
- 23.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Nebojša STEFANOVIĆ
- 27.7. parlament schválil poměrem hlasů 142:72 při 26 abstencích novou vládu premiéra Dačiće (MZV Ivan MRKIĆ)
- 2.8. vláda zřídila čtyři nové vládní úřady, mj. i Úřad pro záležitosti Kosova-Metohije, jehož prvním ředitelem se stal Aleksandar VULIN

- 19.10. pod patronátem EU se v Bruselu poprvé sešli premiéři Srbska Ivica Dačić a Kosova Hashim Thaci, aby jednali o normalizaci vztahů obou zemí
- 17.12. RB OSN schválila prodloužení mandátu soudců Mezinárodního soudního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) na dobu nejvýše dalších dvou let

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 10.12. zahájeny bojové akce vzbouřenců z tzv. Aliance Séléka, která během 14 dní obsadila nejméně deset měst na severu a ve střední části země; alianci tvoří tři ozbrojené vzbouřenecké frakce, a to Svaz demokratických sil za jednotu (UFDR), Shromáždění vlastenců pro spravedlnost a mír (CPJP) a Vlastenecká konvence záchrany Wa Kodro (CPSK)
- 18.12. čadská vojska v síle dvou tisíc mužů vstoupila na pozvání jejího prezidenta na území sousední Středoafričké republiky, aby její vládě pomohla osvobodit město Bria od rebelů z tzv. Aliance Séléka; vzbouřenci v současné době také ovládají města Ouadda, Sam Ouandja a Ndele na klíčových komunikacích se sousedními státy
- 27.12. poté, co 23.12. dobyli rebelové Bambari, třetí největší město země, požádal prezident Bozizé USA a Francii o pomoc se zastavením postupu rebelů na hlavní město Bangui (obě země zásah odmítly); OSN začala se stahováním svého personálu ze země, ohrožené občanskou válkou
- 30.12. při jednání s předsedou AU slíbil prezident zapojení rebelů z tzv. Aliance Séléka do vlády národní jednoty, kteří postoupili k městu Damara, 75 km od hlavního města (31.12. rebelové nabídku účasti v tzv. vládě národní jednoty odmítli)

SÚDÁN

- 27.1. za zprostředkování prezidentů Džibutska, Somálska, Keni a Etiopie byly v Addis Abebě zahájeny rozhovory súdánského a jihosúdánského prezidenta o řešení krize spojené s dělením výnosů těžby ropy v Jižním Súdánu
- 8.2. za účasti zástupců OSN, AU, EU, Ligy arabských států a Organizace islámské spolupráce inauguroval prezident v hlavním městě Darfúru al-Fashiru speciální Správu pro oblast Darfúru (*al-Intqalia al-Iqlimia al-Darfor*, DRA), která má mít odpovědnost za hospodaření s energiemi a přírodním bohatstvím, za odškodnění obyvatel, poškozených devět let trvající občanskou válkou, a pomáhat návratu utečenců; v čele správy, která je nejvyšším orgánem regionální autonomie, stojí předseda Hnutí za svobodu a spravedlnost (LJM) Tijani SESE a výkonný orgán, tvořený několika ministerstvy a úřady pro poválečnou rekonstrukci, usmíření a řádnou správu území, zatímco zákonodárny orgán – 66-členná Darfúrská rada – dosud nebyl ustaven
- 10.2. Súdán a Jižní Súdán podepsaly na krizových rozhovorech, zprostředkovaných AU v Addis Abebě, „pakt o neútočení“, v němž se dohodly na vzájemném respektování státní svrchovanosti a územní celistvosti; pakt předpokládá také vytvoření monitorovacích mechanismů, zamezujících rozšiřování konfliktů na hranicích obou zemí
- 15.2. podepsána dohoda o porozumění s Jižním Súdánem o demarkaci vzájemných hranic
- 17.2. RB OSN schválila rezoluci č. 2035 (2012) o prodloužení mandátu čtyřčlenného panelu expertů dohlížejících na zákaz dovozu zbraní do Darfúru, a to do 17.2.2013

- 11.4. obnoveny boje vojsk Jižního Súdánu a Súdánu o naftová pole u města Heglig na sporné hranici, jejichž intenzita vyvolává obavu z možného přerůstání ve válečný konflikt; Súdán si u RB OSN i AU stěžoval na napadení svého území ze strany Jižního Súdánu
- 16.4. parlament Súdánské republiky jednomyslně prohlásil Jižní Súdán nepřátelským státem a uložil všem státním úřadům se podle toho zachovat
- 24.4. jihosúdánský prezident Kiir obvinil Súdán, že vyhlásil jeho zemi válku o ropná pole při sporné hranici v okolí oblasti Abyei
- 25.4. Africká unie dala vládám Súdánu a Jižního Súdánu 3-měsíční ultimátum pro dohodu na sporných otázkách, které ohrožují mír a stabilitu v oblasti
- 29.4. vláda vyhlásila výjimečný stav v těch oblastech států Jižní Kordofán, Bílý Nil a Sennar, které přiléhají k hranici s Jižním Súdánem
- 2.5. RB OSN dala rezolucí č. 2046 (2012) Súdánu a Jižnímu Súdánu ultimátum zastavit do 48 hodin vzájemné útoky; Jižní Súdán plánuje AU na normalizaci vztahů přijal, zatímco Súdán v náletech na jihosúdánské území pokračoval
- 17.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2047 (2012) o prodloužení mandátu bezpečnostních sil OSN v oblasti Abyei (UNISFA) o dalších 6 měsíců
- 29.5. v Addis Abebě bylo zahájeno nové kolo rozhovorů vlád Súdánu a Jižního Súdánu zprostředkovaných AU o dohodě na sporných otázkách
- 29.5. v den zahájení mírových rozhovorů s Jižním Súdánem v Addis Abebě, sponzorovaných AU, rozhodla vláda o stažení súdánských vojsk ze sporné oblasti Abyei
- 6.6. mírové rozhovory mezi Súdánem a Jižním Súdánem byly přerušeny kvůli sporům o demarkační linii společné hranice a vytvoření nárazníkového pásma
- 9.7. změny ve vládě, jejíž počet členů byl snížen z 31 na 26 (MZV zůstává)
- 12.7. v etiopském městě Bahir Dar byly dalším kolem obnoveny mírové rozhovory mezi zástupci Súdánu a Jižního Súdánu, které skončily dohodou o bezpečnostních otázkách, produkci, dopravě a exportu ropy
- 15.7. poprvé od pohraničního konfliktu v dubnu t.r. se na summitu AU v Addis Abebě sešli prezidenti Súdánu a Jižního Súdánu, aby jednali o urovnání sporu o hranice a naftová pole, pro které jim OSN stanovila lhůtu do 2.8.
- 31.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2063 (2012) o prodloužení mandátu mírových operací OSN a AU v Darfúru (UNAMID) do 31.7.2013
- 4.8. pod patronátem panelu AU pro implementaci dohody (AUHIP) bylo po 3 týdny trvajícím jednání v Addis Abebě dosaženo dohody mezi zástupci Jižního Súdánu a Súdánu o podmínkách tranzitu jihosúdánské nafty přes území Súdánu
- 4.8. súdánská vláda odmítla dohodu s Jižním Súdánem o platbách za naftu, které byly předmětem sporu hrozícího vypuknutím vzájemné války
- 23.9. v Addis Abebě zahájeny přímé rozhovory prezidentů Súdánu a Jižního Súdánu o řešení dlouhodobých problémů, spojených se stanovením vzájemných hranic, příjmů z těžby ropy a spornou oblastí Abyei; v případě, že nebudou vyřešeny, hrozí OSN oběma zemím sankcemi
- 27.9. na závěr jednání s Jižním Súdánem byly za zprostředkování AU podepsány dohody o bezpečných hranicích a těžbě ropy; první zahrnuje vytvoření demilitarizované nárazníkové zóny na hranicích obou zemí, zatímco ekonomická dohoda umožní obnovení těžby ropy v Jižním Súdánu a její dopravu; nedošlo k dohodě o svrchovanosti nad oblastí Abyei a dalšími spornými územími při hranicích
- 17.10. Národní shromáždění ratifikovalo dohody s Jižním Súdánem z 27.9.

SURINAM

- 4.4. poměrem hlasů 28:12 schválilo Národní shromáždění zákon o prodloužení období, na které se vztahuje zákon o amnestii z let 1982-1991 na roky 1980-1992; tím udělilo imunitu prezidentovi Boutersemu při vyšetřování jeho podílu na násilnostech, jichž se měl dopustit jím vedený vojenský režim v letech 1982 a 1990, zejména pak masakru 15 protivládních aktivistů v prosinci 1982, v němž figuruje jako tehdejší vojenský vládce (1980-1987) mezi více než 20 obviněnými z tohoto zločinu

SVATÁ LUCIE

- 5.1. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Peter I. FOSTER
5.1. generální guvernér jmenoval 11 členů Senátu, jehož předsedou byl zvolen Claudius James FRANCIS

SVATÝ KRYŠTOF A NEVIS

- 25.12. oznámen odchod do důchodu generálního guvernéra Sira Cuthberta Sebastiana k 1.1.2013; jeho nástupcem se stane Sir Edmund Wickham LAWRENCE

SVATÝ TOMÁŠ

- 28.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Alcino Martinho de Barros PINTO
4.12. prezident rozpustil vládu premiéra Trovoady, které 28.11. parlament vyslovil poměrem hlasů 29:0 pokárání
10.12. novým předsedou vlády byl jmenován dr. Gabriel Arcanjo Ferreira DA COSTA
12.12. úřad nastoupila nová vláda (MZV Natália Pedro da Costa Umbelina NETO)

SWAZIJSKO

- 3.10. parlament vyslovil poměrem hlasů 42:6 nedůvěru vládě Barnabase Sibusisa Dlaminiho (15.10. parlament toto usnesení revokoval)

SÝRIE

- 23.1. vláda odmítla výzvu Ligy arabských zemí k odstoupení prezidenta Asáda a vytvoření vlády národní jednoty s tím, že jde o zásah do vnitřních záležitostí země
24.1. vláda vyslovila souhlas s prodloužením mandátu mise Ligy arabských států o další měsíc, tj. do 23.2.
26.1. poté, co 22.1. marně vyzvala prezidenta Asáda k demisi a předání moci svému zástupci, požádala Liga arabských států RB OSN o podporu jejího plánu na ukončení násilí v Sýrii
28.1. Arabská liga dočasně pozastavila činnost své pozorovatelské mise, z níž 24.1. stáhly své příslušníky země Arabského zálivu a Saúdské Arábie; pozorovatelé však v zemi zůstávají
13.2. vláda „kategoricky odmítla“ plán Arabské ligy na společnou mírovou misi LAS a OSN, rozmístěnou v zemi za účelem ukončení 11 měsíců trvajících konfliktu
15.2. prezident vyhlásil svým dekretem harmonogram politických změn s tím, že všelidové referendum o nové ústavě země, která umožní systém více politických stran, se bude konat 26.2. a parlamentní volby po dalších 90 dnech, bude-li nová ústava schválena
26.2. referenda o nové ústavě země se zúčastnilo 57,41 % oprávněných voličů, kteří z 89,42 % návrh schválili; 8,99 % hlasujících se vyslovilo proti podobě nové

- ústavy a 1,59 % odevzdaných hlasů bylo neplatných; ústava nabyla účinnosti 27.2.
- 2.3. EU uznala opoziční Syrskou národní radu
 - 13.3. vláda ohlásila konání předčasných parlamentních voleb do Lidového shromáždění na 7.5., jak vyžaduje právě přijatá nová ústava země
 - 26.3. parlament vyzval prezidenta k odložení parlamentních voleb, které se mají konat v květnu t.r.
 - 26.3. v Istanbulu se sešla Syrská národní rada s ostatními opozičními uskupeními ve snaze uzavřít tzv. národní pakt, který by vedl k sesazení Asádovy vlády; po dvoudenním jednání se všechny opoziční síly – až na Národní koordinační výbor, který se porady nezúčastnil – vyslovily pro zastoupení v Syrské národní radě jako jediném orgánu státní moci; proti jsou rovněž Kurdové, kterým rada nechce zaručit autonomii
 - 27.3. vláda přijala mírový plán vyslance OSN Kofi Annana na zastavení ozbrojeného násilí v zemi pod dohledem OSN
 - 12.4. vstoupilo v platnost příměří vyhlášené vládou v jejím odporu proti ozbrojeným silám opozice
 - 14.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2042 (2012) o umístění sboru 30 neozbrojených vojenských pozorovatelů, kteří budou monitorovat příměří z 12.4. uzavřené podle tzv. Annanova mírového plánu
 - 21.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2043 (2012) o zřízení pozorovatelské mise OSN (UNSMIS) na dobu 90 dní
 - 7.5. parlamentní volby do Lidového shromáždění s 250 členy proběhly za bojkotu opozice, ale s účastí 51,26 % oprávněných voličů
 - 17.5. poté, co byl 15.5. již potřetí potvrzen na tříměsíční mandát ve funkci předsedy Syrské národní rady, se rozhodl rezignovat Burhán Ghalioun na protest proti rozporům v radě a vzrůstající kritice na svou osobu (rada jeho demisi přijala 24.5.)
 - 24.5. ustavující schůze Lidového shromáždění zvolila jeho předsedou Mohameda Jihada AL-LAHHAM-a
 - 4.6. mluvčí guerillové Svobodné syrské armády oznámil, že se již necítí vázána oficiálním příměřím, vyhlášeným 12.4.
 - 6.6. poté, co jej navrhlo Lidové shromáždění, byl prezidentem do funkce předsedy vlády jmenován Dr. Rijád Faríd HADŽÍB /Riyad Farid Hajib/, který byl současně pověřen sestavením nové vlády
 - 10.6. novým předsedou Syrské národní rady byl zvolen Abdalbásid SIDA /Abdelbasset Sieda/
 - 16.6. velitel pozorovatelské mise OSN nad dodržováním příměří z 12.4 generál Robert Mood rozhodl o jejím ukončení, neboť její neozbrojení příslušníci jsou ohrožováni akcemi obou stran konfliktu; opozice protestovala
 - 26.6. slib složila nová vláda, kterou svým dekretem č. 210 dne 23.6. jmenoval prezident (MP Dr. Rijád Faríd HADŽÍB, MZV Valíd AL-MU´ALLIM)
 - 27.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2052 (2012) o obnově mandátu mise OSN UNDOF na Golanských výšinách na dalších šest měsíců
 - 3.7. na jednání v Káhiře se zástupci syrské opozice shodli na generálním plánu rozvoje země v přechodném období po svržení prezidenta Asáda; nedohodli se však na jednotném zastoupení opozice vůči světu, na postavení Kurdů a dalších národnostních menšin, stejně jako na náboženské svobodě v zemi
 - 20.7. RB OSN schválila rezoluci č. 2059 (2012) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN UNSMIS o dalších 30 dní

- 23.7. ministři zahraničí Ligy arabských států na konferenci v Kataru vyzvali prezidenta Asáda k demisi a jeho rodině nabídli volný odchod ze země; opozici vyzvali k vytvoření přechodné vlády
- 29.7. předseda Syrské národní rady Sida vyzval země, které sympatizují s povstalci, aby jim pomohly vyzbrojit se i bez mandátu OSN
- 31.7. Kofi Annan ukončil své působení jako zvláštní vyslanec OSN pro Sýrii
- 6.8. odvolán premiér Hadžíb, který se přidal na stranu protivládní opozice; na jeho místo byl dočasně jmenován jeho náměstek Omar Ibrahim GHALAWANJI
- 9.8. prezident jmenoval novým předsedou vlády Vaíla Nádira AL-HALKÍ-ho /Wael Nadir al-Halqi/, který složil ústavou předepsaný slib 11.8.
- 15.8. pozastaveno členství Sýrie v Organizaci islámské spolupráce a všech jejích afilacích
- 16.8. RB OSN přijala rozhodnutí o ukončení pozorovatelské mise OSN UNSMIS k 20.8. a zřízení pozorovatelského úřadu OSN v Damašku
- 17.8. novým zvláštním vyslancem OSN pro Sýrii byl jmenován Lachdar Brahími
- 22.9. velitel Svobodné syrské armády generál Riad al-Asaad potvrdil, že její velení přesídlilo ze zahraničí na syrské území
- 25.10. vojenské velení potvrdilo, že od 26.10. bude dodržovat čtyřdenní příměří po dobu muslimského svátku Eid al-Adha, navržené vyslancem OSN a Ligy arabských států Brahímím
- 4.11. v katarském Dauhá se sešly opoziční skupiny, aby se na čtyřdenní konferenci dohodly na rozšíření jednotné fronty proti režimu prezidenta Asáda zastoupené v Syrské národní radě o další odbojové organizace a na vytvoření exilové vlády
- 11.11. na poradě v Dauhá se představitelé syrské opozice dohodli na vytvoření Národní koalice syrských revolučních a opozičních sil, jejíž součástí je i Syrská národní rada; předsedou 60-členné rady vedení koalice byl zvolen bývalý imám Ahmad Muáz AL-CHATÍB /Ahmed Moaz al-Khatib/; ozbrojené složky opozice má do budoucna řídit „Revoluční vojenská rada“, jmenovaná koalici

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 6.2. premiér Gordon Darcy Lilo odvolal ministra zahraničí Petera Shanela Agovaku, jeho nástupcem se 28.2. stal Clay Forau SOALAOI
- 29.2. premiér provedl další změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.4. premiér jednal s australským ministrem obrany o stažení vojenského kontingentu Regionální pomocné mise (RAMSI) v průběhu příštího roku
- 23.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ŠPANĚLSKO

- 30.7. jmenování noví velitelé tří složek ozbrojených sil, kteří se svých funkcí ujali 1.8. (náčelník Štábu pozemní armády armádní generál Jaime DOMINGUEZ BUJ, náčelník Štábu námořnictva generál-admirál Jaime MUÑOZ-DELGADO DÍAZ DEL RÍO, a náčelník Štábu letectva generál letectva Francisco Javier GARCÍA ARNÁIZ); ve funkci náčelníka Štábu obrany pokračuje generál-admirál Fernando GARCÍA SÁNCHEZ, jmenovaný v prosinci 2011
- 25.11. vláda odmítla nabídku ETA na jednání o definitivním ukončení operací a vyzvala organizaci k bezpodmínečnému rozpuštění se

ŠVÝCARSKO

- 1.1. úřad nastoupila nová prezidentka Eveline WIDMER-SCHLUMPF a nová spolková rada (MZV Didier BURKHALTER)

- 26.11. předsedkyní Národní rady na funkční období 2012/2013 byla zvolena Maya GRAF, předsedou Rady kantonů na stejné období Filippo LOMBARDI
- 5.12. prezidentem na rok 2013 byl zvolen Ueli MAURER, který získal 148 z 202 možných hlasů, zatímco viceprezidentem se stane Didier BURKHALTER, pro kterého se vyslovilo 205 z 219 hlasujících poslanců

TÁDŽIKISTÁN

- 4.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 5.10. uzavřena dohoda s Ruskem o prodloužení nájmu jeho vojenské základny do r. 2042

TANZÁNIE

- 4.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

THAJSKO

- 18.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 13.2. vláda schválila dodatek k článku 291 ústavy, který umožňuje ustavení shromáždění, které zpracuje návrh nové ústavy; 77 z jeho 99 členů zvolí po jednom shromáždění jednotlivých provincií, zatímco zbývajících 22 vybere Sněmovna reprezentantů
- 10.3. vláda schválila již 27. prodloužení výjimečného stavu (od 20.3. do 19.6.) v provinciích Yala, Narathiwat a Songkhla, kde trvá muslimské povstání
- 5.4. Thajsko a Kambodža se dohodly na zahájení adminování demilitarizované zóny na sporném území v okolí chrámu Preah Vihear
- 13.7. Ústavní soud odmítl nařčení opozičních poslanců, že vládní plány na změnu ústavy jsou pokusem o svržení monarchie, nařídil však, že revidovaná ústava bude vyžadovat schválení v celonárodním referendu; vláda navrhuje změnit ústavu, kterou považuje za nedemokratickou, protože byla přijata po armádním převratu v r. 2006 a dává mimořádné pravomoci ozbrojeným silám
- 23.8. novým předsedou Senátu se stal Nikom WAIRATPANIJ
- 27.10. král schválil změny ve vládě, které premiérka Šinawatrová navrhla 25.10. (MZV zůstává)

TCHAJWAN

- 14.1. v prezidentských volbách byl za účasti 74,38 % oprávněných voličů na druhé volební období zvolen stávající prezident Ma Jing-t'iou /Ma Ying-jeou/, který získal 51,60 % odevzdaných hlasů (inaugurace 27.1.); na dalších místech se umístili Tsai Ing-wen (45,63 %) a James Soong (2,77 %)
- 14.1. předčasných parlamentních voleb do Zákonodárného dvoru se 113 poslanci zúčastnilo 74,7 % oprávněných voličů
- 31.1. odstoupila vláda dosavadního premiéra Wu Den-yiha, který byl 14.1. zvolen viceprezidentem
- 31.1. prezident Ma jmenoval novým předsedou vlády jejího dosavadního místopředsedu Seana CHEN-a
- 1.2. předsedou Zákonodárného dvoru byl znovu zvolen WANG Jing-pyng, který získal podporu 68 poslanců, zatímco jeho protikandidát Hsu Tain-tsair 43 hlasů
- 6.2. slib složila a funkce se ujala nová vláda (MP Sean CHEN, MZV Timothy YANG /Yang Chin-tien/)
- 20.5. úřad nastoupil na druhé funkční období prezident MA Jing-t'iou
- 19.9. změny ve vládě, novým MZV se stal David Yung-Lo LIN

TOGO

- 11.7. odstoupila vláda premiéra Gilberta Fossouna Houngba
- 19.7. novým předsedou vlády byl jmenován Kwesi Séléagodji AHOOMEY-ZUNU (23.7. inaugurován do funkce)
- 31.7. jmenována nová vláda (MZV Elliott OHIN)

TOKELAU

II/12 hlavou vlády (*Ulu-o-Tokelau*) byl zvolen Aliko Faipule Kelihiano KALOLO

TONGA

- 14.2. oznámena restrukturalizace vlády, která od 1.7. mj. i vytvořením dvou superministerstev (pro infrastrukturu a pro vnitřní věci) sníží počet ministerstev z 26 na 13
- 18.3. zemřel král Siaosi /George/ Tupou V., na trůn nastoupí jeho bratr a dosavadní korunní princ Aho'eitu 'Unuaki-'o- Tonga Tuhu'aho Tupou /Tupouto'a Ulukalala Lavaka Ata/ jako TUPOU VI.
- 31.3. nový král Tuhu'aho Tupou VI. byl uveden na trůn
- 20.4. oznámeny změny ve vládě k 1.7. (MP i MZV zůstávají)
- 19.7. novým předsedou parlamentu (*Fale Alea*) byl zvolen Lord FAKAFANUA

TRINIDAD A TOBAGO

22.6. změny ve vládě (MZV Winston DOOKERAN), jejíž noví členové byli inaugurováni 25.6.

TUNISKO

- 14.10. koordinační výbor hlavních sil vlády rozhodl, že příští prezidentské a parlamentní volby se uskuteční 23.6.2013
- 16.10. proběhla Konference národního dialogu za účasti 50 politických stran a 20 organizací občanské společnosti o konsensu k dalšímu postupu transformace

TURECKO

- 19.1. Velké národní shromáždění přijalo zákon o délce trvání mandátu prezidenta Güla v rozsahu sedmi let od r. 2007, aby rozhodlo ve sporu kolem platnosti následné úpravy ústavy, která funkční období prezidenta zkrátila na 5 let, i pro současnou hlavu státu
- 1.5. zahájil práci parlamentní výbor, který má připravit první zcela civilní ústavu republiky, jež má zrušit dosavadní výsady ozbrojených sil
- 4.8. Nejvyšší vojenská rada nařídila poslat do výslužby 40 generálů a admirálů, kteří jsou mezi 55 vysokými důstojníky, vyšetřovanými v souvislosti s plány na svržení vlády Ergenekon a Sladeghammer
- 19.11. ministr spravedlnosti Sadullah Ergin oznámil záměr vlády zahájit jednání s kurdskými separatisty ze zakázané Strany kurdských pracujících (PKK) o vyřešení desítky let trvajícího konfliktu

TURKMENISTÁN

12.2. v prezidentských volbách, které proběhly za účasti 96,7 % registrovaných voličů, byl do úřadu opět zvolen Kurbanguly Mjalikulijevič BERDY-MUCHAMEDOV, který obdržel 97,14 % odevzdaných hlasů (inaugurace 17.2.); na dalších místech se umístili Annageldy Jazmyradov (1,07 %),

Jazmuchamet Orazgulyjev (1,02%), Redžep Bazarov (0,28 %), Saparmyrat Batyrov (0,19 %), Kakageldi Abdyllajev (0,16 %), Gurbanmamet Mollanyjazov (0,08%) a Esendurdy Gajypov (0,06 %).

17.2. jmenována nová vláda (MZV Rašid MEREDOV)

16.3. změny ve vládě (MZV zůstává)

25.5. změny ve vládě (MZV zůstává)

6. a 19.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

3.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

TURKS A CAICOS

12.6. britský ministr zahraničí Hague oznámil, že volby do nového zákonodárního sboru se budou konat 9.11.; od srpna 2009 vykonává Velká Británie nad zámořským územím přímou správu

9.11. parlamentní volby do Shromáždění (*House of Assembly*) s 19 (z toho 15 volitelnými) členy

13.11. premiérem byl zvolen Rufus Washington EWING, 14.11. pak jmenováni další členové vlády

28.11. ustavující schůze Shromáždění zvolila jeho předsedou Roberta HALL-a

TUVA

2.3. Zákonodárna sněmovna potvrdila poměrem hlasů 29:0 ve funkci prezidenta a předsedy vlády Šolbana Valerjeviče KARA-OOL, kterého ruský prezident Medveděv navrhl do úřadu 25.2. (6.4. se ujal funkce)

UDMURTSKO

14.10. parlamentní volby do Státní rady se 100 členy

UGANDA

15.8. do funkce MZV se v rámci vládních změn vrátil Samuel KUTESA poté, co 20.10.2011 odstoupil, aby se mohl očistit z nařčení z korupce

2.11. ministr bezpečnosti Muruli Mukasa oznámil stažení ugandských vojáků z mírových misí AU a OSN v Somálsku, Středoafričské republice a Kongu, protože země je OSN obviňována z podpory rebelů ve východním Kongu

9.11. soud osvobodil tři ministry obviněné ze zneužití úřadu a veřejných prostředků, mj. i ministra zahraničí Kutesu

UKRAJINA

18.2. novým náčelníkem generálního štábu a vrchním velitelem ozbrojených sil byl jmenován generálporučík Volodymyr ZAMANA

5.6. Nejvyšší rada schválila hlasy 234 poslanců v prvním čtení návrh zákona o postavení jazyka národnostních menšin, který v oblastech se zastoupením národnostní menšiny větším než 10 % stanoví druhým úředním jazykem země jazyk této menšiny

3.7. hlasy 248 poslanců schválila Nejvyšší rada ve 2. čtení kontroverzní zákon o jazyku národnostních menšin

4.7. poté, co schválení zákona o jazyku menšin vyvolalo veřejné pobouření ukrajinského obyvatelstva, nabídli demisi předseda Nejvyšší rady Volodymyr Lytvyn i jeho zástupce Mykola Tomenko

- 30.7. Nejvyšší rada se sešla na mimořádném zasedání v době parlamentních prázdnin, aby nepřijala rezignaci předsedy, odmítla opoziční petice proti jazykovému zákonu a přiměla tak svého předsedu, aby zákon 31.7. podepsal
- 8.8. prezident podepsal kontroverzní jazykový zákon, podle kterého byla do konce srpna vyhlášena ruština úředním jazykem (tzv. regionálním jazykem) v sedmi oblastech a městě Sevastopol
- 28.10. parlamentní volby do Nejvyšší rady se 450 členy se konaly za účasti 57,99 % oprávněných voličů
- 12.11. parlamentní volby do Nejvyšší rady v 5 obvodech, kde Ústřední volební komise nařídila na doporučení Nejvyšší rady jejich opakování pro podezření z volebních machinací
- 28.11. v souladu s ústavou odstoupil premiér Mykola Azarov a jeho vláda (3.12. demisi přijal prezident)
- 9.12. předsedou vlády byl prezidentem znovu jmenován dr. Mykola Janovyč AZAROV
- 13.12. na ustavující schůzi Nejvyšší rady byl jejím předsedou poměrem hlasů 250:79 při 95 abstencích zvolen Volodymyr Vasylyjevč RYBAK; Nejvyšší rada poměrem hlasů 252:129 při 20 abstencích schválila premiérem Mykolu Janovyče Azarova
- 24.12. prezident jmenoval novou vládu (MZV Leonid Oleksandrovič KOŽARA)

URUGUAY

- 1.3. předsedou Poslanecké sněmovny se do 28.2.2013 stal Dr. Jorge Omar ORRICO MIRALDI
- 14.5. prezident přijal demisi vrchního velitele námořnictva admirála Alberta Caramese a na jeho místo jmenoval kontraadmirála Richarda GIAMBRUNO

USA

- 4.1. úřad předsedy Úřadu finanční ochrany spotřebitelů nastoupil Richard Cordray, třebaže projednání jeho kandidatury zablokovali 9.12.2011 republikánští senátoři, žádající omezení pravomocí úřadu
- 9.1. odstoupil šéf štábu Bílého domu William Daley, kterého 27.1. nahradil Jacob LEW
- 13.1. prezident požádal Kongres o udělení pravomocí, které mu umožní zrušit ministerstvo obchodu a dalších 5 institucí na podporu zahraničního obchodu (Small Business Administration, The Office of the US Trade Representative, the Export-Import Bank, the Overseas Private Investment Corp. a the Trade and Development Agency) spojit do jedné agentury
- 30.3. oznámeno, že republikánský guvernér Wisconsinu Scott Walker podstoupí 5.6. hlasování o odvolání z funkce; vynutila si je petice stěžovatelů, kteří žádají jeho odvolání kvůli zrušení kolektivního vyjednávání odborů se zaměstnavateli na území státu v r. 2011
- 5.6. v hlasování o odvolání guvernéra státu Wisconsinu Scotta Walkera kvůli jeho hospodářské politice, jej podpořilo 53,2 % hlasujících, zatímco jeho protikandidát Tom Barrett získal 46,3 % odevzdaných hlasů
- 21.6. odstoupil ministr obchodu John E. Bryson, vyšetřovaný kvůli trojnásobné automobilové nehodě; úřadující ministryní se stala Rebecca M. BLANK
- 6.11. v prezidentských volbách zvítězil Barack Hussain OBAMA, který získal podporu 332 volitelů a 61,814.180 (tj. 50,94 %) voličů, zatímco jeho protikandidát Willard Mitt Romney 206 volitelů a 58,583.318 (tj. 47,32 %)

- voličů, ostatní kandidáti 1,930.111 hlasů, z toho Gary Johnson 0,99 %, Jill Stein 0,36 %, Virgil Goode 0,09 %, Roseanne Barr 0,05 %, Rocky Anderson 0,03 % a ostatní kandidáti 0,22 %; volební účast – 58,9 %; inaugurace 20.1.2013
- 6.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 435 poslanci a 33 senátorů proběhly za účasti 58,9 % registrovaných voličů
- 9.11. prezident přijal rezignaci šéfa CIA Davida Petraeuse z rodinných důvodů, prozatímním ředitelem CIA se stal jeho zástupce Michael J. MORELL
- 18.12. předsedou Senátu *pro tempore* byl zvolen Patrick Joseph LEAHY poté, co 17.12 zemřel jeho předchůdce, havajský senátor Daniel Inouye
- 21.12. novým ministrem zahraničí byl jmenován John Forbes KERRY
- 27.12. ředitelka Agentury ochrany životního prostředí (EPA) Lisa Jacksonová oznámila, že v lednu odejde z funkce

UZBEKISTÁN

- 13.1. novým ministrem zahraničí byl jmenován Abdulaziz Chafizovič KAMILOV

VÁNOČNÍ OSTROV

- 5.10. novým správcem australské vlády se stal Jonathan Donald „Jon“ STANHOPE

VANUATU

- 14.2. oznámeno konání parlamentních voleb do Parlamentu s 52 členy dne 30.10.
- 21.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.10. parlamentní volby do Parlamentu s 52 členy se konaly za účasti 66,08 % oprávněných voličů
- 19.11. Parlament zvolil premiérem opět Sato KILMAN-a, který poměrem hlasů 29:24 porazil Edwarda Natapeie; nový premiér téhož dne jmenoval novou vládu (MZV Alfred CARLOT)
- 19.11. nově zvolený Parlament zvolil svým předsedou George Andre WELLS-e
- 7.12. aby zabránil vyslovení nedůvěry své vládě, provedl v ní premiér personální změny (MP i MZV zůstávají)
- 9.12. Parlament poměrem hlasů 27:23 zamítl návrh na vyslovení nedůvěry vládě

VATIKÁN

- 6.1. papež oznámil jména 22 nových kardinálů, kteří budou uvedeni do úřadu 18.2.; počet členů kardinálského kolegia se tak zvýšil na 192, z nichž je 125 mladší 80 let a oprávněných tak k volbě papeže
- 24.11. papež jmenoval šest nových kardinálů, kteří rozšíří počet členů konsistoře na 120 kardinálů - volitelů

VELKÁ BRITÁNIE

- 3.2. rezignoval ministr pro energetiku a klimatické změny Christopher Murray Paul Huhne poté, co byl obviněn z pokusu maření výkonu spravedlnosti při řešení svého dopravního přestupku v r. 2003; nahradil jej dosavadní ministr průmyslu Edward Jonathan DAVEY, kterého ve funkci vystřídal dosavadní poradce vicepremiéra Norman Peter LAMB
- 23.4. parlamentní komise předložila vládě návrh na změnu její předlohy zákona o Sněmovně lordů z minulého roku, podle které má mít horní komora parlamentu celkem 300 peerů, z toho 240 volených a 60 jmenovaných na jediné 15 let trvající funkční období; komise navrhuje rozšíření počtu volených peerů na 360

- a jmenovaných na 90 s tím, že jakoukoliv změnu týkající se horní sněmovny musí schválit občané ve všelidovém referendu
- 6.8. vláda odstoupila od reformy Sněmovny lordů kvůli odporu části konzervativních poslanců a opozičních labouristů
 - 4.9. změny ve vládě, nové posty v kabinetu převzali Jeremy HUNT (zdravotnictví), Chris GRYALING (spravedlnost), Patrick McLOUGHLIN (doprava), Justine GREENING (mezinárodní rozvoj), David JONES (Wales), Owen PATERSON (životní prostředí, výživa a venkov), Maria MILLER (kultura, olympijské hnutí, sdělovací prostředky a sport), Theresa VILLIERS (Severní Irsko) a Andrew LANSEY (vůdce v Dolní sněmovně)
 - 15.10. britský premiér Cameron a hlavní ministr Skotska Salmond podepsali dohodu o uspořádání referenda o vyhlášení nezávislého Skotska na podzim 2014

VENEZUELA

- 5.1. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Diosdado CABELLO RONDÓN
- 6.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 2.5. prezident jmenoval pětičlennou Státní radu, která má konzultovat opatření výkonné moci v duchu vládní politiky národního zájmu; Státní radě *ex-offo* předsedá viceprezident Elias JAUA
- 11.6. pro prezidentské volby 7.10. byli oficiálně zaregistrováni Hugo Rafael Chávez Frías a Henrique Capriles Radonski
- 7.10. prezidentem byl na 4. volební období zvolen Hugo Rafael CHÁVEZ FRÍAS, který získal 55,07 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho oponenti Henrique Capriles Radonski 44,31 %, Reina Sequera 0,47 %, Luis Reyes 0,05 %, María Bolívar 0,04 % a Orlando Chirinos 0,02 % (inaugurace 10.1.2013); volební účast dosáhla 80,48 %
- 11.10. novým viceprezidentem byl jmenován dosavadní ministr zahraničí Nicolás MADURO MOROS (úřad nastoupil 13.10.)
- 13.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

VIETNAM

- 21.6. Národní shromáždění přijalo zákon o svrchovanosti země nad Paracelskými a Spratlyovými ostrovy v Jihočínském moři, které jsou předmětem teritoriálního sporu s Čínou
- 22.11. Národní shromáždění v každoročním hlasování o důvěře jím zvolených státních funkcionářů vyslovalo důvěru všem hodnostářům, vč. premiéra Nguyen Tan Dunga, kterého nedávno řada poslanců kritizovala za špatné řízení ekonomiky

VOJVODINA

- 6.5. parlamentní volby do Shromáždění s 60 členy
- 22.6. předsedou Shromáždění byl zvolen Istvan PASTOR
- 7.11. vláda ustavila svůj poradní orgán, který má koordinovat spolupráci se Srbskem v záležitostech vlastní jurisdikce autonomní oblasti

VÝCHODNÍ TIMOR

- 23.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2037 (2012) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIT do 31.12.2012
- 17.3. v I. kole prezidentských voleb nejvíce hlasů z přítomných 78,20 % oprávněných voličů získali Francisco „Lú-Olo“ Guterres (28,76 %) a generál José María De

- Vasconcelos „Taur Matan Ruak“ (25,71 %), kteří postoupili do II. kola; na dalších místech se umístili José Ramos-Horta (17,48 %), Fernando „Lasama“ de Araújo (17,30 %), Rogério Tiago Lobato (3,49 %), José Luís Guterres (1,99 %), Manuel Tilman (1,56 %), Abílio Araújo (1,35 %), Lucas da Costa (0,83 %), Francisco Gomes (0,76 %), Maria do Céu (0,40 %) a Angelita Pires (0,37 %), 3,83 % odevzdaných hlasů bylo neplatných a 1,32 % prázdných
- 16.4. ve II. kole byl za účasti 73,12 % oprávněných voličů prezidentem zvolen generál Taur MATAN RUAK (José María De Vasconcelos), který získal 61,23 %, zatímco Francisco Guterres 38,77 % odevzdaných hlasů (inaugurace 20.5.); 1,48 % odevzdaných hlasů bylo neplatných, 0,44 % prázdných
- 7.7. parlamentní volby do Národního parlamentu s 65 členy se konaly za účasti 74,78 % registrovaných voličů
- 15.7. oznámeno vytvoření vládní koalice v čele s Národním kongresem pro obnovu Timoru (CNRT)
- 31.7. předsedou Národního parlamentu byl na jeho ustavující schůzi zvolen Vicente da Silva GUTERRES
- 8.8. jmenována nová vláda (MP Kay Rala Xanana GUSMÃO, MZV José Luis GUTERRES)
- 22.11. Austrálií vedená bezpečnostní mise „Mezinárodní stabilizační síly“ (ISF), která byla v zemi umístěna v r. 2006, aby zabránila násilí, které vyhnalo tisíce obyvatel z jejich domovů, ukončila své operace; příslušníci mise budou postupně odcházet do dubna 2013
- 31.12. OSN oficiálně ukončila působení svých mírových sil integrační mise UNMIT

WALLIS A FUTUNA

- XII/2011 předsedou Územního shromáždění byl zvolen Pesamino TAPUTAI
- 4.4. předsedou Územního shromáždění byl zvolen Vetelino NAU
- 28.11. novým předsedou Územního shromáždění se stal Sosefo SUVE

ZAMBIE

- 12.1. změny ve vládě (novým MZV se stal Given LUBINDA)
- 28.3. po dvoudenním jednání tradičních náčelníků národa Lozi, kteří se prohlásili Národní radou Barotselandu, oznámil jejich předák „*barotse ngambela*“ Clement Sinyinda, že království požádá o vystoupení ze Zambie, do které bylo začleněno jako tzv. Západní provincie; důvodem požadavku je dlouhodobé nedodržování dohody z r. 1964 o vnitřní autonomii tohoto domorodého království v rámci Zambijské republiky ze strany jejích vlád

ZÁPADNÍ SAHARA

- 18.-20.2. volby 52 poslanců Národní rady (parlamentu) Saharské arabské demokratické republiky
- 27.2. předsedou Národní rady byl opět zvolen Khatri ADDUH
- 14.3. v newyorské předměstí Manhasset proběhly další neformální rozhovory mezi zástupci osvobozené fronty POLISARIO a marocké vlády o přípravě budoucích jednání na oficiální úrovni; jednání se zúčastnili také představitelé Alžírsko a Mauretánie a vyslanec OSN pro Západní Saharu Christopher Ross
- 24.4. RB OSN schválila rezoluci č. 2044 (2012) o prodloužení mandátu mise OSN MINURSO do 30.4.2013
- 19.9. v Ženevě proběhlo třetí zasedání mírových rozhovorů POLISARIO a marocké vlády za účasti zprostředkovatelů

EVROPSKÁ UNIE

- 17.1. hlasy 387 poslanců Evropského parlamentu byl jeho předsedou zvolen Martin SCHULZ, zatímco jeho britští protikandidáti Narj Diva a Diana Wallis získali podporu 142, resp. 141 z přítomných 699 hlasujících poslanců
- 1.3. summit EU znovu jmenoval předsedou Evropské rady na funkční období v délce 2,5 roku Hermana VAN ROMPUY-e; mandát mu skončí v listopadu 2014
- 1.3. status kandidáta vstupu do EU získalo Srbsko
- 2.3. členské státy EU, s výjimkou Česka a Velké Británie, podepsaly pakt rozpočtové odpovědnosti, stability a kázně; k nabytí účinnosti je třeba ratifikace 12 členských států eurozóny
- 13.4. portugalský parlament ratifikoval hlasy 204 poslanců proti 24 při 2 abstencích pakt EU o finanční disciplíně jako zákonodárný sbor první členské země EU
- 31.5. ve všelidovém referendu, kterého se zúčastnilo 50,60 % oprávněných voličů, byl schválen přístup Irska k Paktu rozpočtové kázně EU, neboť se pro něj vyslovilo 60,29 % hlasujících, proti se vyslovilo 39,71 % hlasujících
- 25.6. rada ministrů zahraničí EU doporučila zahájení přístupových jednání s Černou Horou, které schválil summit EU 28.-29.6.
- 16.10. pro vyšetřování z údajné lobbyistické aféry ve vlastní zemi odstoupil komisař pro zdraví a spotřebitelskou politiku John Dalli z Malty; jeho agendu dočasně převzal místopředseda komise Maroš Šefčovič
- 21.10. Malta nominovala na místo komisaře pro zdraví a spotřebitelskou politiku Tonio BORG-a
- 28.11. novým komisařem pro zdraví a spotřebitelskou politiku byl ministerskou radou EU schválen bývalý ministr zahraničí Malty Tonio BORG, kterého do této funkce zvolil 21.11. poměrem hlasů 386:281 při 28 abstencích Evropský parlament

NATO

- 3.10. vedení aliance prodloužilo dosud 4-leté funkční období generálního tajemníka Anderse Fogha Rasmussena na 5 let, tedy do 31.7.2014, aby mohl dohlédnout na stahování vojsk NATO z Afghánistánu